PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/1688

od 8. listopada 2019.

o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz smjesa uree i amonijeva nitrata podrijetlom iz Rusije, Trinidada i Tobaga te Sjedinjenih Američkih Država

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije ([1]), a posebno njezin članak 9. stavak 4.,

budući da:

1. POSTUPAK

1.1. Pokretanje postupka

(1) Europska komisija pokrenula je 13. kolovoza 2018. antidampinški ispitni postupak u vezi s uvozom u Uniju smjesa uree i amonijeva nitrata podrijetlom iz Rusije, Trinidada i Tobaga te Sjedinjenih Američkih Država („predmetne zemlje") na temelju članka 5. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća („osnovna uredba"). Obavijest o pokretanju postupka objavljena je u *Službenom listu Europske unije* ([2]).

(2) Komisija je pokrenula ispitni postupak na temelju pritužbe koju je 29. lipnja 2018. Fertilizers Europe („podnositelj pritužbe") uložio u ime proizvođača koji čine više od 50 % ukupne proizvodnje smjesa uree i amonijeva nitrata u Uniji („UAN"). Pritužba je sadržavala dokaze o dampingu i posljedičnoj materijalnoj šteti dostatne za opravdanje pokretanja ispitnog postupka.

1.2. Evidentiranje

(3) Tijekom razdoblja prethodnog objavljivanja i u skladu s člankom 14. stavkom 5.a osnovne uredbe Komisija je Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2019/455 ([3]) uvela obvezu evidentiranja predmetnog proizvoda. Evidentiranje uvoza ukinuto je stupanjem na snagu privremenih mjera navedenih u sljedećoj uvodnoj izjavi.

([1]) SL L 176, 30.6.2016., str. 21.
([2]) Obavijest o pokretanju antidampinškog postupka koji se odnosi na uvoz smjesa ureje i amonijeva nitrata podrijetlom iz Rusije, Trinidada i Tobaga i Sjedinjenih Američkih Država. SL C 284, 13.8.2018., str. 9.
([3]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2019/455 od 20. ožujka 2019. o uvođenju obveze evidentiranja uvoza smjesa uree i amonijeva nitrata podrijetlom iz Rusije, Trinidada i Tobaga te Sjedinjenih Američkih Država (SL L 79, 21.3.2019., str. 9.).

1.3. **Privremene mjere**

(4) Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2019/576 ([4]) („privremena uredba") Komisija je 12. travnja 2019. uvela privremenu antidampinšku pristojbu na uvoz u Uniju UAN-a podrijetlom iz Rusije, Trinidada i Tobaga te Sjedinjenih Američkih Država („SAD").

(5) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 26. privremene uredbe, ispitnim postupkom o dampingu i šteti obuhvaćeno je razdoblje od 1. srpnja 2017. do 30. lipnja 2018. („razdoblje ispitnog postupka" ili „RIP"), a ispitivanjem kretanja koja su važna za procjenu štete obuhvaćeno je razdoblje od 1. siječnja 2015. do kraja razdoblja ispitnog postupka („razmatrano razdoblje").

1.4. **Daljnji postupak**

(6) Nakon objave bitnih činjenica i razmatranja na temelju kojih je uvedena privremena antidampinška pristojba („privremena objava") podnositelji pritužbe, proizvođač iz Unije OCI Nitrogen B.V. („OCI Nitrogen"), nekoliko udruženja koja zastupaju interese korisnika i drugih gospodarskih subjekata, četiri proizvođača izvoznika koja surađuju i Vlada Ruske Federacije dostavili su pisane podneske u kojima su iznijeli svoja stajališta o privremenim nalazima.

(7) Stranama koje su to zatražile omogućeno je da budu saslušane. Održana su saslušanja s podnositeljem pritužbe u pratnji proizvođača iz Unije u uzorku AB Achema i Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawy SA, proizvođačem iz Unije u uzorku OCI Nitrogen, nekoliko udruženja koja zastupaju interese korisnika i drugih gospodarskih subjekata i nekima od njihovih članova te četirima proizvođačima izvoznicima koji surađuju. Osim toga, na zahtjev Eurochema, jednog od ruskih proizvođača izvoznika, održano je saslušanje pred službenikom za saslušanje u trgovinskim postupcima. Preporuke koje je službenik za saslušanje dao tijekom tog saslušanja uključene su u ovu Uredbu. Komisija je 27. svibnja 2019. ruskim proizvođačima izvoznicima poslala dodatnu objavu koja je sadržavala izračune njihovih sniženja cijena i ciljnih cijena.

(8) Komisija je nastavila prikupljati i provjeravati sve informacije koje je smatrala potrebnima za svoje konačne nalaze. U slučaju nekih proizvođača izvoznika, ako su bili prihvaćeni određeni zahtjevi za prilagodbu izračunâ dampinške marže ili ako su bila potrebna dodatna posebna pojašnjenja za pojedino društvo, predmetnim strankama dostavljene su dodatne pisane pojedinačne objave. Komisija je razmotrila primjedbe koje su dostavile zainteresirane strane te ih je po potrebi nastojala riješiti u posebnim objavama za pojedino društvo.

(9) Člankom 2. stavkom 1. privremene uredbe propisano je da se pisane primjedbe na privremenu uredbu moraju dostaviti u roku od 15 kalendarskih dana od stupanja na snagu te uredbe. Eurochem je 24. lipnja 2019. poslao dodatne pisane primjedbe u pogledu sljedećih točaka: i. izračuna troškova prodaje, općih i administrativnih troškova jednog od društava proizvođača; ii. pravne osnove i izračunâ prilagodbe za plin; iii. primjene članka 7. stavka 2.a osnovne uredbe; te iv. dodatne objave iz uvodne izjave 7. Acron je 21. lipnja 2019. i 28. lipnja 2019. poslao dodatne pisane primjedbe u pogledu dodatne objave od 27. svibnja 2019. i točnosti izračunâ privremene antidampinške marže. Primjedbe sadržane u tim podnescima analizirane su za potrebe konačne objave samo u mjeri u kojoj su se odnosile na dodatnu objavu dostavljenu društvima 27. svibnja 2019. u skladu s točkom 7. drugom alinejom obavijesti o pokretanju trenutačnog ispitnog postupka. Vlada Sjedinjenih Američkih Država dostavila je 8. srpnja 2019. pisane primjedbe na privremenu objavu. Uz konačnu objavu Komisija je pozvala sve zainteresirane strane da ponovno dostave sve primjedbe poslane izvan rokova propisanih u privremenoj uredbi, obavijesti o pokretanju postupka ili daljnjoj komunikaciji s Komisijom o tom pitanju ako to smatraju potrebnim na temelju konačne objave. Komisija je pregledala sve podneske u okviru kojih su zainteresirane strane pravodobno dostavile primjedbe na konačnu objavu, uključujući primjedbe dostavljene nakon dodatne konačne objave poslane ruskim proizvođačima izvoznicima 6. kolovoza 2019.

([4]) PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/576 od 10. travnja 2019. o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz smjesa uree i amonijeva nitrata podrijetlom iz Rusije, Trinidada i Tobaga te Sjedinjenih Američkih Država (SL L 100, 11.4.2019., str. 7.).

(10) Komisija je obavijestila sve zainteresirane strane o bitnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih namjerava uvesti konačnu antidampinšku pristojbu na uvoz u Uniju smjesa uree i amonijeva nitrata podrijetlom iz Rusije, Trinidada i Tobaga te Sjedinjenih Američkih Država („konačna objava"). Svim je stranama odobreno razdoblje unutar kojeg su mogle podnijeti primjedbe na konačnu objavu. Primjedbe su dostavili svi proizvođači izvoznici koji surađuju, Fertilizers Europe, Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawy S. A. („Grupa Azoty"), udruženja korisnika AGPB i IFA, Vlada Sjedinjenih Američkih Država i Vlada Ruske Federacije. Službe Komisije saslušale su Eurochem, Acron i Vladu Ruske Federacije, a Eurochem i MHTL dodatno su zatražili intervenciju službenika za saslušanje u trgovinskim postupcima. Obje su stranke 23. srpnja 2019. saslušane pred službenikom za saslušanje.

(11) Primjedbe koje su dostavile zainteresirane strane, uključujući podneske u pogledu privremene objave dostavljene sa zakašnjenjem, kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi 9., razmotrene su i prema potrebi uzete u obzir u ovoj Uredbi.

1.5. **Odabir uzorka**

(12) Nakon privremene objave nekoliko je stranaka dostavilo primjedbe na uzorak proizvođača iz Unije. Te primjedbe nisu dovele do promjene uzorka. S obzirom na njihovu vrstu, te se primjedbe obrađuju u odjeljcima 4. i 5. u nastavku.

(13) Budući da nije bilo drugih primjedbi u pogledu odabira uzorka, potvrđene su uvodne izjave od 9. do 19. privremene uredbe.

1.6. **Razdoblje ispitnog postupka i razmatrano razdoblje**

(14) Budući da nije bilo primjedbi u pogledu razdoblja ispitnog postupka i razmatranog razdoblja, potvrđena je uvodna izjava 26. privremene uredbe.

2. **PREDMETNI PROIZVOD I ISTOVJETNI PROIZVOD**

2.1. **Tvrdnje u pogledu opsega proizvoda**

(15) Komisija je na zahtjev proizvođača iz Unije Grupa Azoty i Agropolychim objasnila da su oba navedena proizvođača navela tvrdnju iz uvodne izjave 33. privremene uredbe. Komisija je isto tako potvrdila da su smjese uree i amonijeva nitrata u vodenoj ili amonijevoj otopini koje mogu sadržavati aditive, koje su trenutačno razvrstane u oznaku KN 3102 80 00, obuhvaćene opsegom proizvoda u ispitnom postupku.

(16) Nakon konačne objave Fertilizers Europe, Grupa Azoty i Agropolychim izrazili su zabrinutost u pogledu toga da bi spominjanjem oznake KN 3102 80 00 Komisija mogla nenamjerno prouzročiti da se predmetni proizvod uvozi pod oznakama KN 3102 90 i 3105 51 kako bi se izbjeglo plaćanje pristojbi. Komisija navodi da definicija proizvoda koju su dostavili podnositelji pritužbe u potpunosti odgovara opisu robe pod oznakom KN 3102 80 00, zbog čega se uvoz predmetnog proizvoda može u carinske svrhe svrstati samo pod tu oznaku KN. Navođenje bilo koje druge oznake KN smatralo bi se prijevarom.

2.2. **Zaključak**

(17) Budući da nije bilo drugih primjedbi u pogledu opsega proizvoda, Komisija je potvrdila zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 27. do 34. privremene uredbe, kako je objašnjeno u prethodno navedenoj uvodnoj izjavi 15.

3. **DAMPING**

3.1. **Rusija**

3.1.1. *Proizvođači izvoznici*

(18) Budući da nije bilo primjedbi u pogledu opisa ruskih proizvođača izvoznika i njihovih distribucijskih kanala, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 35. do 37. privremene uredbe.

3.1.2. *Uobičajena vrijednost*

(19) Pojedinosti o izračunu uobičajene vrijednosti utvrđene su u uvodnim izjavama od 38. do 61. privremene uredbe.

(20) Primjedbe u pogledu izračuna uobičajene vrijednosti primljene su od Vlade Ruske Federacije i obaju ruskih proizvođača izvoznika. Radi jasnoće, tvrdnje u pogledu metodologije izračuna uobičajene vrijednosti navedene u uvodnim izjavama od 38. do 41., od 43. do 48. i od 50. do 51. privremene uredbe i pitanje prilagodbe za trošak prirodnog plina navedeno u uvodnim izjavama od 52. do 60. privremene uredbe obrađeni su odvojeno.

(21) Kada je riječ o metodologiji izračuna uobičajene vrijednosti, oba ruska proizvođača izvoznika zahtijevala su dodatne prilagodbe za prodaju preko domaćih povezanih trgovaca u izračunu domaće cijene franko tvornica. Eurochem je ponovio svoju tvrdnju da su troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi domaćeg trgovca trebali biti oduzeti. Nakon privremene objave tvrdio je da je i dobit domaćeg trgovca trebala biti oduzeta. Acron je zahtijevao oduzimanje troškova prijevoza i manipulacije za distribucijski kanal u okviru kojeg se roba fizički premješta u skladište povezanog domaćeg trgovca.

(22) Za potrebe izračuna domaće cijene franko tvornica i u skladu s člankom 2. stavkom 1. osnovne uredbe Komisija je domaće proizvođače i domaće trgovce smatrala jedinstvenim gospodarskim subjektima. Stoga se cijena ne prilagođava za troškove prodaje, opće i administrativne troškove i dobit trgovca. Ne prilagođava se ni za troškove nastale između proizvodnog pogona i skladišta društva, čak i ako je riječ o skladištu povezanog trgovca, jer društvo odlučuje o tome hoće li robu poslati izravno klijentima ili prvo u skladište povezanog trgovca. Stoga su zahtjevi za prethodno navedene prilagodbe domaćih cijena odbačeni.

(23) Nakon konačne objave Acron je ponovio svoj zahtjev u pogledu oduzimanja troškova prijevoza i manipulacije povezanih s kretanjem robe između proizvodnog pogona i skladišta povezanog domaćeg trgovca. Društvo je dodatno zahtijevalo i oduzimanje troškova prodaje, općih i administrativnih troškova te dobiti povezanog domaćeg trgovca. Međutim, nisu dostavljeni novi dokazi ni argumenti zbog kojih bi se promijenio Komisijin zaključak iz uvodne izjave 22. o jedinstvenim gospodarskim subjektima na domaćem tržištu.

(24) Ipak, kad je riječ o troškovima povezanima s kretanjem robe između proizvodnog pogona i skladišta povezanog domaćeg trgovca, Acron je dodatno istaknuo da, s obzirom na to da ti troškovi nisu oduzeti od domaće cijene, nisu trebali biti oduzeti ni od troškova prodaje, općih i administrativnih troškova upotrijebljenih za izračun uobičajene vrijednosti.

(25) Taj zahtjev tog društva prihvaćen je. Komisija je ponovno izračunala uobičajenu vrijednost za Acron te povećala troškove prodaje, opće i administrativne troškove društva u skladu s njegovim zahtjevima. Međutim, unatoč povećanju troškova prodaje, općih i administrativnih troškova sve su domaće transakcije Acrona ostale profitabilne, zbog čega se dampinška marža nije promijenila. O ispravku predmetnog izračuna Acron je obaviješten u okviru dodatne konačne objave.

(26) Osim toga, oba ruska proizvođača izvoznika tvrdila su da usporedba uobičajene vrijednosti i izvozne cijene nije provedena na istoj razini trgovine jer se domaći povezani trgovci smatraju jedinstvenim gospodarskim subjektima, zbog čega se njihovi troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi te dobit ne oduzimaju od domaće cijene; s druge strane, povezani trgovci u trećim zemljama ili EU-u ne smatraju se jedinstvenim gospodarskim subjektima, zbog čega se provode predmetne prilagodbe cijena.

(27) Ta se tvrdnja odbacuje. Komisija najprije navodi da se tvrdnja ne odnosi na prilagodbu razine trgovine. Zapravo oba društva osporavaju utvrđivanje uobičajene vrijednosti i izvozne cijene. Komisija navodi da se troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi te dobit domaćih povezanih trgovaca ne oduzimaju kako bi se na odgovarajući način odrazila cijena koja je plaćena ili koju bi trebalo platiti na domaćem tržištu radi utvrđivanja uobičajene vrijednosti. Isto tako, da bi se utvrdila pouzdana izvozna cijena na granici Unije ako postoje trgovci posrednici povezani s proizvođačima izvoznicima, izvozna cijena mora se izračunati na temelju cijene po kojoj su uvezeni proizvodi prvi put preprodani nezavisnom kupcu u skladu s člankom 2. stavkom 9. osnovne uredbe, u kojem se navodi i da se moraju oduzeti prilagodbe za sve troškove nastale između uvoza i preprodaje, uključujući troškove prodaje, opće i administrativne troškove te dobit povezanih trgovaca.

(28) Eurochem je iznio dodatnu tvrdnju u pogledu razine troškova prodaje, općih i administrativnih troškova jednog od svojih proizvođača upotrijebljene u izračunu uobičajene vrijednosti.

(29) Komisija je za tog proizvođača u svojem privremenom izračunu upotrijebila izvornu razinu domaćih troškova prodaje, općih i administrativnih troškova koju je proizvođač naveo u svojem odgovoru na upitnik. Tijekom provjere na licu mjesta razmatrala se drukčija podjela određenih općih troškova te je za daljnje razmatranje pribavljena alternativna verzija podjele troškova prodaje, općih i administrativnih troškova. Međutim, Komisija je privremeno odlučila da izvorni odgovor društva te podjela troškova prodaje, općih i administrativnih troškova na domaću i izvoznu prodaju točnije odražavaju raspodjelu troškova.

(30) U svojim primjedbama na privremenu i konačnu objavu Eurochem je dostavio dodatne dokaze za to da troškove prodaje, opće i administrativne troškove ne bi trebalo raspodijeliti samo na domaću već i na izvoznu prodaju. Budući da iz tih dokaza proizlazi da ti troškovi doista nisu povezani samo s domaćom prodajom, Komisija je prihvatila tu tvrdnju i na odgovarajući način prilagodila dampinšku maržu. O ispravku predmetnog izračuna Eurochem je obaviješten u okviru dodatne konačne objave.

(31) Nakon konačne objave Acron je iznio dodatnu tvrdnju u pogledu izračuna uobičajene vrijednosti. Tvrdio je da u njegovu slučaju domaće cijene ne bi trebalo upotrijebiti za izračun uobičajene vrijednosti jer nisu postignute u uobičajenom tijeku trgovine.

(32) Prvo, čini se da se Acronova tvrdnja temelji na pogrešnom shvaćanju postupaka Komisije. Komisija nije izračun uobičajene vrijednosti temeljila na domaćoj prodaji predmetnog društva, nego je uobičajenu vrijednost izračunala u skladu s člankom 2. stavkom 3. osnovne uredbe jer obujam domaće prodaje nije bio reprezentativan. Međutim, nakon odluke panela WTO-a ([5]) u tom pogledu troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi te dobit domaćih transakcija provedenih u uobičajenom tijeku trgovine uzeti su u obzir pri izračunu uobičajene vrijednosti. Za domaću prodaju, suprotno izjavi društva, smatralo se da je provedena u uobičajenom tijeku trgovine jer je bila profitabilna. Stoga je Komisija odbacila tu tvrdnju.

(33) Kada je riječ o prilagodbi za trošak prirodnog plina, Vlada Ruske Federacije i dva ruska proizvođača izvoznika ponovili su svoje prijašnje primjedbe i tvrdnje u pogledu:

(a) neusklađenosti prilagodbe za trošak s pravilima WTO-a;

(b) nepostojanja poremećaja cijene prirodnog plina u Rusiji. Prema mišljenju zainteresiranih strana, cijena prirodnog plina u Rusiji odražava uobičajene tržišne uvjete;

(c) pogrešne metodologije za prilagodbu jer bi, prema mišljenju zainteresiranih strana, eventualnu prilagodbu trebalo primijeniti samo na cijenu plina bez njegovih povezanih troškova prijevoza i uz drukčiji izračun uvećanog iznosa za dodatne naknade;

(d) primjene prilagodbe i na kupnje od domaćih dobavljača nezavisnih od Gazproma;

(e) prikladnosti cijene na čvorištu Waidhaus kao referentne vrijednosti za prilagodbu.

(34) U odgovoru na prvu tvrdnju Komisija je navela da je panel WTO-a u sporu Rusije i Ukrajine ([6]), na koji se pozivaju zainteresirane strane, odbacio prilagodbu za plin koju je provela Ukrajina. Panel je utvrdio da ukrajinska tijela nisu navela odgovarajuću osnovu kojom se opravdava odluka o odbacivanju domaće cijene plina u Rusiji i nisu provela dostatne prilagodbe kako bi se osiguralo da zamjenska cijena plina odražava troškove u Rusiji. Stoga glavna povreda koju je panel utvrdio nije materijalna već postupovna. Drugim riječima, panel nije odbacio mogućnost primjene prilagodbe na trošak plina, već je smatrao da Ukrajina u predmetnom slučaju nije dostatno opravdala to odbacivanje. Stoga se čini da navodi povezani s predmetom WTO-a nisu relevantni za ovaj ispitni postupak.

(35) Zainteresirane strane uputile su i na odluku Žalbenog tijela u predmetu *Europska unija – antidampinške mjere za biodizel iz Argentine (DS473)*. To je upućivanje pogrešno. Kao prvo, Komisija je navela da se činjenične okolnosti koje su dovele do spora u predmetu DS473 razlikuju od činjeničnih okolnosti u ovom slučaju. Naime, Komisija je u predmetu Biodizel iz Argentine prilagodila troškove domaćih sirovina zbog različitih izvoznih poreza koji su se primjenjivali na sirovine i biodizel. U ovom je slučaju Komisija zaključila da je država narušila trošak plina zbog razloga na koje se podsjeća u uvodnoj izjavi 36. u nastavku (ukratko, sudjelovanje države u utvrđivanju cijene plina u Rusiji nije ograničeno na postojanje izvoznog poreza, već je ono veće). Komisija je navela da je Opći sud isto tako utvrdio da je prilagodba koju je Komisija provela u predmetu Biodizel nezakonita i da se okolnosti iz tog predmeta razlikuju od onih koje prevladavaju u Rusiji na tržištu plina te je utvrdio da je u potonjem slučaju prilagodba cijene

([5]) DS337 Europske zajednice – Antidampinška mjera na uvoz lososa iz uzgoja iz Norveške.
([6]) DS493 – Ukrajina – Antidampinške mjere za amonijev nitrat.

plina opravdana. Stoga je Opći sud u predmetu T-111/14, Unitec Bio protiv Vijeća, u točkama 49. i 50. naveo sljedeće: „*49. U tom pogledu treba podsjetiti da je u točki 44. presude od 7. veljače 2013., Acron i Dorogobuzh/Vijeće (T235/08, neobjavljena, EU:T:2013:65) Opći sud smatrao da je – s obzirom na to da je prirodni plin predmetnim proizvođačima izvoznicima na temelju ruskog zakona neminovno isporučivan po vrlo niskoj cijeni – cijena proizvodnje dotičnog proizvoda u predmetu u kojem je donesena ta presuda bila pod utjecajem iskrivljavanja na domaćem tržištu Rusije u pogledu cijene plina, s obzirom na to da ona nije bila rezultat tržišnih snaga. Sud je stoga smatrao da su institucije imale potpuno pravo zaključiti da se jedna od stavki u poslovnim knjigama tužitelja u tom predmetu ne može smatrati razumnom i da je, kao posljedica, ta stavka trebala biti prilagođena razmatranjem drugih izvora na tržištu koje su institucije smatrale reprezentativnijim. 50. Međutim, kao što to tužitelj pravilno tvrdi, za razliku od situacije o kojoj je bila riječ u predmetu u kojem je donesena presuda od 7. veljače 2013., Acron i Dorogobuzh/Vijeće (T235/08, neobjavljena, EU:T:2013:65), iz spisa predmeta ne proizlazi da su cijene glavnih sirovina u Argentini bile izravno regulirane. Naime, sustav DET, na koji se pozivaju institucije, samo je predvidio izvozne poreze s različitim stopama za glavne sirovine i biodizel.*"

(36) Bez obzira na dodatne argumente koje su iznijele zainteresirane strane, postoje određene nesporne činjenice na temelju kojih Komisija zaključuje da je tržište prirodnog plina u Rusiji narušeno (vidjeti uvodnu izjavu 53. privremene uredbe). To su ponajprije i. činjenica da ruska država regulira najvišu domaću cijenu prirodnog plina za Gazprom, koji je i dalje daleko najveći proizvođač i prodavatelj prirodnog plina u Rusiji te vlasnik plinovoda; ii. postojanje izvoznog poreza od 30 % na plin; iii. činjenica da ruska vlada regulira prijevozne tarife i cijene usluga logističke potpore te naknade za opskrbu i usluge i iv. činjenica da cijene prirodnog plina u Rusiji država regulira ne samo saveznim zakonima već i na temelju ciljeva politike.

(37) Kada je riječ o prethodno navedenoj točki iv., kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 215. privremene uredbe, domaća cijena određuje se s pomoću formule za cijenu plina ili indeksacijom, pri čemu se indeks koji se upotrebljava redovito objavljuje u prognozi ruskog Ministarstva gospodarskog razvoja za društveno-gospodarski razvoj. U istom dokumentu navedeno je ([7]) da se radi ograničavanja rasta cijene plina predlaže optimizacija programa ulaganja Gazproma, dok će se za poticanje rasta potrošnje plina u Rusiji razviti i uvesti mehanizam za obvezno proširenje kapaciteta jedinstvenog sustava za opskrbu plinom (engl. *Unified Gas Supply System* – UGSS) i obvezati Gazprom da prioritetno osigura odgovarajuća ulaganja. U prognozi je navedena i potreba za uvođenjem drukčije metode raspodjele troškova prijevoza između domaće i izvozne prodaje pri utvrđivanju cijena prijevoza.

(38) Nadalje, zbog izostanka suradnje Vlade Ruske Federacije u ovom postupku nije bilo moguće provjeriti tvrdnju da su domaćom cijenom koju regulira ruska država obuhvaćeni troškovi Gazproma. Argumenti koje su iznijeli ruski proizvođači izvoznici (u takozvanom „izvješću grupe Brattle") temelje se na procjenama ukupnih troškova Gazproma, a ne na stvarnim brojkama. Nadalje su tvrdili da je profitabilan još jedan ruski proizvođač koji prodaje samo na domaćem tržištu i ima sličnu razinu domaćih cijena kao Gazprom, čime se zanemaruje činjenica da ta društva mogu imati potpuno drukčiju razinu i strukturu troškova.

(39) U odgovoru na treću tvrdnju trebalo bi napomenuti da se samo trošak sirovina zamjenjuje referentnom vrijednošću. Komisija je u trenutačnoj metodologiji troškove prijevoza od granice Unije natrag do ruskog dobavljača plina temeljila na procjenama. Međutim, troškovi prijevoza u Rusiji od dobavljača plina do proizvođača izvoznika te sve druge dodatne naknade temelje se, gdje je to moguće, na stvarnim brojkama koje su dostavili proizvođači izvoznici. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 36., ruska vlada regulirala je te troškove; međutim, za razliku od cijena plina, nije bilo dostatnih dokaza u prilog nalazu da su ti troškovi isto tako narušeni državnom regulacijom. Komisija je potvrdila da brojke koje su dostavili proizvođači izvoznici potječu iz istog izvora kao brojke iz pritužbe (stope Federalne tarifne službe). Komisija je prihvatila brojke koje su dostavili proizvođači izvoznici jer su se one smatrale najnovijima među brojkama koje su dostavile zainteresirane strane.

(40) U odgovoru na četvrtu tvrdnju, kako je već objašnjeno u uvodnoj izjavi 55. točki (c) privremene uredbe, prilagodba za plin primjenjuje se na sve kupnje domaćeg ruskog plina, neovisno o tome je li Gazprom dobavljač. Zaključak Komisije da Gazprom diktira cijene na ruskom tržištu ne samo da je potkrijepljen vladajućim položajem tog društva već je i jasno potvrđen revidiranim financijskim izvještajima Novateka ([8]), glavnog (s obzirom na tržišni udio)

([7]) Njegov odjeljak 3.2.
([8]) Vidjeti bilješku 8. privremene uredbe.

privatnog konkurenta Gazproma na domaćem tržištu. Stoga Gazpromova prodaja prirodnog plina po narušenim cijenama utječe na razinu cijena drugih dobavljača prirodnog plina u Rusiji, koji ponekad prodaju čak i po nešto nižim cijenama od Gazpromovih.

(41) Naposljetku, kada je riječ o referentnoj vrijednosti za prilagodbu za plin, Komisija nije na temelju primjedbi na privremenu objavu promijenila svoje stajalište da takozvanu „cijenu na čvorištu Waidhaus" i dalje smatra dobrom referentnom vrijednošću. Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 55. točki (d) i uvodnoj izjavi 58. privremene uredbe, ta cijena kretala se blizu drugih važnih kotacija cijena u Europi i njezina uporaba kao referentne vrijednosti potvrđena je odgovarajućim presudama Suda ([9]). Činjenica da prirodni plin za izvoz u Waidhaus i prirodni plin za potrošnju u Rusiji imaju različitu kaloričnu vrijednost ne čini ih različitim proizvodima te je riješena zasebnom prilagodbom.

(42) Uzimajući u obzir uvodne izjave od 34. do 41., Komisija je zaključila da su prilagodba za trošak prirodnog plina primijenjena u privremenoj fazi i upotrijebljena metodologija u skladu s pravilima WTO-a s obzirom na posebnu situaciju na ruskom tržištu plina.

(43) Nakon konačne objave oba ruska proizvođača izvoznika ponovila su neke svoje izjave u pogledu usklađenosti predmetne prilagodbe s pravilima WTO-a i vladajućeg položaja Gazproma na ruskom domaćem tržištu prirodnog plina. Međutim, nisu izneseni dodatni dokazi ni argumenti zbog kojih bi Komisija promijenila svoj zaključak iz uvodne izjave 42.

(44) Zainteresirane strane nadalje su tvrdile da stopa konverzije mjernih jedinica, prilagodbe za troškove prijevoza i uvećani iznos distributera te izvozni porez od 30 % uključen u prilagođenu cijenu plina nisu točni.

(45) Nakon konačne objave Eurochem je dodatno tvrdio da je za izračun prilagodbe za troškove prijevoza upotrijebljena pogrešna stopa konverzije. Nadalje, to je društvo tvrdilo da bi trebalo provesti dodatnu prilagodbu za njemačke mrežne naknade.

(46) U odgovoru na prethodno navedene napomene provedeni su sljedeći ispravci:

(a) mjerna jedinica obujma prirodnog plina upotrijebljena pri utvrđivanju cijena na čvorištu Waidhaus jest milijun britanskih toplinskih jedinica (mmBtu). Nakon primjedbi na privremenu objavu stopa konverzije promijenjena je u 1 mmBtu = 31,899 kubičnih metara;

(b) promijenjena je prilagodba za troškove prijevoza, uzimajući u obzir stvarne troškove prijevoza koje ruski proizvođači plaćaju u Rusiji. Međutim, za prilagodbu troškova prijevoza od Waidhausa ([10]) natrag do ruske granice Komisija je upotrijebila brojke dostavljene u pritužbi; brojke iz izvješća grupe Brattle nisu se smatrale točnijima jer su se odnosile na izvore u kojima su upotrijebljeni podaci prikupljeni prije razdoblja ispitnog postupka. Troškovi prijevoza od ruske granice do odgovarajućih ruskih plinskih polja na kojima su proizvođači izvoznici nabavljali prirodni plin temelje se na reguliranoj tarifi ([11]);

(c) uvećani iznos za distribuciju od 15 % upotrijebljen u privremenim izračunima smanjen je te se kretao u rasponu od 1 % do 5 %. Pri izračunu uvećanog iznosa uzeti su u obzir svi troškovi osim troška plina i troškova prijevoza (uključujući prijenos). U najvećoj mogućoj mjeri upotrebljavale su se stvarne dodatne naknade za kupnju plina tijekom razdoblja ispitnog postupka, a ako su podaci nedostajali, upotrebljavale su se razumne procjene, kako je objašnjeno u posebnim objavama za pojedino društvo. Budući da se u izračunu regulirane izvozne cijene ne uzimaju u obzir takvi troškovi ([12]) i da nisu dostavljeni dodatni dokazi za postojanje takvog uvećanog iznosa, Komisija je odbacila tvrdnju Eurochema da se ne bi trebao primjenjivati nikakav domaći uvećani iznos jer nikakav uvećani iznos nije uključen u izračun ruske izvozne cijene plina;

([9]) Presuda Općeg suda (osmo vijeće) od 7. veljače 2013. – EuroChem Mineral and Chemical Company OAO (EuroChem MCC) protiv Vijeća Europske unije, T-84/07, ECLI:EU:T:2013:64, i presuda Općeg suda (osmo vijeće) od 7. veljače 2013. – Acron OAO protiv Vijeća Europske unije, T-118/10, ECLI:EU:T:2013:67.

([10]) Cijena na čvorištu Waidhaus referentna je cijena plina koji iz Rusije dolazi u Njemačku različitim plinovodima i odgovara cijeni CIF na njemačkoj granici.

([11]) ФЕДЕРАЛЬНАЯ СЛУЖБА ПО ТАРИФАМ ПРИКАЗ, от 8 июня 2015 года N 216-э/1, Об утверждении тарифов на услуги по транспортировке газа по магистральным газопроводам ОАО „Газпром", входящим в Единую систему газоснабжения, для независимых организаций (с изменениями на 14 февраля 2018 года), (Nalog federalne tarifne službe od 8. lipnja 2015. br. 216-e/1 o odobrenju tarifa za usluge prijevoza plina plinovodima društva PJSC Gazprom uključenih u jedinstveni sustav za opskrbu plinom za neovisne organizacije (s izmjenama od 14. veljače 2018.).
http://docs.cntd.ru/document/420282257

([12]) ФЕДЕРАЛЬНАЯ СЛУЖБА ПО ТАРИФАМ ПРИКАЗ от 9 июля 2014 г. N 1142-э ОБ УТВЕРЖДЕНИИ ПОЛОЖЕНИЯ ОБ ОПРЕДЕЛЕНИИ ФОРМУЛЫ ЦЕНЫ ГАЗА, (Nalog federalne tarifne službe od 9. srpnja 2014. br. 1142-e O ODOBRENJU ODREDBE ZA ODREĐIVANJE FORMULE CIJENE PLINA)
dostupan na http://www.gazprom.com/f/posts/98/377922/prikaz_1142-e.pdf (zadnji pristup podacima 31. srpnja 2019.).

(d) zahtjev za oduzimanje izvoznog poreza od 30 % od referentne cijene odbačen je; taj je porez jedna od mjera koje su dovele do nastanka poremećaja na tržištu prirodnog plina u Rusiji te je razumno pretpostaviti da bi domaća cijena plina bila najmanje 30 % viša da nema izvoznog poreza. Budući da je on dio troška plina ruskog podrijetla na tržištu Unije, kao takav je dio osnovne referentne cijene;

(e) tvrdnja u pogledu stope konverzije upotrijebljene za izračun prilagodbe za prijevoz prihvaćena je i izračuni su izmijenjeni na odgovarajući način;

(f) utvrđeno je da zahtjev da se provedu prilagodbe za njemačke mrežne naknade nije relevantan jer cijena na čvorištu Waidhaus odgovara cijeni CIF na njemačkoj granici (što znači da ne uključuje nikakve njemačke mrežne naknade).

(47) Izmijenjeni izračun prilagodbe za plin dostavljen je ruskim proizvođačima izvoznicima u posebnoj objavi u fazi konačne objave i putem dodatne konačne objave nakon što su unesene izmjene na temelju primjedbi opisanih u uvodnoj izjavi 45. te uvodnoj izjavi 46. točkama (b), (c) i (e). Prilagodba nije utjecala na uobičajenu vrijednost Acrona jer bi, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 61. privremene uredbe, samo povećanje prilagođenog troška proizvodnje na razinu zbog koje bi neke domaće transakcije Acrona u razdoblju ispitnog postupka bile neprofitabilne dovelo do promijenjene dampinške marže. Nakon što je uobičajena vrijednost Eurochema ispravljena na temelju primjedbi na konačnu objavu, revidiranom prilagodbom za plin nije se promijenila uobičajena vrijednost Eurochema i stoga ona nije utjecala na izračun dampinške marže.

(48) Budući da nije bilo drugih primjedbi u pogledu uobičajene vrijednosti, Komisija je potvrdila zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 38. do 61. privremene uredbe, kako je pojašnjeno u prethodno navedenim uvodnim izjavama od 17. do 38.

3.1.3. *Izvozna cijena*

(49) Pojedinosti o izračunu izvozne cijene utvrđene su u uvodnim izjavama od 62. do 65. privremene uredbe.

(50) Prvo treba napomenuti da se Komisija složila sa zahtjevom Eurochema za izračun odvojenih dampinških marži za dva proizvođača izvoznika u grupi jer je društvo dostavilo podatke kojima se omogućuje raščlamba prodaje po proizvođaču. Raščlamba je bila moguća usprkos činjenici da je bilo uključeno više trgovačkih društava i da su se troškovi dvaju proizvođača razlikovali, uključujući troškove prodaje za izvoz u Uniju. Nakon toga odvojene dampinške marže objedinjene su u ponderiranu prosječnu maržu za grupu Eurochem na temelju obujma prodaje u Uniji. Eurochem je primio posebnu objavu s novim izračunom dampinške marže po proizvođaču. Komisija je, ako je to bilo primjenjivo, u novom izračunu uzela u obzir tehničke napomene društva u pogledu izračuna.

(51) Drugi ruski proizvođač izvoznik tvrdio je da bi se pri prilagodbi njegove izvozne cijene umjesto procijenjene razumne dobiti trebala oduzeti stvarna dobit njegova povezanog izvoznika u Švicarskoj i povezanog uvoznika u Francuskoj. Međutim, treba napomenuti da se stvarna dobit predmetnih društava temelji na transfernim cijenama. Stoga je Komisija odbacila tu tvrdnju.

(52) Društvo je nadalje tvrdilo da je Komisija pogrešno izračunala troškove razrjeđivanja jer bi konverziju primijenjenu na obujam transakcija za izračun izvozne cijene razrijeđenog proizvoda trebalo primijeniti i na transakcijske vrijednosti razrijeđenog proizvoda. Međutim, treba napomenuti da se razlika u cijenama između izvezenog proizvoda i razrijeđenog proizvoda već odražava u konverziji obujma transakcija jer se tom konverzijom povećava jedinična cijena razrijeđenog proizvoda kao da je nerazrijeđen. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(53) Nakon konačne objave Acron je tvrdio da je Komisija dvostruko uračunala troškove razrjeđivanja njegova povezanog uvoznika u Francuskoj jer su ti troškovi navodno oduzeti od prodajne cijene, ali istodobno nisu oduzeti od troškova prodaje, općih i administrativnih troškova društva. Međutim, suprotno tvrdnjama društva, troškovi razrjeđivanja oduzeti su od troškova prodaje, općih i administrativnih troškova ([13]).

([13]) Dokazi 2. i 13. iz provjere na licu mjesta provedene u Francuskoj.

(54) Nadalje, društvo je tvrdilo da je njegov francuski povezani uvoznik osnovan netom prije razdoblja ispitnog postupka te je počeo s prodajom tek u zadnjem tromjesečju razdoblja ispitnog postupka. Stoga društvo smatra da bi Komisija trebala prilagoditi izvoznu cijenu samo za jednu četvrtinu troškova prodaje, općih i administrativnih troškova.

(55) Društvo je tijekom cijelog razdoblja ispitnog postupka imalo opće i administrativne troškove. Čak i ako su ti troškovi nastali prije prvih transakcija prodaje, s obzirom na to da se društvo bavilo samo nabavom, razrjeđivanjem i preprodajom UAN-a, troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi bili su povezani s predmetnim proizvodom. Stoga se tvrdnja odbacuje.

(56) Nadalje, nakon dodatne konačne objave jedan ruski proizvođač izvoznik tvrdio je da Komisija ne bi trebala oduzeti profitnu maržu nepovezanog uvoznika u iznosu od 4 % od prodajnih cijena njegova povezanog njemačkog trgovca nepovezanim kupcima u EU-u. Proizvođač je tvrdio da njemački subjekt nije djelovao kao nepovezani uvoznik kad je riječ o prodaji nepovezanim kupcima u EU-u jer nije obavio formalnosti povezane s uvozom predmetnog proizvoda na tržište EU-a.

(57) Komisija je navela da se povezani njemački trgovac smatrao povezanim uvoznikom jer je izvršavao sve funkcije uvoznika. Stoga bi preprodajna cijena obično trebala pokrivati troškove prodaje, opće i administrativne troškove uvoznika te dobit, a upravo je o toj prilagodbi riječ. Pri provedbi te prilagodbe Komisija nije izvršila detaljnu analizu po transakcijama ili po kupcima u pogledu toga koje je radnje društvo obavilo s obzirom na konkretne transakcije uvoza i preprodaje. Stoga se tvrdnja odbacuje.

(58) Budući da nije bilo dodatnih primjedbi u pogledu izvozne cijene osim onih koje su već obuhvaćene prethodno navedenim uvodnim izjavama od 41. do 44., potvrđene su uvodne izjave od 62. do 65. privremene uredbe.

3.1.4. *Usporedba*

(59) Budući da nije bilo dodatnih primjedbi u pogledu usporedbe uobičajene vrijednosti s izvoznom cijenom osim onih koje su već obuhvaćene prethodno navedenim točkama 3.1.2. i 3.1.3., potvrđene su uvodne izjave od 66. do 67. privremene uredbe.

3.1.5. *Dampinške marže*

(60) Kako je detaljno opisano u uvodnim izjavama od 17. do 47., Komisija je uzela u obzir primjedbe zainteresiranih strana i ponovno izračunala dampinške marže za Rusiju.

(61) Konačne dampinške marže, izražene kao postotak cijene CIF na granici Unije, neocarinjeno, iznose:

Društvo	Konačna dampinška marža
Grupa Acron	31,9 %
Grupa Eurochem	20,0 %
Sva ostala društva	31,9 %

(62) Izračuni pojedinačnih dampinških marži nakon ispravaka i prilagodbi izvršenih na temelju primjedbi ruskih proizvođača izvoznika nakon konačne objave ponovno su objavljeni predmetnim društvima.

3.2. **Trinidad i Tobago**

3.2.1. *Uobičajena vrijednost*

(63) Pojedinosti o izračunu uobičajene vrijednosti utvrđene su u uvodnim izjavama od 74. do 79. privremene uredbe.

(64) U svojim primjedbama na privremenu objavu Methanol Holdings (Trinidad) Limited („MHTL") ponovio je nekoliko tehničkih tvrdnji o tom društvu u pogledu izračuna uobičajene vrijednosti, posebno troškova proizvodnje, troškova prodaje, općih i administrativnih troškova te dobiti koji se upotrebljavaju pri izračunu.

(65) Komisija je ispitala te tvrdnje. Jedna od njih odnosila se na pitanje obrađeno u uvodnoj izjavi 78. privremene uredbe (i to tvrdnja koju je Komisija prihvatila). Budući da su novi argumenti MHTL-a bili u suprotnosti s njegovom izvornom tvrdnjom, pri čemu ta promjena nije bila potkrijepljena, tvrdnja je odbačena. Nadalje, Komisija je utvrdila da je jedna od drugih tvrdnji opravdana. Stoga je na odgovarajući način prilagodila izračun uobičajene vrijednosti. Budući da su se primjedbe odnosile na podatke o tom društvu upotrijebljene za izračune te su se smatrale povjerljivima jer su se odnosile na troškove proizvodnje, troškove prodaje, opće i administrativne troškove, razlozi njihova odbacivanja ili prihvaćanja objašnjeni su zainteresiranoj strani u posebnoj objavi.

3.2.2. *Izvozna cijena*

(66) Pojedinosti o izračunu izvozne cijene utvrđene su u uvodnim izjavama od 80. do 82. privremene uredbe.

(67) U svojim primjedbama na privremenu objavu MHTL je dostavio nekoliko tehničkih tvrdnji o tom društvu u pogledu izračuna izvozne cijene, posebno u pogledu podataka za utvrđivanje izvozne cijene i prilagodbi cijene za troškove nastale između uvoza i preprodaje.

(68) Komisija je ispitala te tvrdnje i utvrdila da su neke od njih opravdane. Stoga je prilagodila izračun izvozne cijene. Budući da su se primjedbe odnosile na podatke o tom društvu upotrijebljene za izračune te su se smatrale povjerljivima jer su se odnosile na transferne cijene i druge troškove, razlozi njihova odbacivanja ili prihvaćanja objašnjeni su zainteresiranoj strani u posebnoj objavi.

3.2.3. *Usporedba*

(69) Budući da nije bilo primjedaba o usporedbi, potvrđene su uvodne izjave 83. i 84. privremene uredbe.

3.2.4 *Dampinške marže*

(70) Kako je detaljno navedeno u prethodnim uvodnim izjavama od 50. do 57., Komisija je uzela u obzir primjedbe MHTL-a i ponovno izračunala dampinške marže za Trinidad i Tobago.

(71) Konačne dampinške marže, izražene kao postotak cijene CIF na granici Unije, neocarinjeno, iznose:

Društvo	Konačna dampinška marža
Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8 %
Sva ostala društva	55,8 %

(72) Nakon konačne objave nisu primljene nikakve primjedbe u pogledu izračuna dampinga za MHTL.

3.3. **Sjedinjene Američke Države**

3.3.1. *Uobičajena vrijednost*

(73) Pojedinosti o izračunu uobičajene vrijednosti utvrđene su u uvodnim izjavama od 90. do 98. privremene uredbe.

(74) U svojim primjedbama na privremenu objavu CF Industries Holdings („CFI”) tvrdio je da je Komisija pogrešno privremeno odbacila njegov zahtjev za utvrđivanje profitabilnosti domaće prodaje na temelju troškova proizvodnje svakog proizvodnog postrojenja zasebno kada je zaključila da je utvrđivanje profitabilnosti u okviru testa za utvrđivanje uobičajenog tijeka trgovine provedeno na razini pravnog subjekta.

(75) CFI je u tom pogledu tvrdio da takvo obrazloženje nije pravno opravdano jer je Sud u predmetu *Alumina* ([14]) utvrdio da članak 2. osnovne antidampinške uredbe ne sadržava taksativni popis metoda kojima se može utvrditi jesu li se cijene primjenjivale u uobičajenom tijeku trgovine i da bi Komisija u okviru testa za utvrđivanje uobičajenog tijeka trgovine trebala ispitati profitabilnost proizvoda koji se prodaje po cijeni proizvodnje tog konkretnog proizvoda.

(76) Nadalje, CFI je uputio na pristup Komisije u prijašnjim istražnim postupcima ([15]), u kojima je Komisija rutinski upotrebljavala troškove proizvodnje pojedinih postrojenja za utvrđivanje profitabilnosti domaće prodaje.

(77) Naposljetku, CFI je tvrdio da je dostavio podatke na temelju kojih se mogu pratiti prodajne transakcije natrag do proizvodnog postrojenja.

(78) Komisija je ispitala tvrdnje navedene u uvodnim izjavama od 74. do 77. i utvrdila da je Sud u predmetu *Alumina* samo naveo činjenicu da članak 2. osnovne antidampinške uredbe ne sadržava taksativni popis metoda za utvrđivanje je li domaća prodaja provedena u uobičajenom tijeku trgovine. Međutim, Sud nije obvezao Komisiju na provedbu ispitivanja u pogledu dijelova društva koji nisu odvojeni pravni subjekt.

(79) Osim toga, u ispitnim postupcima na koje upućuje CFI Komisija je ispitala pojedinačna proizvodna postrojenja jer su ta društva, iako članovi iste grupe, bila odvojeni pravni subjekti.

(80) Nakon nalaza Komisije objašnjenih u uvodnim izjavama 78. i 79. nije bilo potrebno ispitati može li se na temelju podataka koje je dostavio CFI utvrditi jasna veza između pojedinačnih domaćih prodajnih transakcija i proizvodnih postrojenja. Stoga je Komisija odbacila tu tvrdnju.

(81) U svojim primjedbama na konačnu objavu CFI je ponovio svoju tvrdnju u pogledu profitabilnosti domaće prodaje. Društvo je tvrdilo da Komisija nije trebala razmotriti samo jesu li proizvodna postrojenja zasebni pravni subjekti nego i je li struktura grupe omogućila utvrđivanje proizvođača u grupi s obzirom na prodaju i proizvodnju te je pritom više puta uputilo na Komisijine nalaze u ispitnom postupku o bešavnim cijevima (vidjeti uvodnu izjavu 76.).

(82) S obzirom na prethodnu tvrdnju Komisija je podsjetila na to da je ispitni postupak na koji je CFI uputio imao određene posebnosti. Komisijin zaključak u predmetu o bešavnim cijevima da su se pojedinačne dampinške marže mogle izračunati jer je bilo moguće utvrditi proizvođača s obzirom na prodaju i proizvodnju bio je relevantan tek nakon što je ispunjen prvi osnovni uvjet: da su društva koja su predmet ispitnog postupka zasebni pravni subjekti, a CFI to nije.

(83) Nadalje, čak i da je Komisija razmišljala o procjeni profitabilnosti domaće prodaje po postrojenju, ne bi uvijek bilo moguće utvrditi proizvođača. Društvo na svojem domaćem tržištu prodaje ili izravno iz proizvodnog postrojenja ili putem velikog broja spremnika za distribuciju. Komisija je utvrdila da su proizvodna postrojenja opskrbljivala više od jednog spremnika za distribuciju i da je većinu spremnika za distribuciju opskrbljivalo više od jednog proizvodnog postrojenja. Zbog toga je nemoguće utvrditi jasnu poveznicu između prodajne transakcije i postrojenja u kojem je taj konkretan proizvod proizveden.

(84) Stoga je Komisija odbacila tu tvrdnju.

3.3.2. *Izvozna cijena*

(85) Budući da nije bilo primjedbi u pogledu izvozne cijene, potvrđene su uvodne izjave od 99. do 100. privremene uredbe.

([14]) Predmet C-393/13 P, Vijeće protiv Alumina d.o.o., EU:C:2014:2245, točka 25.

([15]) Primjerice *bešavne cijevi*, Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 585/2012 od 26. lipnja 2012. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika, podrijetlom iz Rusije i Ukrajine, nakon revizije nakon isteka mjere prema članku 11. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 1225/2009, i prekidu revizije nakon isteka mjere vezane uz uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika podrijetlom iz Hrvatske, SL L 174, 4.7.2012., str. 5., uvodna izjava 60.; Provedbena uredba Komisije (EU) 2018/1469 od 1. listopada 2018. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika podrijetlom iz Rusije i Ukrajine nakon revizije zbog predstojećeg isteka mjera u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 246, 2.10.2018., str. 20., uvodna izjava 81.).

3.3.3. *Usporedba*

(86) U uvodnim izjavama 101. i 102. privremene uredbe objašnjava se način usporedbe uobičajene vrijednosti i izvozne cijene.

(87) U svojim primjedbama na privremenu objavu CFI je tvrdio da je, kako bi se omogućila pravedna usporedba, Komisija trebala na temelju članka 2. stavka 10. točke (k) osnovne antidampinške uredbe primijeniti dvije prilagodbe: prilagodbu za količinu i prilagodbu za trošak.

(88) Kada je riječ o prilagodbi za količinu, CFI je tvrdio da bi trebalo prilagoditi cijenu domaćih prodajnih transakcija za utjecaj koji na prodajnu cijenu imaju različite količine koje se isporučuju na domaćem tržištu u usporedbi s tržištem Unije jer je količina pojedinačnih transakcija uobičajeno mala na domaćem tržištu, ali velika pri izvozu u Uniju.

(89) CFI je u tom pogledu dostavio i izračun koji pokazuje razliku u ponderiranoj prosječnoj domaćoj prodajnoj cijeni za različite prodajne količine. Iako je Komisija priznala postojanje razlike u cijeni, nije mogla isključiti da je ona prouzročena drugim čimbenicima, kao što su sezonski karakter predmetnog proizvoda, vrijeme potpisivanja osnovnog ugovora i njegov obujam (a ne obujam pojedinačne pošiljke).

(90) Osim toga, to društvo nije dostavilo nikakve dokaze da je u pregovorima o prodajnoj cijeni uzelo u obzir prodajnu količinu (politika utvrđivanja cijena, razmijenjena elektronička pošta itd.). Naposljetku, Komisija je utvrdila da su dodatni troškovi povezani s manipulacijom i prijevozom malih količina u usporedbi s velikim količinama uzeti u obzir kao prilagodbe. Stoga je Komisija odbacila tu tvrdnju.

(91) Kada je riječ o prilagodbi za trošak, CFI je tvrdio da je Komisija trebala prilagoditi domaću prodajnu cijenu za razliku u troškovima proizvodnje pojedinačnih proizvodnih postrojenja. CFI je u prilog svojoj tvrdnji dostavio nekoliko argumenata koji su se odnosili na to društvo.

(92) Komisija je ispitala te argumente, utvrdila da je tvrdnja neopravdana i potom je odbacila. Budući da su se argumenti smatrali povjerljivima, razlozi za njihovo odbacivanje objašnjeni su zainteresiranoj strani u posebnoj objavi.

(93) U svojim primjedbama na konačnu objavu CFI je ponovio svoju tvrdnju u pogledu prilagodbe za trošak. Međutim, to društvo nije dostavilo nikakve nove dokaze u prilog toj tvrdnji. Stoga je Komisija potvrdila da je tvrdnja odbačena.

(94) Nadalje, CFI je u nekoliko navrata tvrdio da je Komisija trebala primijeniti prilagodbu za razliku u količinama koje se obično prodaju na domaćem tržištu i izvoze u Uniju. CFI je tvrdio da razlike u cijenama nisu obuhvaćene prilagodbom za troškove prijevoza jer u usporedbi cijena s pomoću koje je ocijenjena prilagodba za količinu nisu uzeti u obzir troškovi prijevoza. CFI je nadalje tvrdio da postoje znatne ekonomije razmjera (posebno u troškovima administracije, stavljanja na tržište i prodaje, ali i u planiranju proizvodnje itd.) koje omogućuju društvu da naplaćuje niže cijene franko tvornica.

(95) Komisija je utvrdila da su, iako je usporedba razine cijene provedena za cijene bez ikakvih prilagodbi, sve ekonomije razmjera koje se odnose na prijevoz i manipulaciju velikih pošiljki u odnosu na male pošiljke već uzete u obzir u tim prilagodbama. Kad je riječ o ekonomijama razmjera s obzirom na troškove administracije, stavljanja na tržište i prodaje, CFI nije dostavio nikakve dokaze u prilog svojoj tvrdnji. Nadalje, stvarno nastali troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi uključeni su u domaću prodajnu cijenu profitabilnih transakcija upotrijebljenih za izračun uobičajene vrijednosti. Stoga je Komisija potvrdila da je tvrdnja odbačena.

(96) Budući da su obje tvrdnje CFI-ja odbačene, Komisija je potvrdila uvodne izjave 101. i 102. privremene uredbe.

3.3.4. *Dampinške marže*

(97) Kako je detaljno navedeno u prethodnim uvodnim izjavama od 60. do 77., Komisija je odbacila sve tvrdnje u pogledu izračuna dampinga CFI-ja i time potvrdila privremene dampinške marže za SAD.

(98) Konačne dampinške marže, izražene kao postotak cijene CIF na granici Unije, neocarinjeno, iznose:

Društvo	Konačna dampinška marža
CF Industries Holdings, Inc.	37,3 %
Sva ostala društva	37,3 %

4. **ŠTETA**

4.1. **Definicija industrije Unije i proizvodnje u Uniji**

(99) Proizvođači izvoznici Acron i CFI iznijeli su primjedbu da se dva proizvođača iz Unije, koji čine oko 30 % proizvodnje u Uniji, protive pritužbi. CFI je isto tako naveo da se nekoliko drugih proizvođača nije javilo i da na njih neće utjecati uvoz koji je predmet ispitnog postupka te je doveo u pitanje pouzdanost pokazatelja štete.

(100) Komisija je podsjetila na to da uzorak sadržava tri od četiriju najvećih proizvođača iz Unije koji zajedno čine više od 50 % proizvodnje i prodaje u Uniji. Stoga je uzorak jasno reprezentativan za industriju Unije. Nadalje, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 134. privremene uredbe, mnogi pokazatelji štete bili su utvrđeni na makrorazini i stoga su se temeljili na svim proizvođačima iz Unije.

(101) Nadalje, proizvođači koji čine više od 50 % proizvodnje u Uniji podržali su pokretanje ispitnog postupka i stoga su ispunjeni pravni zahtjevi koji se odnose na reprezentativnost.

(102) Budući da nije bilo daljnjih primjedbi u pogledu ovog odjeljka, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 108. do 109. privremene uredbe.

4.2. **Potrošnja u Uniji**

(103) Budući da nije bilo primjedbi u pogledu potrošnje u Uniji, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 110. do 112. privremene uredbe.

4.3. **Uvoz iz predmetnih zemalja**

(104) Proizvođač izvoznik Acron tvrdio je da se uvoz iz kumuliranih zemalja nije povećao od 2016. i da je svako naknadno povećanje posljedica smanjenja uvoza iz trećih zemalja. To je društvo navelo da znatno povećanje uvoza tekućeg gnojiva kao što je UAN nije moguće jer je ono ograničeno logističkim kapacitetima i kapacitetima zaliha. Isto tako, proizvođač izvoznik CFI i udruženje korisnika AGPB tvrdili su da Komisija pri procjeni povećanja obujma uvoza iz predmetnih zemalja u razmatranom razdoblju nije uzela u obzir da je dio tog povećanja obujma bio zamjena za uvoz iz Egipta, koji se naglo smanjio, ili za obujam koji je prethodno isporučivao proizvođač iz Unije koji je u međuvremenu prestao proizvoditi UAN. Stoga bi dodatni obujam uvoza iz predmetnih zemalja tijekom razmatranog razdoblja koji je mogao utjecati na industriju Unije iznosio manje od polovice od 672 000 tona navedenih u tablici 2. privremene uredbe. Međutim, Komisija je u tom pogledu navela da se, kako je vidljivo iz tablice 2. privremene uredbe, svake godine od 2016. do razdoblja ispitnog postupka uvoz iz predmetnih zemalja povećao u smislu apsolutne vrijednosti i u odnosu na veličinu tržišta. Stoga su te tvrdnje odbačene.

(105) Udruženja korisnika AGPB i IFA tvrdila su da se tržišni udio industrije Unije povećao nakon razdoblja ispitnog postupka. Komisija u tom pogledu, kao prvo, uobičajeno ispituje kretanja relevantna za procjenu štete, uključujući uvoz, na temelju određenog višegodišnjeg referentnog razdoblja koje je jednako za sve relevantne podatke i koje završava neposredno prije pokretanja ispitnog postupka. Događaje koji su se navodno dogodili nakon toga u načelu ne bi trebalo uzeti u obzir jer su izvan tog referentnog razdoblja. Kao drugo, samo pokretanje ispitnog postupka vjerojatno je utjecalo na razvoj tržišnog udjela industrije Unije od razdoblja ispitnog postupka i narušilo ga. Kao treće, za izračun tržišnog udjela nakon razdoblja ispitnog postupka bilo bi nužno da je Komisija dobila i provjerila

novije podatke o prodaji industrije Unije na tržištu Unije, što se nije dogodilo. Stoga je zbog svih navedenih razloga ta tvrdnja odbačena.

(106) Proizvođači izvoznici Acron, CFI i Eurochem osporavali su Komisijine izračune sniženja cijena. Prvo, nisu se složili s činjenicom da je Komisija za dio prodajnih cijena industrije Unije upotrijebila cijenu pri isporuci u luke kao što su Rouen (Francuska) i Gent (Belgija), kako je propisno objašnjeno u uvodnim izjavama 128. i 129. privremene uredbe. Eurochem je s tim u vezi tvrdio i da u privremenoj uredbi nije pojašnjeno za koliki je dio prodaje to bio slučaj.

(107) Komisija je pojasnila da je za izračune sniženja cijena utvrdila jednu prodajnu cijenu industrije Unije za jedinu vrstu proizvoda koja se izvozi iz predmetnih zemalja (UAN s udjelom dušika od 32 %). Ta je cijena bila provjerena prodajna cijena proizvođača iz Unije u uzorku za tu vrstu proizvoda. Oko 40 % te prodaje odnosilo se na luke kao što su Rouen ili Gent i te su prodajne cijene prilagođene zbog razloga utvrđenih u uvodnoj izjavi 128. privremene uredbe. Za preostalih 60 % prodaje u Uniji koju su ostvarile stranke u uzorku upotrijebljena je prodajna cijena franko tvornica jer u slučaju te prodaje nije bilo potrebe za pomorskim prijevozom proizvoda do glavne točke usporedbe (uobičajeno Rouena ili Genta). Tako dobivena ponderirana prosječna prodajna cijena industrije Unije upotrijebljena je za izračune sniženja cijena. Stoga je tvrdnja iz uvodne izjave 130. privremene uredbe da su za usporedbu upotrijebljene različite vrste proizvoda bila pogrešna jer se sav uvoz iz predmetnih zemalja odnosio na istu vrstu proizvoda, odnosno UAN s udjelom dušika od 32 %, te je i na strani industrije Unije upotrijebljena samo ta vrsta proizvoda. Isto tako, upućivanja u uvodnim izjavama 127. i 129. privremene uredbe na „trećinu" koja se odnosi na prodaju industrije Unije u kojoj postoje troškovi pomorskog prijevoza u zapadnoeuropske luke i „dvije trećine" koje se odnose na ostalu prodaju industrije Unije nisu potpuno točna i trebala su umjesto toga glasiti „40 %" odnosno „60 %".

(108) Proizvođač iz Unije OCI Nitrogen tvrdio je da se nijednim od razloga na koje se Komisija poziva u uvodnoj izjavi 128. privremene uredbe ne može opravdati odstupanje od njezine uobičajene prakse usporedbe cijene CIF na granici Unije proizvođača izvoznika s cijenom franko tvornica proizvođača iz Unije. Tvrdio je da su razlozi na koje se poziva vrlo uobičajeni u mnogim antidampinškim ispitnim postupcima, da se njima želi nepošteno izjednačiti nepovoljan konkurentski položaj u kojem se proizvođači nalaze zbog svoje lokacije ili da bi se mogli jednako primijeniti na proizvođače izvoznike. Nakon konačne objave Eurochem je iznio slične primjedbe. Komisija je odbacila taj navod jer je smatrala da iz teksta navedene uvodne izjave jasno proizlazi da je situacija u ovom konkretnom slučaju bila toliko iznimna da je zaista zahtijevala odabrani pristup. Predmetne stranke nisu navele objektivne razloge protiv pristupa Komisije. Izrazile su i sumnju u to da je Komisija u prijašnjim sličnim iznimnim okolnostima primijenila taj pristup. Iako je pitanje je li to prije činila ili ne kao takvo nerelevantno, Komisija je u prijašnjim ispitnim postupcima zaista povremeno morala primijeniti tu metodologiju u sličnim složenim situacijama, kao što je nedavni ispitni postupak o čeličnim šipkama visoke otpornosti na zamor za armirani beton ([16]). Čak i ako su razlozi za to da se ne odstupi od cijene franko tvornica možda bili drukčiji u tom ispitnom postupku, kako tvrdi Eurochem, to dokazuje da Komisija smatra primjerenim odstupiti od uobičajenog pristupa ako okolnosti to zahtijevaju.

(109) Kada je riječ o izvoznoj cijeni proizvođača izvoznika koji surađuju, velika većina prodaje isporučena je u zapadnoeuropske luke kao što su Rouen ili Gent. Izvozna cijena upotrijebljena u izračunima sniženja cijena uključivala je prijevoz u svrhu isporuke u luku CIF na tim lokacijama. Izvozna cijena za male količine prodaje prijavljene drugdje u Uniji isto je tako uključivala prijevoz do razine CIF na granici Unije. Prema tome, izračunom sniženja cijena osiguravala se simetrija između Unije i izvozne strane.

(110) Komisija je stoga ostala pri svojem stajalištu da je prilagodba određene prodaje industrije Unije na razinu CIF u ovom ispitnom postupku bila prikladna zbog razloga navedenih u uvodnim izjavama od 126. do 131. privremene uredbe. Jasno je da kombinacija okolnosti tog tržišta kako je opisana u privremenoj uredbi stvara iznimnu situaciju. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

([16]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/1246 od 28. srpnja 2016. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz čeličnih šipki visoke otpornosti na zamor za armirani beton podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 204, 29.7.2016., str. 70.).

(111) Nakon konačne objave Eurochem je osporavao simetriju između industrije Unije i izvozne strane te na temelju podataka Eurostata tvrdio da 35 % uvoza iz Rusije ne bi za odredište imalo Francusku ili Belgiju, a time ni luke kao što su Rouen ili Gent. Društvo je tvrdilo da bi za tih 35 % ruske prodaje Uniji cijena industrije Unije sadržavala prilagodbu za prijevoz u Rouen ili Gent, iako se ruski uvoz nije odvijao na toj razini. Tvrdnja je odbačena jer su za prodaju industrije Unije upotrijebljenu u usporedbi cijene CIF upotrijebljene umjesto cijena franko tvornica samo gdje je to bilo primjereno u slučaju prodaje (obično za prodaju preko Rouena ili Genta), a ne za svu ostalu prodaju.

(112) Nekoliko zainteresiranih strana tvrdilo je da je metodologija primijenjena za izračun sniženja cijena pogrešna i nespojiva s presudom Općeg suda od 10. travnja 2019., što je bilo dan prije uvođenja privremenih mjera, u predmetu T-301/16 Jindal Saw Ltd i Jindal Saw Italia SpA protiv Europske komisije („Jindal Saw") ([17]). Konkretno, tvrdilo se da cijena industrije Unije upotrijebljena za te izračune i izvozne cijene nisu bile na istoj razini trgovine. Naveli su da su cijene industrije Unije prilagođene kako bi odražavale cijene na mjestu isporuke krajnjem korisniku, dok je za cijene proizvođača izvoznika uzeta u obzir vrijednost CIF na granici Unije, neovisno o mjestu isporuke krajnjem korisniku. Isto tako, tvrdilo se da se na temelju presude *Jindal Saw* od Komisije zahtijeva da usporedi prodajne cijene koje se u Uniji naplaćuju prvim nezavisnim kupcima s prodajnim cijenama koje povezana društva proizvođača izvoznika naplaćuju prvim nezavisnim kupcima. Komisija to nije učinila jer je za proizvođača izvoznika snizila cijene njegove prodaje u Uniji za iznos troškova prodaje, općih i administrativnih troškova te dobiti njegovih povezanih trgovačkih društava u Uniji, dok takvo oduzimanje nije primijenila na prodaju industrije Unije preko povezanih trgovaca. Jedna je stranka isto tako tvrdila da se u metodologiji Komisije nije uzela u obzir činjenica da njegova cjelokupna prodaja naposljetku nije namijenjena za belgijska i francuska tržišta i da upotrijebljene cijene ne sadržavaju troškove prodaje, opće i administrativne troškove te dobit njegovih povezanih trgovaca nastale pri isporuci njegovim kupcima.

(113) Kada je riječ o presudi *Jindal Saw,* Opći sud utvrdio je pogrešku jer je Komisija oduzela troškove prodaje povezanih izvoznika Jindala u Uniji od prodaje prvom nezavisnom kupcu, dok troškovi prodaje povezanih prodajnih subjekata industrije Unije nisu bili oduzeti od prodajnih cijena koje industrija Unije naplaćuje prvom nezavisnom kupcu. Opći sud stoga je smatrao da dvije cijene nisu simetrično uspoređene na istoj razini trgovine.

(114) S obzirom na tu nedavnu presudu Općeg suda i primjedbe zainteresiranih strana primljene u tom pogledu, Komisija je odlučila dopuniti izračune sniženja cijena iz privremene faze. Komisija je napomenula da se presuda *Jindal Saw* u biti bavi pitanjem pravedne usporedbe uvoznih cijena i cijena industrije Unije te razine trgovine. Kada je riječ o utvrđivanju prosječne prodajne cijene industrije Unije, prodajne transakcije preko povezanih osoba činile su samo oko 40 % prodaje industrije Unije u uzorku upotrijebljene za usporedbu. Troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi te dobit povezanih trgovaca bili su niski i, budući da se većina prodaje industrije Unije nije odvijala preko povezanih trgovaca, nalaz o sniženju cijena za kumulirani uvoz ne bi bio doveden u pitanje čak i ako bi se izračuni prilagodili za takve stavke. Industrija Unije prodavala je povezanim osobama po tržišnim cijenama i nije bilo relevantne razlike između prodajnih cijena prema povezanim osobama i cijena prema nepovezanim kupcima. U slučaju oduzimanja troškova prodaje, općih i administrativnih troškova te dobiti povezanih prodajnih subjekata industrije Unije i dalje bi dolazilo do sniženja cijena za sve proizvođače izvoznike (osim jednog) i u svakom slučaju za svaku od predmetnih zemalja. Stoga je Komisija smatrala da metodologija za utvrđivanje sniženja cijena u privremenoj fazi nije bila očito neprikladna kako navodi nekoliko zainteresiranih strana.

(115) U svakom slučaju, prikladnost privremenog izračuna sniženja cijena nadalje je potvrđena dodatnim izračunom iz kojeg je isključena prodaja industrije Unije preko povezanih osoba. Dio prodaje upotrijebljen u tom izračunu i dalje je činio velik i reprezentativan obujam prodaje industrije Unije, odnosno oko 60 % UAN-a s udjelom dušika od 32 % koji su u Uniji prodale stranke u uzorku. Taj obujam bio je sličan obujmu uvoza iz Rusije i SAD-a te znatno veći od obujma uvoza iz Trinidada i Tobaga. Iz dodatnog izračuna bio je isključen i vrlo mali dio prodaje krajnjim korisnicima. Stoga je takva prodaja Unije bila na istoj razini trgovine kao i brojke za ukupan uvoz. Drugi izračun pokazao je sniženje cijena na nešto višim razinama nego pri primjeni privremeno utvrđene metodologije. Marže tog

([17]) http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?docid=212842&text=&dir=&doclang=HR&part=1&occ=first&mode=lst&pageIndex=0&cid=593705.

izračuna kretale su se u rasponu od 3,7 % do 11,2 %. Nakon konačne objave Eurochem je tvrdio da iz tog izračuna ne bi proizašla pravedna usporedba jer se uspoređivala samo prodaja nepovezanim kupcima industrije Unije, s jedne strane, s prodajom društva povezanim osobama, s druge strane. Međutim, to je zapažanje pogrešno jer se prodaja Eurochema upotrijebljena u usporedbi odnosi na njegovu prodaju nepovezanim kupcima, koja je na odgovarajući način prilagođena razini CIF. Eurochem je predložio i upotrebu odabira cijena prijevoza (navedenih u tablici u njegovim primjedbama na konačnu objavu) za izračun cijene CIF proizvođača iz Unije. Međutim, čini se da je kod tih cijena riječ o cijenama Eurochema koje se odnose na polazišta kojima se industrija Unije ne služi. Stoga je ta tvrdnja odbačena jer bi postupanje u skladu s njom umanjilo točnost izračuna.

(116) Komisija je napomenula da je iz tih dodatnih izračuna bilo jasnije da su cijene dampinškog uvoza bile niže od cijena industrije Unije bez obzira na upotrijebljenu metodologiju. Stoga su tvrdnje stranaka u pogledu tog aspekta odbačene.

(117) Uz utvrđeno sniženje cijena, ispitni postupak pokazao je i da je, u svakom slučaju, dampinški uvoz prouzročio sprječavanje rasta cijena na tržištu Unije tijekom razdoblja ispitnog postupka. Privremena uredba već je bila usmjerena na postojanje sprječavanja rasta cijena, osobito u uvodnim izjavama 149., 166. i 167. To je dodatno potvrđeno podacima u odgovoru na argument jedne zainteresirane strane naveden u uvodnoj izjavi 131. u nastavku. Kako je dodatno objašnjeno u uvodnim izjavama 125. i 131., u privremenoj uredbi sprječavanje rasta cijena na tržištu Unije jasno je istaknuto jer nije bilo moguće povećati prodajne cijene kako bi se pokrila znatna povećanja troškova, što najbolje pokazuje tablica 7. Nemogućnost industrije Unije da poveća prodajne cijene bila je prouzročena utjecajem povećanja obujma dampinškog uvoza na tržište Unije. Svi ti podaci pokazali su da je osim sniženja cijena, do kojeg je naposljetku došlo, dampinški uvoz prouzročio i znatno sprječavanje rasta cijena u smislu članka 3. stavka 3. osnovne antidampinške uredbe.

(118) Proizvođač izvoznik MHTL tvrdio je i da izračun sniženja cijena nije u skladu s presudom Općeg suda od 30. studenoga 2011. u predmetu T-107/08 Transnational Company „Kazchrome" AO i ENRC Marketing AG protiv Vijeća Europske unije i Europske komisije („Kazchrome") ([18]). Tom presudom naložilo bi se da bi za izračun sniženja cijena (i sniženja ciljnih cijena) trebalo upotrijebiti krajnju cijenu koja se naplaćuje kupcu umjesto „teoretske cijene koju je izračunala Komisija". Međutim, tom presudom zahtijeva se da je točka usporedbe stvarna fizička točka na kojoj kupci na tržištu Unije uspoređuju cijene. Imajući na umu da je glavna točka usporedbe za cijene na tržištu Unije bila cijena CIF, ocarinjeno, i da su se uzimale u obzir cijene CIF na granici, među ostalim i kada se uvoz carinio u zapadnoj Europi u Rouenu i Gentu, Komisija se uvjerila da je izračun potpuno u skladu s presudom *Kazchrome*.

(119) Nadalje, Komisija je napomenula da se predmet *Kazchrome* odnosio na posebnu situaciju koja je uključivala robu koja je ušla na tržište Unije prvo preko Litve (u provozu) i zatim u Rotterdamu, gdje je carinjena. Komisija je u tom slučaju odlučila izračunati sniženje cijena i sniženje ciljnih cijena na temelju cijene na točki provoza za razliku od cijene nakon carinjenja. To nije bio slučaj u trenutačnom ispitnom postupku, u kojem nije bilo sporno da su se cijena upotrijebljena za sniženje ciljnih cijena i izračuni sniženja cijena temeljili na cijeni CIF nakon carinjenja.

(120) Komisija se uvjerila da su izvozne cijene koje je utvrdila Komisija i cijene franko tvornica industrije Unije, prema potrebi prilagođene na razinu CIF, bile temelj pravedne i razumne usporedbe. Treba podsjetiti na to da bi savršena usporedba značila da bi u obzir trebalo uzeti samo ponude za isti ugovor jer bi samo tada uvjeti prodaje bili jednaki. Budući da nije moguća savršena usporedba, Komisija se uvjerila da je metodologija u kojoj se upotrebljavaju prosječne cijene prikupljene za slične proizvode u jednogodišnjem razdoblju ispitnog postupka pravedna. Ta je metodologija bila jasno navedena u okviru objave.

(121) Nadalje, Komisija je smatrala da bi metoda sniženja cijena za koju se zalažu zainteresirane strane dovela do nejednakog postupanja u izračunu njihovih marži i marži drugih proizvođača izvoznika u uzorku koji prodaju nezavisnim uvoznicima. Metodologija koja je upotrijebljena za druge proizvođače izvoznike temeljila se na izvoznoj

([18]) Predmet T-107/08, *Transnational Company „Kazchrome" AO i ENRC Marketing AG protiv Vijeća Europske unije i Europske komisije*, ECLI:EU:T:2011:704.

cijeni na razini CIF koja, naravno, isključuje troškove prodaje, opće i administrativne troškove te dobit u Uniji za preprodaju u Uniji nakon carinjenja. Metodologijom koju je Komisija primijenila osiguralo se jednako postupanje u oba slučaja (tj. neovisno o tome je li izvoz ostvaren prema povezanim ili prema nezavisnim subjektima u Uniji). Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(122) Proizvođač izvoznik Acron tvrdio je da je pri izračunu sniženja cijena trebalo razlikovati UAN s udjelom dušika od 32 % i UAN s udjelom dušika od 30 % zbog velikog obujma koji je prodao na tržištu Unije. Ta je tvrdnja ponovljena nakon konačne objave. Međutim, u skladu s metodologijom upotrijebljenom za izračune dampinga tog proizvođača izvoznika, preprodaja razrijeđenih proizvoda konvertirana je u UAN s udjelom dušika od 32 % jer je taj proizvod uvezla povezana osoba. Stoga je tvrdnja odbačena.

(123) Proizvođač izvoznik CFI tvrdio je da uzorak proizvođača iz Unije nije reprezentativan zbog prekomjerne zastupljenosti proizvođača iz istočnog dijela Unije u usporedbi s proizvođačima iz drugih dijelova. Da je Komisija nakon njegovih dostavljenih primjedbi promijenila uzorak u ranoj fazi ispitnog postupka (vidjeti i prethodno navedenu uvodnu izjavu 12.), prodaja iz istočne Europe s visokim troškovima prijevoza bila bi puno manje zastupljena u brojkama u uzorku. Tvrdio je da bi posljedično prodajna cijena industrije Unije upotrijebljena za sniženje cijena i stopa sniženja cijena bile puno niže. Osim toga, proizvođač izvoznik pretpostavio je da prodaja proizvođača OCI Nitrogen u uzorku nije upotrijebljena u izračunima sniženja cijena (i sniženja ciljnih cijena) jer to društvo ne prodaje vrstu proizvoda koju taj proizvođač izvoznik izvozi u Uniju.

(124) Komisija je već potvrdila reprezentativnost uzorka proizvođača iz Unije u uvodnoj izjavi 13. privremene uredbe. Uzorak je obuhvaćao više od 50 % ukupnog obujma proizvodnje i prodaje u Uniji i temelji se na najvećoj količini proizvodnje i prodaje proizvođača koji surađuju, uključujući tri najveća proizvođača koji surađuju. Kad je riječ o navodnoj prekomjernoj zastupljenosti proizvođača iz istočne Europe, nije se smatralo primjerenim isključiti dva najveća proizvođača. Stoga je uzorak sastavljen u skladu s člankom 17. stavkom 1. osnovne uredbe i na objektivan način. Nakon konačne objave udruženja korisnika AGPB i IFA dovela su u pitanje reprezentativnost uzorka i konkretno uputila na objavu za medije koju je izdalo društvo Yara kao dokaz za to da proizvođači iz Unije općenito nisu pretrpjeli štetu. Međutim, Komisija je podsjetila na to da je društvo Yara Sluiskil B.V. u početku bilo odabrano u uzorak, no odbilo je surađivati. Osim toga, objava za medije o jednom proizvođaču iz Unije ne dovodi u pitanje reprezentativnost odabranog uzorka. Nakon konačne objave Vlada SAD-a tvrdila je da Komisija nije trebala provesti odabir uzorka, već u ispitni postupak uključiti sve proizvođače iz Unije. Još prije pokretanja postupka, s obzirom na velik broj proizvođača iz Unije na koje se postupak odnosi te radi završetka ispitnog postupka u propisanom roku, Komisija je odlučila broj proizvođača iz Unije koji će biti predmet ispitnog postupka ograničiti na razumnu mjeru odabirom uzorka. To je potpuno u skladu s člankom 17. osnovne uredbe. Ista je stranka kritizirala i uzorak jer je smatrala da je riječ o pristranom odabiru proizvođača koji su podnijeli pritužbe te da su zanemareni proizvođači koji nisu podnijeli pritužbe. Podsjeća se na to da je uzorak u skladu s člankom 17. stavkom 1. osnovne uredbe odabran na temelju obujma proizvodnje i prodaje svih poznatih proizvođača, a ne samo društava koja su podnijela pritužbu. Zapravo je u početku odabran proizvođač iz Unije koji se protivio postupku, no ta je stranka odbila surađivati. Zamijenjen je drugim proizvođačem koji se protivio postupku. Vlada SAD-a naposljetku je dovela u pitanje jesu li proizvođači u uzorku činili većinski dio proizvodnje UAN-a u Uniji, kako se zahtijeva člankom 4.1. Sporazuma WTO-a o antidampingu. Prvo, u članku 4.1. Sporazuma WTO-a o antidampingu upućuje se na definiciju domaće proizvodnje, a ne na uzorkovanje (zbog čega ne postoji zahtjev da odabrani uzorak odgovara većinskom dijelu proizvodnje u Uniji). U članku 6. Sporazuma WTO-a o antidampingu i članku 17. osnovne uredbe upućuje se na uzorkovanje i, kako je prethodno navedeno, odabrani je uzorak u cijelosti bio u skladu s tim odredbama. Stoga su te primjedbe odbačene.

(125) Kada je riječ o podacima o prodaji upotrijebljenima za sniženje cijena, Komisija je istaknula da je ispitni postupak pokazao (uvodne izjave 149. i 165. privremene uredbe) da je rast cijena industrije Unije u razdoblju ispitnog postupka bio ozbiljno spriječen zbog dampinškog uvoza, što je osobito vrijedilo za velike količine prodaje na ključnim uvoznim lokacijama kao što su Rouen i Gent. Tablica 10. privremene uredbe pokazuje da je zbog takvog razvoja industrija Unije pretrpjela gubitke u razdoblju ispitnog postupka. Stoga bi bilo pogrešno pretpostaviti da je industrija Unije mogla potpuno nadoknaditi svoje troškove (uključujući troškove prijevoza). Komisija je stoga smatrala da je od 2016. do razdoblja ispitnog postupka bio spriječen rast cijena na tržištu Unije. Dokumentacija ne sadržava informacije o tome da bi se cijene proizvođača iz Unije koji nisu uključeni u uzorak bitno razlikovale od cijena proizvođača u uzorku. Odabir drugih proizvođača iz Unije u uzorak stoga vjerojatno ne bi utjecao na utvrđeno sniženje cijena i sprječavanje njihova rasta. Stoga je ta tvrdnja odbačena. Kada je riječ o prodaji industrije

Unije upotrijebljenoj za izračune sniženja cijena, Komisija je potvrdila da je uvoz UAN-a s udjelom dušika od 32 % uspoređen samo s prodajom industrije Unije iste vrste.

(126) Osim na spomenutu sudsku praksu europskih sudova, proizvođač izvoznik MHTL pozvao se i na druge razloge za svoj zaključak o nezakonitosti metodologije Komisije za utvrđivanje sniženja cijena. Ta je stranka tvrdila da se primjenom članka 2. stavka 9. osnovne uredbe, kojim se uređuje izračun izvozne cijene u slučaju prodaje preko povezane osobe u Uniji, a po analogiji i izračuni sniženja cijena i sniženja ciljnih cijena, povrjeđuje članak 3. stavak 1. osnovne uredbe jer bi se ta odredba primijenila samo na izračun dampinga i ne bi se mogla upotrijebiti u kontekstu analize štete. Naposljetku, primijenjenom metodologijom povrijedilo bi se i pravo WTO-a jer ona ne bi omogućivala pravednu usporedbu.

(127) Komisija je podsjetila na to da osnovnom uredbom nije propisana posebna metodologija za utvrđivanje marže sniženja cijena ni za utvrđivanje postojanja sniženja cijena za predmetnu zemlju. Stoga Komisija u procjeni tog čimbenika ima široke diskrecijske ovlasti. Diskrecijske ovlasti ograničene su potrebom da se zaključci temelje na pozitivnim dokazima i objektivnom ispitivanju, kako je propisano člankom 3. stavkom 2. osnovne uredbe. Komisija je podsjetila i na to da je člankom 3. stavkom 3. osnovne uredbe izričito propisano da se postojanje znatnog sniženja cijena mora ispitati na razini dampinškog uvoza, a ne na razini naknadne preprodajne cijene na tržištu Unije.

(128) Na temelju toga, kada je riječ o elementima koji se uzimaju u obzir pri izračunu sniženja cijena (posebno izvozne cijene), Komisija mora utvrditi prvu točku na kojoj dolazi (ili može doći) do natjecanja s proizvođačima iz Unije na tržištu Unije. Ta je točka zapravo kupovna cijena prvog nepovezanog uvoznika jer to društvo u načelu ima mogućnost odabira dobavljača iz industrije Unije ili iz trećih zemalja. Ta bi se procjena trebala temeljiti na izvoznoj cijeni na granici Unije koja se smatra razinom koja je usporediva s cijenom franko tvornica industrije Unije. U slučaju izvozne prodaje preko povezanih uvoznika, točka usporedbe trebala bi biti odmah nakon što roba prijeđe granicu Unije, a ne u kasnijoj fazi distribucijskog lanca, npr. pri prodaji krajnjem korisniku robe. Stoga, analogno pristupu koji je primijenjen za izračune dampinške marže, izvozna cijena izračunana je na temelju preprodajne cijene prema prvom nezavisnom kupcu, odgovarajuće prilagođene u skladu s člankom 2. stavkom 9. osnovne uredbe. Budući da je taj članak jedina odredba osnovne uredbe koja sadržava smjernice za izračun izvozne cijene, opravdana je njegova primjena po analogiji. Kad je riječ o izračunima sniženja ciljnih cijena, Komisija je primijetila da primjena članka 2. stavka 9. osnovne uredbe nije dovela do asimetrične usporedbe (za razliku od predmeta *Jindal*) jer je za potrebe usporedbe sniženja ciljnih cijena ciljna cijena industrije Unije izračunana uzimajući u obzir isključivo troškove proizvodnje, troškove prodaje, opće i administrativne troškove te ciljnu dobit proizvodnog subjekta, što znači da je usporediva s izračunanom izvoznom cijenom. Drugim riječima, troškovi povezanih prodajnih subjekata proizvođača iz Unije nisu uzeti u obzir pri usporedbi ciljne cijene industrije Unije s izračunanom izvoznom cijenom.

(129) Proizvođač izvoznik Eurochem tvrdio je i da je Komisija počinila određeni broj administrativnih pogrešaka pri izračunu sniženja cijene, posebno u pogledu izračuna izvozne cijene na razini CIF, te je nakon ispravka tih pogrešaka zaključio da cijene njegova uvoza u Uniju nisu bile niže od cijena industrije Unije. Komisija je analizirala te tvrdnje i prema potrebi na odgovarajući način ponovno izračunala izvoznu cijenu. Ipak je zaključila da su cijene uvoza tog proizvođača izvoznika bile niže od cijena industrije Unije.

(130) Isti proizvođač izvoznik tvrdio je da bi Komisija u izračunima sniženja cijena trebala prikazati raščlambu prema rokovima isporuke industrije Unije. Prikaz takve raščlambe Komisija je smatrala nepotrebnim s obzirom na detaljna objašnjenja pružena u pogledu prodaje industrije Unije na tržištu Unije. Stoga je tvrdnja odbačena.

(131) Fertilizers Europe naveo je da su pad cijena i sprječavanje rasta cijena bili jasni u razdoblju ispitnog postupka te da oni mogu biti čak i štetniji od sniženja cijena. Komisija je u tom pogledu podsjetila na to da je u uvodnim izjavama 166. i 167. privremene uredbe već zaključila da su 2017. cijene na tržištu Unije doista pale i da je u razdoblju ispitnog postupka spriječen rast cijena na tržištu Unije jer daljnja povećanja troškova plina nisu dovela do povećanja prodajnih cijena zbog utjecaja povećanja obujma dampinškog uvoza. Jasno je da je to bilo moguće zbog koncentracije uvoza u lukama kao što su Gent i Rouen, zbog transparentnosti tržišta i zbog toga što je UAN vrlo homogen proizvod koji se kupuje gotovo isključivo na temelju cijene. Stoga je industrija Unije bila prisiljena na prodaju uz naglo smanjenje marži, što je dovelo do gubitka od 3,5 % u razdoblju ispitnog postupka.

(132) Kako bi dodatno ispitala tvrdnju nekih zainteresiranih strana da izračuni sniženja cijena nisu provedeni na istoj razini trgovine, Komisija je ispitala vrste uključenih kupaca. Uvoznici i distributeri uvozili su velike količine iz predmetnih zemalja. Proizvođači iz Unije u uzorku prodavali su trgovcima, distributerima, trgovcima na malo poljoprivrednim proizvodima i velikim zadrugama. Svi ti kupci kupovali su na veliko i dostavljali velike količine svojim kupcima. Samo se vrlo mali dio prodaje industrije Unije u uzorku odnosio na krajnje korisnike i on nije upotrijebljen u izračunu navedenom u uvodnoj izjavi 115. Stoga je zaključeno da su izračuni sniženja cijena provedeni na istoj razini trgovine.

(133) Proizvođač izvoznik CFI tvrdio je da je Komisija u svojim izračunima sniženja cijena trebala uzeti u obzir sezonski karakter cijena. Budući da se UAN ne upotrebljava jednako tijekom cijele godine, cijene se znatno razlikuju ovisno o vremenu kupnje. Osim toga, kupnja izvan sezone po znatno nižoj cijeni uključivala bi i puno viši trošak skladištenja od onoga koji je Komisija upotrijebila kao iznos za prilagodbu uvoznih cijena za skladištenje u izračunima sniženja cijena (i sniženja ciljnih cijena).

(134) Komisija je ispitala informacije koje su dostavili proizvođači izvoznici u uzorku prema datumu računa kako bi vidjela jesu li u razdoblju ispitnog postupka cijene fluktuirale ovisno o sezoni i utvrdila koje su stranke prodavale u vrhuncu/izvan sezone. Komisija je utvrdila da su u razdoblju ispitnog postupka cijene bile najviše u razdoblju od siječnja do ožujka 2018. Analizom je utvrđeno i da su količine koje je prodala industrija Unije bile relativno ujednačene tijekom cijele godine. Osim toga, uvoz iz predmetnih zemalja isto je tako bio relativno dobro raspoređen tijekom cijele godine. Stoga iz dostupnih podataka proizlazi da nije bilo dokaza o bilo kakvom važnom i stalnom sezonskom utjecaju na izračun. Stoga je tvrdnja odbačena.

(135) Dva ruska proizvođača izvoznika Acron i Eurochem tvrdila su da je Komisija počinila nekoliko administrativnih pogrešaka u svojem izračunu sniženja cijene. Jedan od njih posebno je osporavao izračun vrijednosti CIF u pogledu pretvorbe razrijeđenog proizvoda u izvezeni proizvod nakon primjene pretvorbe na količine. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 52., ta je tvrdnja odbačena.

(136) Nakon konačne objave Vlada SAD-a tvrdila je da Komisija nije izvršila svoju analizu učinaka na cijenu, uključujući sniženje cijena, u pogledu podataka koji se odnose na cijelo razmatrano razdoblje umjesto na temelju cijena tijekom razdoblja ispitnog postupka. Ta se tvrdnja odbacuje. Nalazi o učincima na cijenu iz uvodnih izjava od 164. do 166. privremene uredbe temelje se na analizi koja obuhvaća cijelo razmatrano razdoblje. Cijene uvoza iz predmetnih zemalja doista su se tijekom razmatranog razdoblja smanjile za od 30 % do 34 %, ovisno o zemlji. Taj pad prodajnih cijena bio je posebno primjetan 2016. (pad za od 23 % do 27 %, ovisno o zemlji, u usporedbi s 2015.), a te je godine zabilježeno i najveće povećanje obujma uvoza iz predmetnih zemalja u odnosu na prethodnu godinu, i to za 50 %. Prodajne cijene industrije Unije isto su tako 2016. zabilježile najveći pad (za 26 %) i te se godine počela smanjivati profitabilnost industrije Unije. Iz kretanja cijena uvoza i cijena industrije Unije vidljivi su pad cijena i sprječavanje rasta cijena prouzročeni predmetnim uvozom tijekom razmatranog razdoblja. Osim toga, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 152. u nastavku, sniženje cijena samo je jedan od čimbenika daleko opsežnije analize učinka na cijene, u kojoj su pad cijena i sprječavanje rasta cijena ključan argument uzročnosti.

(137) Budući da nije bilo drugih primjedbi u pogledu uvoza iz predmetnih zemalja, Komisija je potvrdila sve druge zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 113. do 131. privremene uredbe.

4.4. **Gospodarsko stanje industrije Unije**

4.4.1. *Opće napomene*

(138) Budući da nije bilo primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 132. do 136. privremene uredbe.

4.4.2. *Makroekonomski pokazatelji*

(139) Određene zainteresirane strane zatražile su pojašnjenje metodologije i izvora makroekonomskih pokazatelja iz privremene uredbe. Komisija potvrđuje, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 134. i relevantnim tablicama privremene uredbe, da je izvor podataka za makroekonomske pokazatelje bio Fertilizers Europe. Međutim, brojke koje je dostavio Fertilizers Europe nisu bile uvijek prihvaćene. Za određene pokazatelje, posebno proizvodnju, proizvodni kapacitet, iskorištenost kapaciteta i ukupni obujam prodaje, Komisija je zamijenila određene podatke koje je Fertilizers Europe dostavio za pojedino društvo ako su se razlikovali od provjerenih podataka jednog od društava u uzorku. Nadalje, kako bi se dobila pouzdana raščlamba podataka o prodaji prema povezanim i nepovezanim osobama te prodaji u Uniji i izvozu u nju, kao ključ za raspodjelu upotrijebljeni su provjereni podaci u uzorku. Naposljetku, u razmatranje su uzeti podaci udruženja Fertilizers Europe o završnim zalihama i zaposlenosti, ali je odlučeno da bi trebalo upotrijebiti ekstrapolaciju na temelju provjerenih podataka u uzorku jer su se oni smatrali pouzdanijima. Zainteresirane strane primile su ta pojašnjenja tijekom saslušanjâ nakon privremene objave.

(140) Nakon konačne objave proizvođač izvoznik Acron zaključio je da se prethodnim objašnjenjem dokazuje kako je Komisijina analiza makroekonomskih pokazatelja utemeljena na neprovjerenim podacima i netočna. Ta je tvrdnja odbačena. U prethodno navedenom postupku opisuje se upravo suprotno od onog što Acron tvrdi, odnosno detaljna i temeljita provjera podataka koje je dostavila industrija i razmatranja o tome kako bi se ti podaci trebali najbolje upotrijebiti.

(141) U svojem pisanom podnesku nakon saslušanja i nakon konačne objave proizvođač izvoznik Acron tvrdio je da su brojke o iskorištenosti kapaciteta navedene u privremenoj uredbi prikazane većima od stvarnih zbog prelaska tvornica s proizvodnje UAN-a na proizvodnju drugih gnojiva s većom dodanom vrijednošću. Proizvođač izvoznik CFI iznio je primjedbe o brojkama o proizvodnom kapacitetu i iskorištenosti kapaciteta navedenima u privremenoj uredbi. Tvrdio je da su brojke o kapacitetu vjerojatno previsoke jer uključuju neiskorišteni kapacitet.

(142) Prvo, točno je da su brojke navedene u privremenoj uredbi uključivale element neiskorištenog kapaciteta. Ako bi se isključio neiskorišteni kapacitet, ukupni proizvodni kapacitet u razdoblju ispitnog postupka bio bi oko 7 000 000 tona (umjesto 8 385 000 tona), dok bi iskorištenost kapaciteta bila 56 % (umjesto 46 %). Čak i ako bi se isključio neiskorišteni kapacitet, kretanje u razdoblju analize i dalje bi bilo silazno te vrlo slično podacima upotrijebljenima u privremenoj uredbi.

(143) Drugo, kada je riječ o proizvodnom kapacitetu i iskorištenosti kapaciteta, kako je navedeno u privremenoj uredbi, Komisija je u svojoj analizi smatrala da proizvođači mogu (u određenoj mjeri) proizvoditi različite proizvode na bazi dušika. Komisija stoga nije smatrala da su kapacitet i iskorištenost kapaciteta čimbenici koji znatno utječu na sliku štete u ovom konkretnom ispitnom postupku.

(144) Proizvođač izvoznik Acron tvrdio je da je stopa iskorištenosti kapaciteta industrije Unije 100 % i da se sav iskazani neiskorišteni kapacitet upotrebljava za proizvodnju drugih gnojiva. Međutim, nije dostavio nikakve dokaze u prilog svojoj tvrdnji te su brojke o kapacitetu i stopi iskorištenosti kapaciteta iz privremene uredbe propisno provjerene. Stoga je tvrdnja odbačena.

(145) Budući da nije bilo drugih primjedbi u pogledu makroekonomskih pokazatelja, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 137. do 147. privremene uredbe.

4.4.3. *Mikroekonomski pokazatelji*

(146) Proizvođač izvoznik Eurochem tvrdio je da su, s obzirom na to da se u privremenoj uredbi u više navrata upućuje na fluktuaciju cijena plina, proizvođači iz Unije trebali dostaviti sažetak s prikazom kretanja njihovih kupovnih cijena plina u verziji koja nije povjerljiva. Međutim, kupovne cijene plina proizvođača u uzorku nisu kao takve zatražene u upitniku i stoga nisu ni dostavljene u odgovoru na njega. Te su cijene dobivene i provjerene tijekom posjeta radi provjere te su se prilozi sastavljeni tijekom provjera na licu mjesta smatrali povjerljivima jer otkrivaju interne troškove proizvođača iz Unije. U zbirnom obliku koji nije povjerljiv kretale su se kako slijedi:

Kupovne cijene plina proizvođača u uzorku (indeksirane)

2015.	2016.	2017.	RIP
100	*72*	*83*	*89*

(147) Proizvođač izvoznik CFI iznio je primjedbu na uvodnu izjavu 158. privremene uredbe u pogledu sposobnosti prikupljanja kapitala. Tvrdio je da sposobnost prikupljanja kapitala društva općenito nije izravno povezana s novčanim tokom, već s cjelokupnim financijskim stanjem društva. Međutim, u ovom ispitnom postupku proizvođač iz Unije dokazao je da ulaganja uobičajeno financira viškovima novčanog toka. Nadalje, u ispitnom postupku utvrđeno je da se opće financijsko stanje industrije Unije očito pogoršalo u razmatranom razdoblju. Stoga istaknutom primjedbom nisu pobijeni nalazi iz uvodne izjave 158. privremene uredbe.

(148) CFI je isto tako tvrdio da bi šteta koju je pretrpjela industrija Unije bila drukčija ako bi se analizirala odvojeno za svakog proizvođača iz Unije. Razlog su tomu pitanja kao što su njihovi troškovi nabave plina ili njihov zemljopisni položaj.

(149) Šteta je analizirana na razini cijele industrije Unije, a ne na razini pojedinačnih proizvođača. Stoga stanje pojedinačnih društava/grupa nije relevantno za opću procjenu. U ovom konkretnom slučaju ispitni postupak u svakom je slučaju pokazao da su kretanja za sva tri proizvođača iz Unije u uzorku (koji se smatraju reprezentativnima za stanje industrije Unije) slična i negativna. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(150) Proizvođač izvoznik Acron i Vlada Ruske Federacije osporavali su zaključak o šteti iznošenjem primjedbi u pogledu određenih čimbenika štete za koje tvrde da pokazuju pozitivan razvoj u određenoj fazi u razdoblju analize ili čak i prije njega. Međutim, u svakoj smislenoj procjeni moraju se uzeti u obzir svi čimbenici navedeni u članku 3. osnovne uredbe, kako je Komisija učinila u ovom slučaju. Komisija je na temelju toga odbacila te tvrdnje.

(151) Budući da nije bilo drugih primjedbi u pogledu mikroekonomskih pokazatelja, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 148. do 158. privremene uredbe.

4.4.4 *Zaključak o šteti*

(152) Budući da nije bilo drugih primjedbi u pogledu zaključka o šteti, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 159. do 161. privremene uredbe.

5. **UZROČNOST**

5.1. **Učinci dampinškog uvoza**

(153) Proizvođač izvoznik MHTL tvrdio je da se procjena uzročnosti temelji na postojanju sniženja cijena. Budući da je metodologiju za utvrđivanje sniženja cijena smatrao pogrešnom, cjelokupna analiza uzročnosti isto bi tako bila pogrešna te bi njome bio povrijeđen članak 3. stavci 2., 3., 5., 6., 7. i 8. osnovne uredbe.

(154) Komisija je nastavno na analizu primjedbi primljenih nakon privremene objave potvrdila da uvoz iz predmetnih zemalja snižava prodajne cijene proizvođača iz Unije. U svakom slučaju, u analizi uzročnosti uzeti su u obzir mnogi drugi čimbenici osim nalaza o sniženju cijena. U uvodnim izjavama 166. i 167. privremene uredbe pad cijena i sprječavanje rasta cijena tijekom razdoblja ispitnog postupka prouzročeni predmetnim uvozom ključni su

argument uzročnosti. Tablica 7. te uredbe isto tako pokazuje da su se u razmatranom razdoblju prodajne cijene industrije Unije smanjile puno više od njezinih troškova. Isto tako, od 2016. do razdoblja ispitnog postupka prodajne su se cijene smanjile, dok se njezin jedinični trošak proizvodnje znatno povećao. Oba kretanja pokazala su sprječavanje rasta cijena prouzročeno predmetnim uvozom. Taj je nalaz potvrđen konačnom analizom te je stoga tvrdnja proizvođača izvoznika odbačena.

(155) Budući da nije bilo drugih primjedbi u pogledu pripisivanja utvrđene štete predmetnom uvozu, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 163. do 167. privremene uredbe.

5.2. **Učinci drugih čimbenika**

(156) Nekoliko zainteresiranih strana nije se složilo s ulogom koju je Komisija pripisala dampinškom uvozu u uvodnim izjavama od 163. do 167. privremene uredbe jer su smatrali da su za nanošenje štete odgovorni drugi čimbenici. Te su tvrdnje obrađene u nastavku.

5.2.1. *(Svjetska) cijena uree*

(157) Nekoliko zainteresiranih strana ponovilo je tvrdnju da je kretanje cijena UAN-a na većini tržišta u korelaciji s kretanjem cijena uree. Nisu se složile s Komisijinom analizom te tvrdnje u uvodnim izjavama 176. i 177. privremene uredbe jer u njoj nije točno opisan argument da bi za štetu koju je pretrpjela industrija Unije bilo odgovorno kretanje cijena uree, a ne uvoz iz predmetnih zemalja.

(158) Proizvođač izvoznik CFI iznio je i primjedbu da zapažanje Komisije u uvodnoj izjavi 149. privremene uredbe da su 2016. prodajne cijene industrije Unije pale zbog rasta uvoza i nakon toga ostale niske nije potkrijepljeno činjenicama. Kretanje prodajnih cijena industrije Unije potpuno bi se moglo pripisati razvoju cijena uree. Ista je tvrdnja ponovljena nakon konačne objave, a iznio ju je i Eurochem.

(159) Komisija se složila da su kretanja cijena uree i UAN-a općenito u korelaciji. Iz informacija iz različitih statističkih izvora proizlazi da postoji određena korelacija između kretanja cijena obaju gnojiva. Ponekad je ona snažna, a ponekad se, kao u razmatranom razdoblju, kretanja cijena UAN-a i uree u Uniji razvijaju drukčije. Primjerice, u svojem podnesku od 26. travnja 2019. podnositelj pritužbe analizirao je znatne razlike navedene u stručnim publikacijama između cijena uree i UAN-a po jedinici dušika u Uniji u različitim trenucima tijekom razmatranog razdoblja.

(160) Proizvođač iz Unije OCI Nitrogen tvrdio je da bi povećanje uvoza UAN-a trebalo prouzročiti veću razliku između cijene UAN-a i uree „bez dušika” kako bi se opravdao nalaz o uzročnosti u pogledu dampinškog uvoza. Njegova analiza nije upućivala na znatno povećanje razlike u mjesecima u kojima se obujam uvoza povećao i stranka je stoga zaključila da ne postoji uzročno-posljedična veza između predmetnog uvoza i štete koju su pretrpjeli proizvođači iz Unije.

(161) Međutim, čak i ako bi korelacija bila moguća, to ne bi značilo da se dampinški uvoz ne može smatrati odgovornim za štetu koju je pretrpjela industrija Unije. Kada je riječ o utjecaju predmetnog uvoza na stanje industrije Unije, Komisija je podsjetila na to da su u odnosu na prethodnu godinu najveći pad uvoznih cijena (–30 %) i najizraženije povećanje obujma uvoza (+ 50 %) zabilježeni 2016. Iste godine industrija Unije izgubila je tržišni udio (–14 %), njezine su se prodajne cijene smanjile (–26 %) i započeo je dramatičan pad njezine profitabilnosti koji je naposljetku završio znatnim gubicima u razdoblju ispitnog postupka. Na temelju tih činjenica ne može se osporiti da postoji jasna uzročno-posljedična veza između dampinškog uvoza i štete.

(162) U analizi koju je proveo predmetni proizvođač iz Unije ta veza nije bila vidljiva na temelju analize obujma uvoza po mjesecima i razlike u cijeni takvog mjesečnog uvoza „bez uree”. Komisija se nije složila s takvom analizom. Prvo, urea i UAN sadržavaju dušik i upotrebljava ih ista industrija korisnika (tj. poljoprivrednici). Stoga neka vrsta korelacije ne iznenađuje. Drugo, usporedbom razlike u „prilagođenoj” cijeni s obujmom uvoza po mjesecima

zanemaruje se činjenica da se cijene često dogovaraju mjesecima prije ulaska u Uniju i da se razlikuju ovisno o sezoni u kojoj se utvrđuju. Komisija je stoga smatrala da nema osnove za i. „prilagodbu" cijena, kako je to napravila predmetna stranka u svojoj tvrdnji; i ii. pridavanje velike važnosti njezinoj naknadnoj analizi po mjesecima. Na temelju toga, nikakva korelacija između cijena uree i UAN-a ne može oslabiti uzročno-posljedičnu vezu između dampinškog uvoza i štete.

(163) Proizvođač izvoznik CFI nije se složio sa zaključkom Komisije da su cijene na promptnom tržištu za ureu na različitim lokacijama diljem svijeta varirale u razmatranom razdoblju ovisno o tržištu. Tvrdio je da su informacije koje navodi Komisija zapravo pokazale da su svjetske cijene uree međusobno povezane. Osim toga, kritizirao je četiri tržišta navedena u materijalima iz bilješke 15. privremene uredbe jer su dva kineska, koje Komisija smatra narušenima u pogledu uree, te tvrdio da nedostaju referentne tržišne cijene FOB za prijevoz unutarnjim vodama za Zaljev SAD-a ili FOB za proizvod u granulama za Bliski istok, koje su navodno puno važnije. U tom je pogledu Komisija napomenula da je, kada je riječ o kvaliteti materijala, s obzirom na to da nijedna zainteresirana strana nije pravodobno dostavila grafikone o cijenama gnojiva koji nisu zaštićeni autorskim pravima, Komisija upotrijebila neke dostupne informacije koje nisu zaštićene autorskim pravima i koje u svakom slučaju pokazuju da su se cijene uree u posljednje vrijeme različito kretale u različitim dijelovima svijeta.

(164) Nakon konačne objave Eurochem je isto tako izrazio neslaganje s činjenicom da je Komisija privremeno upotrijebila kineske cijene kako bi dokazala izostanak korelacije te da nije upotrijebila prigovore koji su pristigli sa zakašnjenjem. Međutim, Komisija je ispitala sve dostupne dokaze u tom pogledu i zaključila da svjetska cijena uree nema znatan učinak na industriju Unije. To je stajalište dodatno potvrđeno zbog razloga navedenih u sljedećoj uvodnoj izjavi.

(165) Nakon konačne objave Fertilizers Europe dostavio je dodatne dokaze za to da je korelacija između cijena uree i UAN-a prekinuta tijekom razdoblja ispitnog postupka, a još više nakon njega. Te su informacije u osnovi potvrdile zaključak Komisije da struktura te korelacije nije čvrsta, suprotno tvrdnjama nekih stranaka.

(166) OCI Nitrogen isto je tako izrazio neslaganje s činjenicom da je Komisija u uvodnoj izjavi 176. privremene uredbe upotrijebila informacije koje su javno dostupne na internetu, ali nisu uključene u otvorenu dokumentaciju predmeta. Prema mišljenju te stranke, člankom 2. stavkom 6.a točkama (c) i (e) osnovne uredbe Komisija se obvezuje upotrebljavati samo informacije sadržane u dosjeu ispitnog postupka koje može propisno provjeriti, što u ovom slučaju nije moguće jer je stranka od koje informacije potječu odbila surađivati u ispitnom postupku.

(167) Komisija je odbacila taj navod i napomenula da članak 2. stavak 6.a točke (c) i (e) osnovne uredbe nisu relevantne u ovom slučaju jer se odnose na izračune dampinga u slučaju znatnih poremećaja u zemlji izvoznici. Osim toga, Komisija bi pri postupanju s dužnom pažnjom trebala usporediti informacije na kojima zainteresirane strane temelje svoje tvrdnje s drugim relevantnim izvorima informacija. Komisija je stoga usporedila određene podatke o cijenama uree koje je dostavio OCI Nitrogen s prezentacijom iz 2018. koju je na svojim internetskim stranicama na raspolaganje stavio drugi proizvođač iz Unije u postupku. Predmetna prezentacija sadržava grafikon o cijenama uree od siječnja 2015. u različitim dijelovima svijeta kako su ih naveli pružatelji podataka o tržištima.

(168) Stoga je, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 177. privremene uredbe, Komisija zaključila da (svjetska) cijena uree nije mogla znatno utjecati na prodajne cijene industrije Unije i njezino štetno stanje.

5.2.2. *Ostali čimbenici*

(169) Proizvođač izvoznik Eurochem nije se složio sa zapažanjem Komisije iz uvodne izjave 155. privremene uredbe da je uvoz odgovoran za sprječavanje rasta prodajnih cijena industrije Unije i napomenuo da su cijene industrije Unije snižene zbog povećanja troškova prirodnog plina od 2017. Nakon konačne objave ta je tvrdnja ponovljena. Vlada Ruske Federacije isto je tako tvrdila da je povećanje troškova prirodnog plina utjecalo na profitabilnost industrije Unije. To je pitanje već obrađeno u uvodnim izjavama od 178. do 180. privremene uredbe. Iako je razvoj cijene plina mogao biti razlog za povećanje troškova, ni povećanje troškova plina ni drugih troškova nije bilo razlog za nemogućnost industrije Unije da poveća svoje cijene (čiji je rast spriječen predmetnim uvozom) kako bi se izbjegli gubici utvrđeni tijekom razdoblja ispitnog postupka. Jedna od stranaka tvrdila je da je industrija Unije zabilježila nagli i snažni pad profitabilnosti 2017. i u razdoblju ispitnog postupka jer je odlučila „djelovati u suprotnosti s

tržištem” i zadržati cijene na relativno niskoj razini iz 2016. usprkos znatnom povećanju cijena prirodnog plina te time i troškova. Stranka je navela da je industrija Unije imala druge mogućnosti, što u dokumentaciji nije potkrijepljeno činjenicama, koje pokazuju da je čak i s tim cijenama industrija Unije izgubila 3,5 % tržišnog udjela u Uniji od 2016. do razdoblja ispitnog postupka (tablica 5. privremene uredbe). Industrija Unije od 2016. izgubila je 2,1 postotni bod tržišnog udjela Unije, što je u suprotnosti s povećanjem tržišnog udjela za 3,7 postotnih bodova koje je u istom razdoblju zabilježeno za predmetni uvoz (tablica 2. privremene uredbe). U istom razdoblju, odnosno od 2016. do razdoblja ispitnog postupka, prosječne cijene uvoza iz predmetnih zemalja dodatno su se smanjile za više od 7 % (tablica 3. privremene uredbe). Industrija Unije nije mogla povećati svoje prodajne cijene u skladu s povećanjem troškova kako bi ograničila gubitak tržišnog udjela, što je dovelo do ozbiljnog sprječavanja rasta cijena i dramatičnog pada profitabilnosti. Drugim riječima, sprječavanje rasta cijena prouzročeno povećanjem obujma dampinškog uvoza dovelo je do pada profitabilnosti jer u takvom scenariju industrija Unije nije mogla povećati svoje prodajne cijene kako bi ih prilagodila tom povećanju troškova. Razvoj cijene plina u tom smislu ne objašnjava smanjenje dobiti u ovom slučaju i ne može se smatrati čimbenikom koji pridonosi štetnom stanju industrije Unije.

(170) Nekoliko zainteresiranih strana tvrdilo je da je na analizu uzročnosti negativno utjecao odabir uzorka, koji ne smatraju reprezentativnim za industriju Unije jer AB Achema i Grupa Azoty imaju posebne poteškoće koje nemaju svi drugi proizvođači iz Unije. Konkretno, ponovili su da AB Achema i Grupa Azoty podliježu reguliranim i visokim cijenama plina te previsokim troškovima prijevoza za njihovu prodaju u zapadnoj Europi, gdje se prodaje većina UAN-a. Te su tvrdnje ponovljene nakon konačne objave.

(171) U pogledu te tvrdnje prvo treba napomenuti da su makroekonomski pokazatelji u procjeni štete preuzeti od svih proizvođača iz Unije, kako je objašnjeno u uvodnim izjavama od 134. do 136. privremene uredbe. Samo se mikroekonomski pokazatelji procjenjuju na razini proizvođača u uzorku. Stoga sastav uzorka ne utječe na negativno kretanje većine makroekonomskih pokazatelja, osobito obujma proizvodnje, obujma prodaje i tržišnog udjela. Drugo, kako je već navedeno u uvodnoj izjavi 124., uzorak je utvrđen na temelju obujma proizvodnje i prodaje istovjetnog proizvoda tijekom razdoblja ispitnog postupka i čini više od 50 % obujma proizvodnje i prodaje u Uniji. Stoga se smatra da je reprezentativan i potpuno u skladu s odredbama članka 17. osnovne uredbe.

(172) Kada je riječ o cijenama plina koje su plaćali AB Achema i Grupa Azoty, Komisija je ispitala kako su i po kojoj cijeni sva tri proizvođača iz Unije u uzorku nabavljala plin. Iako se cijene plina i drugi troškovi nabave plina očito razlikuju od jedne države članice do druge, bilo je jasno da je kretanje cijena plina bilo slično među svim trima proizvođačima. Troškovi plina pali su 2016. te porasli 2017. i u razdoblju ispitnog postupka (vidjeti i tablicu u prethodno navedenoj uvodnoj izjavi 146.). Sva tri proizvođača bilježila su kontinuirani pad profitabilnosti u razdoblju analize jer povećanje troškova (pri čemu je trošak plina bio najveći i najviše je fluktuirao) nije pratilo povećanje prodajnih cijena 2017. i u razdoblju ispitnog postupka. Drugim riječima, čak i ako su se apsolutne vrijednosti nekih od tih pokazatelja razlikovale od jednog proizvođača do drugog (kako je tvrdio Eurochem nakon konačne objave), šteta je bila očita za sva tri proizvođača i nema naznaka ni dokaza u dokumentaciji da bi drukčiji uzorak doveo do drukčijih nalaza o šteti.

(173) Kada je riječ o tome da je šteta prouzročena zemljopisnim položajem proizvođača iz Unije u uzorku zbog troškova prijevoza predmetnog proizvoda do tržišta, u razdoblju ispitnog postupka bilo je 20 poznatih proizvođača predmetnog proizvoda s proizvodnim postrojenjima u svim dijelovima Unije. Nadalje, iako se u okviru uzorka dio obujma prodaje prevozio morem u druge dijelove Unije, većina prodaje obavljala se na lokalnoj razini ([19]). Treće, nije neuobičajeno da proizvođači imaju znatne troškove prijevoza zbog udaljenosti kupaca. Međutim, za ispitni postupak Komisije važno je da je na takvim tržištima spriječen rast cijena zbog utjecaja uvoza po nepoštenim

([19]) Nakon konačne objave proizvođač izvoznik CFI tvrdio je da to nije uzeto u obzir u izračunu sniženja cijena i sniženja ciljnih cijena. Međutim, to nije točno. Iz činjenice da se većina prodaje Unije obavljala na lokalnoj razini proizašlo je da su za oko 60 % prodajnih cijena industrije Unije upotrijebljenih u izračunu sniženja cijena upotrijebljene cijene franko tvornica, a prilagodba za prijevoz provedena na ciljnoj cijeni u izračunima sniženja ciljnih cijena isto je tako utemeljena na tom omjeru.

cijenama. Osim toga, trebalo bi istaknuti da je industrija Unije uspjela ostvariti razumnu dobit u prvim dvjema godinama razdoblja analize unatoč zemljopisnom položaju.

(174) Za prodaju u Rouenu ili Gentu, kako je prethodno navedeno u uvodnoj izjavi 107., troškovi prijevoza do točke CIF iznosili su oko 15 do 20 % cijene CIF. Međutim, takve je troškove trebalo snositi svake godine, a 2015. i 2016. industrija je u cjelini, uključujući proizvođače s takvim troškovima CIF, bila profitabilna. Kako je prethodno navedeno, kretanja u ovom slučaju pokazuju da je šteta bila očita za sva tri proizvođača u uzorku, a ne samo za one koji se nalaze u Poljskoj i Litvi. Stoga je zaključeno da troškovi prijevoza proizvoda do tržišta ne oslabljuju uzročno-posljedičnu vezu između dampinškog uvoza i štete koju je pretrpjela industrija Unije.

(175) OCI Nitrogen iznio je primjedbu da je Komisija zanemarila argument da je integracija ključna u industriji gnojiva. Tvrdio je da izostanak integracije linije za proizvodnju UAN-a s linijama za proizvodnju drugih gnojiva dovodi do osjetljivosti proizvođača na fluktuacije na tržištu i da je takav izostanak primjer samoprouzročene štete. Međutim, sva tri društva u uzorku proizvodila su UAN i druga gnojiva u integriranim postrojenjima. Činjenica da su neki proizvođači ovisili o UAN-u više od drugih proizvođača ne znači da je šteta samoprouzročena. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(176) Proizvođač izvoznik CFI tvrdio je da je produktivnost pala za 1 %, dok su se troškovi rada povećali za 10 % i da je u Komisijinoj analizi uzročnosti trebalo uzeti u obzir činjenicu da takvi dodatni troškovi nisu povezani s uvozom.

(177) Komisija je odbacila tu tvrdnju jer se povećanje prosječnih troškova rada po zaposleniku nije odrazilo u sličnoj promjeni jediničnog troška proizvodnje, koji se, naprotiv i kako je prikazano u tablici 7. privremene uredbe, smanjio za 11 % u razmatranom razdoblju. Osim toga, smanjenje produktivnosti može se pripisati općem smanjenju proizvodnje UAN-a među proizvođačima iz Unije tijekom razmatranog razdoblja, što je povezano i s pritiskom uvoza na tržište UAN-a Unije.

(178) Proizvođač iz Unije OCI Nitrogen i proizvođači izvoznici CFI i Acron tvrdili su i da je Komisija pogrešno odbacila utjecaj sezonskog karaktera cijena u uvodnoj izjavi 186. privremene uredbe. Konkretno, naveli su da Komisija ne može tvrditi da se izračunom godišnjeg prosjeka neutralizira važnost sezonskog karaktera cijena. Tvrde da je AB Achema izvijestila o svojem smanjenju poslovanja i proizvodnje za 50 % u razdoblju od lipnja do listopada 2016. i redovitoj obustavi dijela svoje proizvodnje svake godine, uobičajeno ljeti kada su zbog slabe potražnje cijene gnojiva na tržištu najniže. Kada je riječ o obustavi proizvodnje AB Acheme, ispitni postupak pokazao je da ne samo AB Achema već i drugi proizvođači UAN-a smanjuju ili privremeno zaustavljaju proizvodnju zbog održavanja ili popravaka. Logično je da se takve operacije zakazuju izvan sezone ako je to moguće. Osim toga, u uvodnoj izjavi 166. privremene uredbe dio prekida proizvodnje u Uniji povezan je sa slabljenjem tržišta. U svakom slučaju, kako je već zaključeno nakon analize rasporeda i cijena prodaje u prethodno navedenim uvodnim izjavama od 133. do 134., nema dokaza o bilo kakvom važnom i stalnom sezonskom utjecaju na analizu cijena. Komisija smatra da je izračun godišnjih prosječnih cijena pošten jer je u pogledu UAN-a uobičajena poslovna praksa osigurati dio obujma i cijena u drugoj polovici godine za isporuke u prvoj polovici sljedeće godine. Komisija stoga potvrđuje da bi tu tvrdnju trebalo odbaciti.

(179) Proizvođači izvoznici CFI i Eurochem tvrdili su da je industrija Unije povećala svoju izvoznu prodaju na štetu prodaje u Uniji i to je dovelo do smanjenja tržišnog udjela industrije Unije, a ne povećanje uvoza iz predmetnih zemalja. Eurochem je tvrdio i da se industrija Unije odlučila usmjeriti na profitabilnije dušične proizvode, kao što je amonijev nitrat, na štetu tržišta UAN-a u Uniji, te je ponovio tu tvrdnju nakon konačne objave. Nakon konačne objave ponovljeno je i da bi uvoz bio nužan za popunjavanje praznine jer bi industrija Unije izgubila interes za proizvodnju UAN-a za svoje kupce u Uniji. Kako je već objašnjeno u točki 5.2.2. privremene uredbe, povećanjem prodaje industrije Unije na njezinim izvoznim tržištima (za oko 280 000 tona) kompenziran je samo mali dio gubitka od oko 700 000 tona na tržištu Unije. Čak i ako se uzme u obzir smanjenje potrošnje tijekom istog razdoblja, ne može se smatrati da je ta povećana izvozna prodaja spriječila industriju Unije da opskrbljuje svoje kupce u Uniji. Komisija smatra da je preusmjeravanje proizvodnje određenih proizvođača iz Unije (kako je priznato

u uvodnoj izjavi 139. privremene uredbe) logična mjera koju su poduzeli proizvođači iz Unije suočeni s padom profitabilnosti i cijena UAN-a u Uniji zbog uvoza iz predmetnih zemalja. Isto tako, u okolnostima ovog predmeta veća usmjerenost na izvozna tržišta nije mogla pridonijeti šteti industriji Unije, već je, naprotiv, u ograničenoj mjeri mogla ublažiti štetu prouzročenu dampinškim uvozom. Podsjeća se da se u razmatranom razdoblju stopa iskorištenosti kapaciteta industrije Unije smanjila za 7 postotnih bodova na 46 %. Povećanje izvozne prodaje stoga nije negativno utjecalo na kapacitet industrije Unije za opskrbljivanje tržišta Unije. Stoga se te tvrdnje odbacuju.

(180) Vlada Ruske Federacije tvrdila je da činjenica da se na stranici 57 pritužbe upućuje na povećanje iskorištenosti kapaciteta proizvođača iz Unije za 21 % u razdoblju 2013.–2017. ukazuje na nepostojanje veze između navodnog dampinga iz Rusije i materijalne štete nanesene industriji Unije. Ta se tvrdnja odbacuje. U tablici 4. privremene uredbe prikazan je pad iskorištenosti kapaciteta tijekom razmatranog razdoblja.

(181) Nakon konačne objave Eurochem je tvrdio da su štetu koju je pretrpjela industrija Unije prouzročile tržišne promjene, a ne uvoz iz predmetnih zemalja. Te su se tržišne promjene odnosile na pad cijena uree i razvoj troškova plina. Međutim, čini se da je ta tvrdnja samo parafraziranje prethodnih tvrdnji Eurochema i drugih stranaka, koje su prethodno razmotrene i odbačene. Ipak, ukratko, prema nalazima Komisije industrija Unije pokazala je da je u 2015. i 2016. uspjela ostvariti dobit neovisno o tome jesu li cijene plina bile visoke ili niske. Međutim, cijene su 2017. snižene zbog povećanja obujma dampinškog uvoza po niskim cijenama, a zbog razdoblja ispitnog postupka industrija Unije nije mogla povećati cijene da bi pokrila troškove. Tvrdnja da su tržišne promjene, a ne dampinški uvoz, prouzročile pretrpljenu štetu stoga je odbačena.

(182) Nakon konačne objave CFI i IFA tvrdili su da su dodatni porezi koje je proizvođač iz Unije u uzorku AB Achema morao platiti tijekom razdoblja ispitnog postupka utjecali na profitabilnost tog društva i stranaka u uzorku. Stoga ih je Komisija trebala uzeti u obzir kao čimbenik koji je mogao prouzročiti štetu. Međutim, trebalo bi napomenuti da su se troškovi kupnje plina (uključujući naknade, poreze i prijevoz) za sva tri proizvođača smanjili tijekom razdoblja analize. Troškovi kupnje plina svih triju proizvođača slijedili su sličan trend. Nema dokaza za to da su dodatni porezi jednog proizvođača iz Unije znatno utjecali na profitabilnost industrije u uzorku. Upravo suprotno, smanjenje profitabilnosti industrije Unije prouzročeno je nemogućnošću industrije Unije da poveća svoje cijene u skladu s općim povećanjima troškova. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

5.2.3. *Zaključak*

(183) Na temelju prethodno navedenog i u izostanku drugih primjedbi Komisija je zaključila da nijedan od drugih čimbenika ispitanih u privremenoj fazi te u konačnoj fazi nije mogao znatnije utjecati na štetno stanje industrije Unije. Stoga nijedan od pojedinačno ili zajednički analiziranih čimbenika nije oslabio uzročno-posljedičnu vezu između dampinškog izvoza i štete koju je pretrpjela industrija Unije na način da ta veza više ne bi bila stvarna i znatna, čime se potvrđuje zaključak iz uvodne izjave 190. privremene uredbe.

6. **RAZINA MJERA**

(184) Ruski proizvođači izvoznici tvrdili su da bi neprimjena pravila nižeg iznosa u skladu s člankom 7. stavkom 2.a osnovne uredbe na ruski uvoz samo dovela do diskriminirajuće naplate antidampinških pristojbi u suprotnosti s člankom 9.2. Antidampinškog sporazuma WTO-a.

(185) Komisija na početku napominje da primjena pravila nižeg iznosa nije obvezna u skladu s Antidampinškim sporazumom WTO-a jer je u članku 9.1. navedeno da je njegova primjena „poželjna”. Nema dodatnih odredbi u kojima se objašnjavaju materijalni načini primjene tog pravila kada ga države članice WTO-a odluče primijeniti. EU stoga ima široke diskrecijske ovlasti u pogledu načinâ primjene pravila nižeg iznosa.

(186) Komisija nadalje navodi da je, suprotno razumijevanju tih proizvođača izvoznika, pravilo nižeg iznosa i dalje primjenjivo u skladu s osnovnom antidampinškom uredbom kako je zadnje izmijenjena 30. svibnja 2018. Nakon te izmjene promijenili su se načini njegove primjene jer se u slučajevima poremećaja u vezi sa sirovinama u skladu s člankom 7. stavkom 2.a smatra da dampinška marža odražava štetu koju je pretrpjela industrija Unije, kako je objašnjeno i u uvodnim izjavama od 221. do 237. privremene uredbe.

(187) Diskriminacija može nastati samo ako se u dvjema sličnim situacija postupa različito ili ako se u dvjema različitim situacijama postupa jednako. Na toj logici temelji se i odredba o nediskriminaciji u skladu s člankom 9.2. Antidampinškog sporazuma WTO-a, neovisno o tome primjenjuje li se i na načine primjene pravila nižeg iznosa, koje u skladu s tim sporazumom nije obvezno.

(188) Komisija je u ovom konkretnom slučaju utvrdila postojanje poremećaja u vezi sa sirovinama u skladu s člankom 7. stavkom 2.a osnovne uredbe samo u pogledu Rusije, ali ne i u pogledu drugih zemalja izvoznica koje podliježu ispitnom postupku, kako je dodatno objašnjeno u uvodnoj izjavi 217. Situacija proizvođača izvoznika iz Rusije, u kojoj postoje poremećaji u vezi sa sirovinama, stoga nije usporediva sa situacijom proizvođača izvoznika iz Trinidada i Tobaga te Sjedinjenih Američkih Država, u kojima nema takvih poremećaja. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

6.1. **Ispitivanje marže prikladne za uklanjanje štete nanesene industriji Unije za Trinidad i Tobago te Sjedinjene Američke Države**

(189) Nekoliko stranaka tvrdilo je da presuda *Jindal Saw* utječe i na izračun marža sniženja ciljnih cijena. Treba pojasniti da je marža sniženja ciljnih cijena koja je u ovom ispitnom postupku upotrijebljena kao razina uklanjanja štete utvrđena na temelju troška proizvodnje proizvođača iz Unije. Tvorničkim troškovima nisu dodani nikakvi troškovi za pokrivanje troškova eventualnih povezanih prodajnih društava industrije Unije. Stoga asimetrija za koju je Opći sud utvrdio da utječe na izračune sniženja ciljnih cijena u predmetu *Jindal* nije prisutna u ovom predmetu i ta se tvrdnja stoga odbacuje.

(190) Podsjeća se da je u privremenoj fazi marža sniženja ciljnih cijena izračunana na temelju izračunane ciljne cijene na razini CIF za oko 40 % prodaje industrije Unije. Troškovi od razine franko tvornica (EXW) do razine CIF činili su od 15 do 20 % cijene CIF. Ti su troškovi neznatno korigirani naviše u konačnoj fazi kako bi se ispravila manja pogreška u izračunu s obzirom na neke cijene CIF jednog od proizvođača iz Unije u uzorku, zbog koje su navedene neznatno niže vrijednosti za te cijene. Stvarne su brojke povjerljive i otkrivene predmetnoj stranci.

(191) Proizvođač izvoznik CFI tvrdio je da Komisija ciljnu dobit nije trebala izračunati na temelju dobiti ostvarene u razdoblju 2013.–2015. jer je u razdoblju 2006.–2015. industrija Unije ostvarila izvanredne povrate zbog iznimno visokih svjetskih cijena uree. Isto tako, proizvođač izvoznik MHTL tvrdio je da je utvrđena nerazumno visoka razina ciljne dobiti za uporabu pri izračunu ciljne cijene industrije Unije. Tvrdio je da je ciljna dobit od 10 % pretjerana u odnosu na ciljne dobiti od 8 % i 5 % utvrđene u nizu drugih ispitnih postupaka u pogledu gnojiva provedenih 2000. i 2001. Komisija nije pružila dokaze koji pokazuju promjenu okolnosti koja je dovela do toliko više ciljne dobiti. Stoga bi je trebalo utvrditi na najnižoj razini od 6 % u skladu s člankom 7. stavkom 2.c osnovne uredbe.

(192) U tom pogledu treba istaknuti da je pri odabiru metodologije za utvrđivanje ciljne dobiti u ovom ispitnom postupku i utvrđivanju odgovarajućeg razdoblja Komisija uzela u obzir činjenicu da stope dobiti mogu fluktuirati. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 154. privremene uredbe, stopa dobiti od 14 % ostvarena je 2015., kada je prodor uvoza još bio nizak. Komisija je stoga odbacila tvrdnju da je 10 % nerazumno visoka ili iznimna stopa.

(193) Proizvođač izvoznik CFI tvrdio je da, s obzirom na to da su uz uvoz postojali i drugi uzroci koji su doveli do nanošenja štete industriji Unije ili su barem bili otegotni čimbenici, prikladno bi bilo smanjiti ciljnu dobit kako bi se odrazio utjecaj tih drugih uzroka. Ta se tvrdnja odbacuje.

(194) Kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi 183., Komisija je zaključila da drugi čimbenici nisu pridonijeli štetnom stanju industrije Unije. Osim toga, kako je objašnjeno u uvodnim izjavama 198. i 199. privremene uredbe, ciljna dobit utvrđena je u skladu s novim pravilima iz članka 7. stavka 2.c osnovne uredbe. Članak 7. stavak 2.c odnosi se na

različite čimbenike čija međusobna hijerarhija nije utvrđena. Komisija je uzela u obzir razinu profitabilnosti prije povećanja uvoza iz zemalja obuhvaćenih ispitnim postupkom, razinu profitabilnosti potrebnu kako bi se pokrili svi troškovi i ulaganja, istraživanja i razvoj i inovacije te razinu profitabilnosti koju treba očekivati u uobičajenim uvjetima tržišnog natjecanja. Komisija je u skladu s člankom 7. stavkom 2.c osnovne uredbe odlučila upotrijebiti ponderiranu prosječnu dobit koju je industrija Unije ostvarila u razdoblju 2013.–2015., odnosno neposredno prije povećanja uvoza i istodobnog smanjenja profitabilnosti industrije Unije. Time se osigurava da ciljna dobit odražava uobičajene uvjete tržišnog natjecanja na tržištu jer je tržišni udio dampinškog uvoza još bio nizak. Povećanje uvoza i smanjenje profitabilnosti koji započinju 2016. jasni su, a ostali čimbenici, uzeti u obzir pojedinačno ili zajedno, nisu oslabili uzročno-posljedičnu vezu, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 190. privremene uredbe.

(195) Nakon uvođenja privremenih mjera Komisija je neznatno izmijenila svoj izračun budućih troškova usklađivanja u skladu s člankom 7. stavkom 2.d. Ažurirala je očekivane troškove emisijskih jedinica EU-a (vidjeti uvodnu izjavu 202. privremene uredbe) na način da je sada upotrijebila predviđene cijene iz izvješća organizacije Bloomberg New Energy Finance od 30. svibnja 2019. Konačno utvrđena prosječna cijena emisijskih jedinica EU-a iznosi 25,81 EUR/tona proizvedenog CO_2 u usporedbi s cijenom od 24,14 EUR/tona proizvedenog CO_2 iz privremene faze. Po potrebi su neznatno izmijenjeni i drugi elementi izračuna. Na temelju toga utvrđen je dodatni trošak od 3,8 % (umjesto 3,7 % iz privremene faze), koji je dodan neštetnoj cijeni. U dodatnoj bilješci u dokumentaciji koja je dostupna na uvid zainteresiranim stranama objašnjene su pojedinosti tih izmjena. Zainteresirane strane nisu navele nikakve primjedbe osim onih o kojima je riječ u uvodnoj izjavi 197.

(196) CFI i Acron tvrdili su da Komisija nije trebala provesti prilagodbu za buduće troškove usklađivanja u skladu s člankom 7. stavkom 2.d jer nalaz Komisije ne potvrđuje postojanje pozitivnih dokaza i dostatnog stupnja sigurnosti da će industrija Unije imati buduće troškove. Napomenuli su i da je nedosljedno i netočno izračunavati ciljnu cijenu na temelju prethodnih troškova proizvodnje i prethodne dobiti uz istodobno odražavanje budućih troškovnih elemenata. Ta je tvrdnja odbačena jer je u privremenoj uredbi potpuno objašnjeno da se pravna osnova prilagodbe za buduće troškove usklađivanja i metoda koja se upotrebljava za njihov izračun temelje na pozitivnim dokazima koji čine najbolje dostupne podatke.

(197) Nakon konačne objave Fertilizers Europe tvrdio je da bi se u međuvremenu prosječna cijena emisijskih jedinica EU-a dodatno povećala i dostavio podatke iz drugog izvora od onog koji je upotrijebljen u privremenoj i konačnoj fazi (tj. Bloomberg New Energy Finance). Fertilizers Europe stoga je tvrdio da bi Komisija trebala ponovno ocijeniti to pitanje. Međutim, Komisija je smatrala da je od najveće važnosti da su izvor informacija (za privremeno i konačno utvrđivanje) o referentnim vrijednostima upotrijebljenima za utvrđivanje očekivanih troškova emisijskih jedinica EU-a i trenutak dobivanja tih informacija jasni. Stoga se potvrđuju brojčane vrijednosti navedene u uvodnoj izjavi 195.

(198) Proizvođač izvoznik MHTL tvrdio je da je Komisija pogrešno izračunala maržu sniženja ciljnih cijena na temelju izračunane izvozne cijene CIF zbog razloga prethodno navedenih u uvodnoj izjavi 126. Komisija je tvrdila da je, kako je objašnjeno u uvodnim izjavama od 108. do 110., prikladno za određenu prodaju utvrditi trošak proizvodnje na razini CIF kako bi se utvrdila točna i razumna razina marže štete i time omogućila pravedna usporedba.

(199) Isti proizvođač izvoznik tvrdio je i da je Komisija trebala upotrijebiti drukčiju cijenu CIF kao nazivnik za svoje izračune štete kako bi se odrazile posebnosti ugovora u pogledu prodaje na tržištu Unije. Međutim, ustaljena je praksa Komisije da za utvrđivanje nazivnika za izračune dampinga i štete upotrebljava stvarnu cijenu prijavljenu carini Unije. Ta je metoda pravedno sredstvo za utvrđivanje marži i njome se osigurava da su dampinške marže i marže sniženja ciljnih cijena utvrđene kao postotak iste cijene. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(200) Rezultat konačnih izračuna prikazan je u tablici u nastavku.

Zemlja	Društvo	Dampinška marža (%)	Marža sniženja ciljnih cijena (%)
Trinidad i Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8	16,2
Trinidad i Tobago	Sva ostala društva	55,8	16,2
Sjedinjene Američke Države	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	23,9
Sjedinjene Američke Države	Sva ostala društva	37,3	23,9

6.2. **Ispitivanje marže prikladne za uklanjanje štete nanesene industriji Unije za Rusiju**

(201) Usporedbom konačne ponderirane prosječne uvozne cijene proizvođača izvoznika iz Rusije koji surađuju s konačnom ciljnom cijenom industrije Unije, kako bi se u odnosu na Rusiju procijenilo hoće li privremeno utvrđena dampinška marža biti viša od marže prikladne za uklanjanje štete nanesene industriji Unije, dobiveni su sljedeći rezultati:

Zemlja	Društvo	Dampinška marža (%)	Marža sniženja ciljnih cijena (%)
Rusija	PJSC Acron	31,9	13,7
Rusija	dioničko društvo „Azot”	20,0	16,3
Rusija	dioničko društvo „Nevinnomyssky Azot”	20,0	16,3
Rusija	Sva ostala društva	31,9	16,3

(202) Time je potvrđeno da je marža sniženja ciljnih cijena niža od dampinške marže i da bi Komisija trebala provesti ispitivanje koje se zahtijeva u skladu s člankom 7. stavkom 2.a osnovne uredbe.

(203) Nakon konačne objave Eurochem je tvrdio da bi prodajnu cijenu industrije Unije upotrijebljenu za izračun sniženja ciljne cijene trebalo umanjiti za 7 EUR/tona kako bi se uzela u obzir razlika u trošku proizvodnje po toni UAN-a od 2017. do razdoblja ispitnog postupka jer bi to povećanje troška bilo prouzročeno povećanjem troška plina te da ona stoga ne bi trebala biti povezana s predmetnim uvozom. Ta je stranka tvrdila i da bi cijene industrije Unije trebalo dodatno smanjiti za 15–20 % zbog udaljenosti, koja je još jedan uzrok štete.

(204) Zbog razloga objašnjenih u prethodno navedenim uvodnim izjavama 169., 173. i 174. razvoj cijene plina, troškove prijevoza ni lokaciju proizvođača u uzorku ne može se smatrati čimbenicima koji pridonose štetnom stanju industrije Unije. Nadalje, kako je potvrđeno u prethodno navedenoj uvodnoj izjavi 124., uzorak proizvođača iz Unije reprezentativan je za industriju Unije u cjelini i ne narušava podatke s obzirom na lokaciju predmetnih stranaka.

(205) Kad je riječ o ciljnoj dobiti upotrijebljenoj za izračun ciljne cijene industrije Unije (vidjeti uvodne izjave od 198. do 200. privremene uredbe i prethodno navedene uvodne izjave od 191. do 194.), nakon konačne objave Acron je tvrdio da bi Komisija trebala objaviti ponderiranu prosječnu dobit koju je industrija Unije ostvarila 2013. i 2014. upotrijebljenu, zajedno s dobiti za 2015., za izračun upotrijebljene ponderirane prosječne ciljne dobiti za razdoblje 2013.–2015. ili primijeniti ciljnu dobit od 8 % upotrijebljenu u nedavno završenom ispitnom postupku revizije koji se odnosio na amonijev nitrat. Komisija se nije složila s obrazloženjem tvrdnje. Međutim, kad je riječ o profitabilnosti industrije Unije 2013. i 2014., s obzirom na to da je dobit stranaka u uzorku 2015. iznosila 14 %, a izračunana ponderirana prosječna marža dobiti iznosila je 10 %, jasno je da je dobit koju je ostvarila industrija Unije 2013. i 2014. bila znatno manja nego 2015. Do točnih ponderiranih prosječnih stopa dobiti proizvođača u uzorku za 2013. i 2014. upotrijebljenih u izračunu ne može se doći jer jedan od proizvođača u uzorku, OCI

Nitrogen, nije Komisiji mogao dostaviti podatke o svojoj profitabilnosti tijekom godina koje su prethodile 2015., što znači da se izračun za te godine temeljio samo na profitabilnosti dvaju proizvođača. Te podatke stoga nije bilo moguće objaviti s obzirom na povjerljivost podataka o profitabilnosti. Međutim, ponderirana prosječna profitabilnost industrije Unije za svaku od tih godina upotrijebljena za izračun kojim se došlo do vrijednosti od 10 % iznosila je od 5 % do 9 %.

(206) Acron je tvrdio i da prilagodba za buduće troškove usklađivanja u skladu s člankom 7. stavkom 2.d nije opravdana bez izričitog dokaza da bi industrija Unije imala takve troškove. Ta se tvrdnja razmatra u prethodno navedenoj uvodnoj izjavi 196. Komisija je zadržala svoje stajalište da su ti povećani budući troškovi usklađivanja točno izračunani u skladu s pouzdanim informacijama u spisu. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

6.3. **Poremećaji u vezi sa sirovinama**

(207) Ispitivanje poremećaja u vezi sa sirovinama i razloga za primjenu članka 7. stavka 2.a u pogledu Rusije utvrđeni su u uvodnim izjavama od 207. do 220. privremene uredbe.

(208) Oba ruska proizvođača izvoznika tvrdila su da je Komisija zanemarila činjenicu da pritužba ne sadržava dostatne dokaze kojima se opravdava pokretanje ispitnog postupka u skladu s člankom 7. stavkom 2.a osnovne uredbe.

(209) U uvodnoj izjavi 207. privremene uredbe Komisija je utvrdila da je podnositelj pritužbe dostavio dostatne dokaze u tom pogledu i posebno uputila na dvostruke cijene prirodnog plina u Rusiji. Konkretno, pritužba je sadržavala primjer ruskog postrojenja, uključujući trošak proizvodnje, koji jasno pokazuje da trošak plina čini znatno više od 17 % troška proizvodnje. Osim toga, pritužba je sadržavala usporedbu domaćih cijena ruskog plina s izvoznim cijenama za Uniju koja pokazuje da su potonje znatno više. Naposljetku, pritužba i sažetak sadržavali su izričita upućivanja na primjenu članka 7. stavka 2.a osnovne uredbe s obzirom na umjetno niske domaće cijene plina koje utvrđuje država i koje su navodno strukturni poremećaj. Stoga se tvrdnja odbacuje.

(210) Nadalje, jedan ruski proizvođač izvoznik osporavao je nalaze ispitnog postupka u pogledu uvjeta primjene članka 7. stavka 2.a osnovne uredbe. Iako nije osporavala postojanje izvoznog poreza od 30 %, monopol jednog društva nad izvozom plina i sustav dvostrukih cijena kako je opisano u uvodnim izjavama od 212. do 215. privremene uredbe, zainteresirana strana osporavala je dva uvjeta iz članka 7. stavka 2.a osnovne uredbe:

(a) činjenicu da je kao rezultat tih mjera kojima se narušava tržišno natjecanje cijena plina na ruskom tržištu znatno niža u usporedbi s cijenama na reprezentativnim međunarodnim tržištima;

(b) činjenicu da trošak prirodnog plina čini više od 17 % troška proizvodnje predmetnog proizvoda.

(211) Društvo je u pogledu prve točke ponovilo svoje argumente da se cijena na čvorištu Waidhaus i tržište Unije u cjelini ne mogu smatrati „reprezentativnim međunarodnim tržištem”, za razliku od tržišta SAD-a.

(212) Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 55. točki (d) privremene uredbe, Komisija je utvrdila da je cijena na čvorištu Waidhaus odgovarajuća referentna vrijednost za cijenu na reprezentativnom međunarodnom tržištu. Ipak, treba navesti da čak i da je Komisija smatrala tržište SAD-a reprezentativnim međunarodnim tržištem, regulirana cijena na ruskom tržištu i dalje bi bila niža za 20 %.

(213) Kada je riječ o tvrdnji društva da je trošak prirodnog plina, isključujući troškove prijevoza, činio manje od 17 % troška proizvodnje UAN-a, treba ponoviti da je u skladu s podacima dostavljenima u odgovorima na upitnik obaju proizvođača prirodni plin činio više od 17 % troška proizvodnje predmetnog proizvoda. Taj je nalaz potvrđen u izračunu u kojem su u obzir uzete nenarušene cijene prirodnog plina, odnosno cijena na čvorištu Waidhaus, za koju je u ovom slučaju utvrđeno da je prikladna, uzimajući ili ne uzimajući u obzir trošak prijevoza. Stoga se ta tvrdnja odbacuje.

(214) Nadalje, oba ruska proizvođača izvoznika tvrdila su da se utvrđivanje postojanja poremećaja u vezi sa sirovinama na razini zemlje i naknadna odluka o utvrđivanju mjera na razini dampinške marže ne mogu primijeniti na pojedinačna društva bez procjene njihova pojedinačnog stanja. Ruski izvoznici tvrdili su da ne bi trebali biti kažnjeni zbog nedostatka suradnje Vlade Ruske Federacije, što je dovelo do toga da su se nalazi o postojanju poremećaja u vezi sa sirovinama djelomično temeljili na članku 18. osnovne uredbe.

(215) Treba napomenuti u tom pogledu da se predmetno utvrđivanje temeljilo na podacima koje su dostavili proizvođači izvoznici. Analiza troškova proizvodnje predmetnog proizvoda, usporedba kupovne cijene prirodnog plina društava s nenarušenom referentom vrijednošću (ispravljenom na razinu cijene u ruskim postrojenjima) i udio troška prirodnog plina u njihovu trošku proizvodnje te izvori opskrbe plinom temeljili su se na pojedinačnim podacima društava. Zbog prirode nekih poremećaja utvrđenih na ruskom tržištu plina pojedinačno ponašanje proizvođača izvoznika nije bilo relevantno. Primjerice, ostvarivali su koristi od narušene cijene prirodnog plina proizišle iz izvoznih ograničenja i izvoznog poreza neovisno o pojedinačnom izvoru opskrbe prirodnim plinom (pod uvjetom da je prirodni plin bio ruskog podrijetla). Naposljetku, nijedna stranka nije dostavila dokaze da nisu uspostavljene mjere navedene u uvodnim izjavama od 211. do 214. privremene uredbe.

(216) Naposljetku, Vlada Ruske Federacije i dva ruska proizvođača izvoznika tvrdili su da bi primjena članka 7. stavka 2.a bila povreda pravila WTO-a jer bi nametanje takve primjene ruskim proizvođačima izvoznicima bilo diskriminirajuće u usporedbi s proizvođačima izvoznicima iz drugih dviju zemalja obuhvaćenih ispitnim postupkom.

(217) Tvrdnja o diskriminirajućem postupanju prema ruskim proizvođačima izvoznicima nije bila potkrijepljena. Na temelju početnih primjedbi ruskih zainteresiranih strana Komisija je tijekom ispitnog postupka ispitala potencijalnu primjenu članka 7. stavka 2.a u pogledu proizvođača izvoznika iz Trinidada i Tobaga te Sjedinjenih Američkih Država. Komisija je ispitala navode zainteresiranih strana, ali je zaključila da primjena članka 7. stavka 2.a ne bi bila opravdana jer, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 195. privremene uredbe:

(1) utvrđene mjere nisu vrsta poremećaja navedenih u članku 7. stavku 2.a;

(2) ili po prirodi nisu takve da bi utjecale na cijenu sirovina.

(218) Stoga je Komisija odbacila tu tvrdnju.

(219) Nakon konačne objave oba ruska proizvođača izvoznika ponovila su svoje tvrdnje o diskriminirajućem postupanju prema Rusiji u ovom postupku, posebno s obzirom na organizaciju tržišta plina u Trinidadu i Tobagu.

(220) S obzirom na tu tvrdnju Komisija je podsjetila na to da nijedan od navodnih poremećaja na tržištu plina u Trinidadu i Tobagu nije naveden kao izvozno ograničenje u članku 7. stavku 2.a osnovne uredbe.

(221) Nadalje, Eurochem je ponovio svoju tvrdnju da trošak prirodnog plina nije činio 17 % troška proizvodnje. Međutim, nisu dostavljeni nikakvi novi dokazi ni argumenti zbog kojih bi Komisija promijenila svoj zaključak o tom pitanju, kako je prethodno naveden u uvodnoj izjavi 213.

(222) Naposljetku, Eurochem je osporavao nalaze Komisije u pogledu utvrđivanja poremećaja na tržištu prirodnog plina u Rusiji na razini cijele zemlje. Konkretno, istaknuo je da se izvozni porez od 30 % primjenjuje samo na Gazprom, a ne na izvoznu prodaju privatnih proizvođača plina, koji su bili glavni Eurochemovi dobavljači prirodnog plina.

(223) U odgovoru na tu tvrdnju trebalo bi naglasiti da privatni proizvođači plina u Rusiji uopće ne smiju izvoziti. Osim toga, izvoz ukapljenog prirodnog plina (s ograničenjima ili bez njih), na kojem se temelji tvrdnja Eurochema, nije relevantan u ovom predmetu jer se za ukapljeni prirodni plin nije utvrdilo da je sirovina koju ruski proizvođači izvoznici upotrebljavaju u proizvodnji UAN-a, zbog čega nije bio predmet analize na temelju članka 7. stavka 2.a osnovne uredbe u ovom ispitnom postupku.

(224) Budući da nije bilo drugih primjedbi u pogledu poremećaja u vezi sa sirovinama na ruskom domaćem tržištu, Komisija je potvrdila zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 207. do 220. privremene uredbe, kako je pojašnjeno u prethodno navedenim uvodnim izjavama od 207. do 222.

6.4. **Interes Unije u skladu s člankom 7. stavkom 2.b osnovne uredbe**

(225) Jedan ruski proizvođač izvoznik tvrdio je da primjena članka 7. stavka 2.a ne bi bila u interesu Unije u skladu s člankom 7. stavkom 2.b osnovne uredbe. Argumenti u prilog toj tvrdnji obrađeni su u nastavku. Nekoliko drugih zainteresiranih strana iznijelo je i primjedbe o određenim aspektima analize te su i one obrađene u nastavku.

6.4.1. *Rezervni kapaciteti u zemlji izvoznici*

(226) Oba ruska proizvođača izvoznika osporavala su privremene nalaze o rezervnim kapacitetima. Acron je tvrdio da radi punim kapacitetom, dok je Eurochem predvidio pad ruskog izvoza UAN-a od 2020.

(227) Tim tvrdnjama ne dovode se u pitanje opći nalazi Komisije u pogledu rezervnih kapaciteta u Rusiji općenito i ruskog izvoznog potencijala, barem u bliskoj budućnosti. Komisija je odbacila tvrdnje i potvrdila svoje zaključke utvrđene u odjeljku 6.4.1. privremene uredbe.

6.4.2. *Tržišno natjecanje u području sirovina*

(228) Ruski proizvođači tvrde da nemaju nepoštenu prednost u pogledu prirodnog plina zbog regulacije cijena plina u Rusiji. Društva su istaknula jačanje tržišnog natjecanja na ruskom domaćem tržištu i sve veću važnost drugih dobavljača osim Gazproma.

(229) Uzimajući u obzir vladajući položaj Gazproma, uključujući njegovu najvišu cijenu koju regulira država i njegov monopol nad izvozom prirodnog plina, drugi manji opskrbljivači prisiljeni su ponuditi cijene niže od te regulirane cijene kako bi se mogli natjecati na tržištu. To podrazumijeva da je, suprotno tvrdnji ruskih proizvođača, tržišno natjecanje u Rusiji i dalje ograničeno. Nadalje, ruska društva imaju nepoštenu prednost zbog izvoznog poreza na prodaju prirodnog plina od 30 %.

(230) Jedan ruski proizvođač tvrdio je da je industrija Unije uvozi znatne količine amonijaka iz Rusije i time neizravno ostvaruje koristi od niskih cijena plina u Rusiji jer je amonijak poluproizvod za proizvodnju gnojiva. Dokazi su pokazali da industrija Unije proizvodi amonijak iz plina iz različitih izvora i da ne uvozi znatne količine amonijaka iz Rusije. Stoga je tvrdnja odbačena.

6.4.3. *Učinak na opskrbne lance društava iz Unije*

(231) Jedan ruski proizvođač izvoznik istaknuo je da bi uvođenje mjera na razini dampinške marže negativno utjecalo na opskrbne lance, kako pokazuje snažno sudjelovanje korisnika. Međutim, Komisija smatra da je reakcija korisnika odgovor na uvodnu izjavu 253. privremene uredbe, u kojoj se zainteresirane strane potiče da iznesu svoja stajališta o interesima korisnika. Ta stajališta analizirana su i obrađena u odjeljku 7.3. u nastavku.

(232) Druga zainteresirana strana iznijela je primjedbu da je potražnja, barem kratkoročno i srednjoročno, izuzetno neelastična jer je UAN jedino tekuće gnojivo i zahtijeva znatna ulaganja u spremnike i opremu za prskanje. Nekoliko stranaka ustrajalo je na nedostatnoj proizvodnji UAN-a u Uniji i nemogućnosti zadovoljavanja potrošnje u Uniji zbog preusmjeravanja kapaciteta ili potpunog gašenja proizvođača iz Unije u posljednjih nekoliko godina.

(233) Komisija se u pogledu neelastičnosti potražnje složila da je za primjenu tekućih gnojiva potrebna drukčija korisnička oprema od one koja se upotrebljava za primjenu krutih gnojiva. Međutim, cilj antidampinških mjera nije zamjena UAN-a drugim gnojivima na poljoprivrednim gospodarstvima (pri čemu neki gospodarski subjekti smatraju da je takva zamjena u svakom slučaju moguća), već stvaranje ravnopravnih uvjeta. Kada je riječ o činjenici da je proizvodnja UAN-a u Uniji manja od njegove potrošnje u Uniji, u ispitnom postupku nije utvrđeno postojanje rizika u smislu opskrbe tržišta Unije. Zemlje kao što su Alžir i Bjelarus alternativni su izvor predmetnim zemljama. U svakom slučaju, antidampinškim pristojbama na uvoz iz predmetnih zemalja cijene tog uvoza samo bi se dovele na razinu poštenog tržišnog natjecanja. Naposljetku, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 255. privremene uredbe, proizvođači UAN-a iz Unije imaju kapacitet/mogućnost povećati proizvodnju UAN-a ako posluju u ravnopravnim uvjetima. Tvrdnje stranaka o sposobnosti prijelaza i gašenju obrađene su u prethodno navedenoj uvodnoj izjavi 178.

6.4.4. *Zaključak*

(234) Na temelju prethodno navedenog i budući da nije bilo drugih primjedbi, potvrđeni su zaključci utvrđeni u uvodnim izjavama od 222. do 237. privremene uredbe.

7. **INTERES UNIJE**

7.1. **Interes industrije Unije**

(235) Udruženja korisnika AGPB i IFA dovela su u pitanje potrebu za antidampinškim pristojbama jer su cijene gnojiva u Uniji stalno više od svjetskih cijena i tržište dušika u Uniji već je zaštićeno uvoznim carinama i/ili antidampinškim pristojbama (npr. na uvoz amonijeva nitrata). Komisija je odbacila tvrdnju da proizvođači iz Unije ne bi pretrpjeli štetu, s obzirom na to da je u odjeljku 4. privremene uredbe i odjeljku 4. ove Uredbe naveden jasan zaključak o štetnom stanju proizvođača UAN-a iz Unije.

(236) Proizvođač izvoznik Acron postavio je pitanje bi li antidampinške pristojbe bile u interesu proizvođača iz Unije s obzirom na to da glavni proizvođači iz Unije nisu poduprli pritužbu. Proizvođač izvoznik CFI i udruženje korisnika AGPB postavili su pitanje bi li antidampinške pristojbe bile u interesu proizvođača iz Unije s obzirom na to da u skladu s njihovim procjenama proizvođači iz Unije koji čine oko 50 % njezine proizvodnje ne bi tražili zaštitu antidampinškim pristojbama.

(237) Prvo, treba pojasniti da navedena brojka nije točna jer obujam UAN-a koji proizvode podnositelji pritužbe čini od 55 % do 70 % ukupne proizvodnje u Uniji. Drugo, obujam UAN-a koji proizvode dva proizvođača koja su navela da se protive ispitnom postupku čini od 25 % do 35 % ukupne proizvodnje u Uniji. Stoga je preostali obujam proizvodnje, tj. obujam UAN-a koji proizvode proizvođači koji nisu zauzeli stajalište o ispitnom postupku, ograničen.

(238) Isto tako treba napomenuti da čak i ako se proizvođač iz Unije protivi pokretanju antidampinškog ispitnog postupka ili uvođenju antidampinških mjera, to nužno ne znači da on ne bi ostvario koristi od eventualno uvedenih mjera. Na temelju toga potvrđuje se zaključak da nepostojanje mjera može negativno utjecati na industriju Unije i da bi se uvođenjem mjera poboljšalo njezino stanje te je tvrdnja odbačena.

(239) Budući da nije bilo drugih primjedbi u pogledu interesa industrije Unije, potvrđeni su zaključci utvrđeni u uvodnim izjavama 239. i 240. privremene uredbe.

7.2. **Interes nepovezanih uvoznika**

(240) Budući da nije bilo primjedbi u pogledu interesa nepovezanih uvoznika, potvrđeni su zaključci utvrđeni u uvodnim izjavama od 241. do 243. privremene uredbe.

7.3. **Interes korisnika**

(241) U uvodnoj izjavi 253. privremene uredbe zainteresirane strane poticalo se da dostave svoja stajališta o interesima korisnika kako bi Komisija mogla provesti daljnju analizu i završiti svoju procjenu u pogledu korisnika, posebno poljoprivrednika. Nekoliko stranaka tvrdilo je da je uvođenje antidampinških pristojbi protivno interesu Unije. Primjedbe i informacije koje su primljene nakon privremene objave i relevantne su za analizu obrađene su u nastavku, kao i ograničene primjedbe na ovaj odjeljak dostavljene nakon konačne objave.

(242) Uvodno se podsjeća da je, kada je riječ o vrsti provedene analize, Komisija u skladu sa svojom ustaljenom praksom u pogledu interesa Unije naglasak stavila na analizu utjecaja povećanja troškova i učinka antidampinških pristojbi na uvoznike, korisnike i druge gospodarske subjekte. Analiza se uobičajeno uglavnom temelji na primljenim podacima zainteresiranih strana. Ovisno o razini suradnje korisnika (tj. jesu li propisno ispunjeni detaljni odgovori na upitnik), može se analizirati i njihova profitabilnost. Međutim, s obzirom na brojna i različita poljoprivredna gospodarstva i druge gospodarske subjekte na koje se može odnositi, Komisija je u trenutačnom ispitnom postupku smatrala da nije moguće provesti dovoljno „analiza na terenu". Umjesto toga prikladnijim je smatrala upotrijebiti već postojeće statistike i podatke relevantnih specijaliziranih službi Komisije.

(243) Nakon privremene objave udruženje korisnika AGPB složilo se s izračunom Komisije prema kojem UAN čini manje od 1 % ukupnih troškova poljoprivredne proizvodnje u Uniji ([20]), ali se nije složilo s ocjenom Komisije u pogledu toga. Međutim, udruženje korisnika IFA kritiziralo je taj postotak uz obrazloženje da je zanemarena činjenica da poljoprivredni sektor Unije obuhvaća mnoštvo različitih okolnosti. Proizvođač izvoznik CFI tvrdio je da taj dio analize Komisije nije u skladu s preostalim dijelovima ispitnog postupka jer se utjecaj na poljoprivrednike izračunava na temelju poljoprivrednog sektora u cjelini, dok u drugim dijelovima ispitnog postupka Komisija naglasak stavlja na UAN.

(244) Prvo, kada je riječ o tvrdnji da utjecaj na poljoprivredni sektor u cjelini nije relevantan, Komisija ni u privremenoj ni u konačnoj fazi nije dobila provjerljive brojke o utjecaju koji bi te mjere mogle imati na korisnike UAN-a iz Unije kao izoliranu skupinu korisnika. Stoga je, služeći se najboljim dostupnim i pouzdanim statističkim izvorima i u skladu sa svojom ustaljenom praksom kako je prethodno opisana, prvo izračunala kakav bi utjecaj te mjere imale na poljoprivredni sektor u cjelini, uzimajući u obzir da je UAN jedno od (dušičnih) gnojiva koja se upotrebljavaju u Uniji, ali ne i najčešće ([21]). Stranka koja je tvrdila da taj dio analize nije u skladu s ostalim dijelovima i sama je dostavila brojke koje se ne odnose na UAN ([22]) kada na raspolaganju nije imala konkretne podatke o UAN-u.

(245) Osim toga, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 251. privremene uredbe, Komisija je isto tako izračunala utjecaj u najgorem mogućem scenariju, odnosno utjecaj najviše privremene pristojbe na specijalizirano poljoprivredno gospodarstvo koje upotrebljava samo UAN kao dušično gnojivo. Riječ je o vrlo ekstremnom, teoretskom scenariju. U toj se analizi Komisija oslanjala na statističke podatke o konkretnim korisničkim skupinama poljoprivrednika koji su najviše upotrebljavali UAN. Komisija je zainteresiranim stranama dostavila i rezultate te analize.

(246) Isti proizvođač izvoznik priznao je da je Komisija navela izračun u najgorem mogućem scenariju, ali kritizira prilagodbu doprinosa dušičnih gnojiva žitaricama, uljaricama i proteinskim usjevima za poljoprivredno gospodarstvo u sjevernoj Francuskoj specijalizirano za pšenicu, pri čemu je ta prilagodba provedena kako bi se brojke za 2013. dovele na razinu iz 2017. Ponovno, ta je prilagodba provedena na temelju pouzdanih statističkih izvora, kako je objašnjeno u bilješci 28. privremene uredbe. Isto tako, prema najnovijim vrijednostima ekonomskih računa u poljoprivredi za Francusku potrebno je izvršiti prilagodbu naniže koju je provela Komisija ([23]). Stranka je osporavala i da je tijekom ispitnog postupka UAN činio oko 10 % troškova proizvodnje poljoprivrednih gospodarstava specijaliziranih za običnu pšenicu u Francuskoj koja upotrebljavaju UAN kao jedini izvor dušičnog gnojiva, kako je utvrdila Komisija. Međutim, stranka nije dostavila nikakve dokaze kojima potkrepljuje tu tvrdnju. Stoga se te tvrdnje odbacuju.

(247) Udruženje korisnika AGPB složilo se da je tijekom ispitnog postupka UAN činio najviše 10 % troškova proizvodnje poljoprivrednih gospodarstava specijaliziranih za običnu pšenicu u Francuskoj, kako je navela Komisija ([24]), dok je podnositelj pritužbe dostavio izračune kojima se naglašava da je udio troškova gnojiva u podacima poljoprivrednika o troškovima skroman ([25]). Udruženja korisnika AGPB i IFA predložila su alternativu metodologiji Komisije koja je uključivala nalaz o ukupnim troškovima poljoprivredne proizvodnje u Uniji na kojem se temelji „najgori mogući scenarij" opisan u uvodnim izjavama 250. i 251. privremene uredbe. Nalazi stranaka odnose se na skupinu francuskih korisnika ([26]) širu od one koju je Komisija upotrijebila u „najgorem mogućem scenariju". U mjeri u kojoj je na temelju alternativne metodologije stranaka donesen zaključak koji se donekle razlikuje od zaključka Komisije, Komisija je smatrala da se objavljenim podacima o francuskim korisnicima koji proizvode žitarice, uljarice i proteinske usjeve iz sustava poljoprivrednih knjigovodstvenih podataka (FADN) ne dovode u pitanje njezini zaključci o interesu Unije u pogledu poljoprivrednika.

([20]) t19.001843.
([21]) http://www.fertilizerseurope.com/fileadmin/user_upload/publications/statistics_publications/Stat_website.pdf.
([22]) U točki 4.3.3. svojeg podneska od 29. travnja 2019. proizvođač izvoznik (CFI) ne navodi brojke o radnim mjestima koje se odnose konkretno na UAN, ali navodi da „[…] je 2017. u poljoprivrednoj industriji bilo zaposleno devet milijuna osoba".
([23]) Vidjeti stranicu 7 dokumenta https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/statistics/factsheets/pdf/fr_en.pdf.
([24]) U t19.001843 AGPB navodi: „Na temelju naših podataka iz Observatoire Arvalis/Unigrains/CerFrance iz listopada 2018. […] dušična gnojiva čine […] 10 % ukupnog troška proizvodnje ozime pšenice u Francuskoj 2017./2018."
([25]) Vidjeti t19.002111, u kojem podnositelj pritužbe izračunava da su u razdoblju 2015.–2017. u Francuskoj gnojiva činila 8,6 % ukupnih intermedijarnih troškova, a razvoj komponenti poljoprivrednih inputa u Uniji prikazan je na stranici 10 dokumenta https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/statistics/factsheets/pdf/eu_en.pdf (ažuriran u svibnju 2018.).
([26]) U t19.002212 predmetne stranke prikazuju izračune u skladu s kojima su 2017./2018. troškovi odabranih francuskih korisnika za UAN činili od 9 % do 16 %. Ti su odabrani francuski korisnici poljoprivredna gospodarstva specijalizirana za žitarice, uljarice i proteinske usjeve (tip 15 ili „COP" u bazi podataka FADN-a Glavne uprave za poljoprivredu i ruralni razvoj). Vidjeti i t19.001992 za referentne dokumente koje su upotrijebile stranke (kao što je https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/fadn/sector-fiches/tf15_fr.pdf).

(248) IFA je isto tako tvrdila da je Komisija podcijenila udio UAN-a u ukupnom trošku proizvodnje poljoprivrednika s obzirom na povećanje cijene UAN-a koje se može zapaziti od rujna 2018. Komisija je napomenula da je za ovaj ispitni postupak odabrano razdoblje ispitnog postupka od 1. srpnja 2017. do 30. lipnja 2018. te je stoga pravilno i u skladu s osnovnom uredbom ne upotrijebiti u prethodno navedenoj analizi podatke koji se odnose na drugu polovicu 2018. Međutim, pri utvrđivanju oblika mjera analiziran je i uzet u obzir razvoj nakon razdoblja ispitnog postupka, kako je objašnjeno u odjeljku 10.1.

(249) Isto udruženje nije se složilo s činjenicom da je pri izračunu utjecaja pristojbe na troškove proizvodnje poljoprivrednih gospodarstava specijaliziranih za običnu pšenicu u Francuskoj koja upotrebljavaju UAN kao jedini izvor dušičnog gnojiva Komisija smatrala da se samo 70 % troškova gnojiva tih poljoprivrednih gospodarstava odnosi na UAN s obzirom na to da udio dušičnih gnojiva u ukupnoj uporabi gnojiva u Uniji iznosi 70 %. Međutim, nije potkrijepilo svoju tvrdnju, koja se čini neopravdanom ako se u obzir uzme poljoprivredna učinkovitost koju podnositelj pritužbe navodi u t19.002185. Stoga se tvrdnja stranke odbacuje.

(250) Udruženje korisnika Copa-Cogeca ponovilo je da pristojbe uključuju dodatne troškove koje poljoprivrednici ne mogu proslijediti prema kraju poljoprivrednog lanca opskrbe hranom, čime se ugrožavaju prihodi i konkurentnost poljoprivrednika. Udruženja korisnika AGPB i IFA istaknula su da je konkurentnost poljoprivrednika iz Unije već narušena uvoznim carinama i/ili antidampinškim pristojbama (npr. na uvoz amonijeva nitrata) kojima se štite proizvođači dušika u Uniji i koje poljoprivrednike iz Unije koštaju 1 milijardu EUR godišnje. Čak i ako Komisija prihvati, ovisno o usjevu i njegovu tržištu, da će poljoprivrednicima biti teško prenijeti određena povećanja troškova, u uvodnoj izjavi 254. u nastavku razmatra se predviđanje stabilnih poljoprivrednih prihoda u Uniji u bliskoj budućnosti. Komisija isto tako podsjeća da je u uvodnoj izjavi 249. privremene uredbe utvrdila da UAN čini manje od oko 1 % ukupnih poljoprivrednih troškova u Uniji i 10 % ukupnih troškova specijaliziranih poljoprivrednih gospodarstava (uvodna izjava 251.). Eventualno poskupljenje cijena zbog mjera stoga ne bi trebalo znatno utjecati na cjelokupni poljoprivredni sektor u Uniji. Stoga se tvrdnja odbacuje.

(251) Na zajedničkom saslušanju nakon privremene objave nekoliko korisnika tvrdilo je da će utjecaj mjera na poljoprivrednike biti mnogo ozbiljniji no što je Komisija izračunala. Tvrdili su da će se trošak proizvodnje nekih od poljoprivrednika koji su najteže pogođeni povećati za 5 % na čak 12 % umjesto za 3 % na 5 % kako je Komisija izračunala. Te su se tvrdnje temeljile na kombinaciji svjedočenja ili dostavljenih podataka odabranih poljoprivrednika, koje nije bilo moguće provjeriti, i statističkih podataka. Nakon konačne objave, s obzirom na revidirane razine pristojbe i revidirani oblik mjera, kako je objašnjeno u odjeljku 8.1. u nastavku, stranke su svoja predviđanja snizile za od 6 % do najviše 9 %, ovisno o tome bi li UAN činio 70 % troškova gnojiva tih poljoprivrednih gospodarstava, što je, kako je prethodno navedeno u uvodnoj izjavi 248., Komisija smatrala najrealnijim u tom „ekstremnom" scenariju, ili 100 % takvih troškova. Međutim, i ta predviđena povećanja troškova temeljila su se na cijenama UAN-a u veljači 2019., koja ne samo da nije obuhvaćena razdobljem ispitnog postupka nego su u tom mjesecu cijene bile iznimno visoke (naglo su se smanjile nakon toga). Osim toga, temeljila su se na pretpostavci da će ukupno povećanje troškova zbog konačnih pristojbi biti na razini relativno visoke posebne pristojbe izračunane za jednog od ruskih proizvođača izvoznika, što je pretjerana procjena s obzirom na tržišni udio tog jednog proizvođača. Stoga se te tvrdnje odbacuju.

(252) Nakon privremenih mjera udruženje korisnika Copa-Cogeca izračunalo je da će zbog privremene antidampinške pristojbe dodatni trošak poljoprivrednika iz Unije iznositi 559 milijuna EUR godišnje, dok će prema izračunu udruženja korisnika IFA on iznositi 312 milijuna EUR. Prema mišljenju udruženja korisnika AGPB, takav dodatni trošak iznosit će 502 milijuna EUR godišnje. Komisija napominje da se čini da su stranke te vrijednosti dobile uzimajući u obzir drukčije referentne podatke od onih koje je upotrijebila Komisija, odnosno najviše privremene pristojbe i cijene UAN-a u razdobljima u kojima su cijene UAN-a bile (iznimno) visoke. Nakon konačne objave Fertilizers Europe tvrdio je da će ukupni trošak pristojbe koja će se uvesti poljoprivrednicima iznositi 32,8 milijuna EUR godišnje. Međutim, u tom izračunu nije uzet u obzir nikakav mogući učinak pristojbe na cijene industrije Unije. Komisija smatra da bi za poljoprivrednike iz Unije, pod pretpostavkom da će uvoznici na njih prenijeti 100 % troška pristojbe, antidampinške mjere na razini utvrđenoj u ovoj Uredbi uključivale dodatni trošak od najviše 90 milijuna EUR godišnje. Taj se iznos temelji na posebnim pristojbama koje će se uvesti za predmetna podrijetla te potrošnji UAN-a i tržišnim udjelima tijekom razdoblja ispitnog postupka, kao i na očekivanom povećanju prodajnih cijena industrije Unije.

(253) Proizvođač izvoznik CFI kritizirao je činjenicu da u skladu s poglavljem 7.3. privremene uredbe nije procijenjen utjecaj antidampinške pristojbe na profitabilnost poljoprivrednika, dok je u skladu s izvješćem koje je izdala Komisijina Glavna uprava za poljoprivredu i ruralni razvoj, navedenim u bilješci 24. privremene uredbe, proizvođač pšenice iz sjeverne Francuske 2013. ostvario gubitak od čak 10 %. Isto tako, dva udruženja korisnika AGPB i IFA tvrdila su da bi umjesto utjecaja na trošak proizvodnje trebalo mjeriti učinak antidampinške pristojbe na dobit poljoprivrednika. Takva analiza navodno bi pokazala da su sadašnje profitne marže poljoprivrednika vrlo male i da bi povećanje troškova kao posljedica antidampinških pristojbi moglo štetno utjecati na održivost mnogih poljoprivrednih gospodarstava u Uniji. Stranke se ne slažu sa zaključkom Komisije da pristojba na razini na kojoj je privremeno uvedena ne bi imala nerazmjerno velik utjecaj na poljoprivredna gospodarstva specijalizirana za običnu pšenicu u Francuskoj. Prema mišljenju jedne od njih, svaki dodatni trošak koji je posljedica mjera doveo bi do gubitka većine oskudne dobiti koju trenutačno ostvaruju francuski poljoprivrednici specijalizirani za žitarice, uljarice i proteinske usjeve. Ruski proizvođač izvoznik Acron naglasio je da moral poljoprivrednika nikada nije bio niži zbog, navodno, katastrofalnih žetvi, pandemija na poljoprivrednim gospodarstvima, klimatskih uvjeta i nesigurnosti tržišta te prodajnih cijena koje su niže od troškova proizvodnje. Drugi ruski proizvođač izvoznik smatra da bi se velikim povećanjem cijena u nedostatku alternativnih, cjenovno pristupačnih proizvoda ugrozio sektor u kojem su prihodi poljoprivrednih gospodarstava ionako nesigurni.

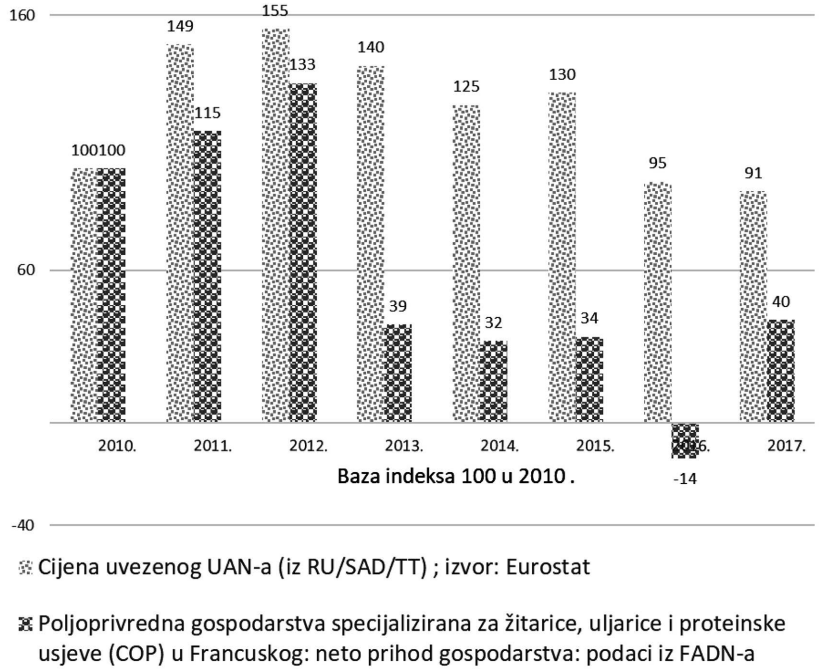
(254) Prethodno navedene tvrdnje o profitabilnosti poljoprivrednika odbacuju se.

(255) Prvo, kako je prethodno navedeno u uvodnoj izjavi 241., analiza Komisije temelji se na podacima primljenim od zainteresiranih strana i pouzdanim dostupnim statistikama i podacima. Drugo, Komisija napominje da se javno dostupnim istraživanjem dovodi u pitanje znatan negativan utjecaj antidampinških pristojbi na održivost poljoprivrednih gospodarstava u Uniji. Francuska, za koju se očekuje da će ostati važan neto izvoznik žitarica na razini Unije ([27]), zaista je zabilježila bolje cijene i prinose pšenice u posljednje dvije sezone u usporedbi sa sezonom 2015./2016. ([28]), dok su poljoprivrednici u zemljama kao što su Ujedinjena Kraljevina, Irska i Francuska ostvarili prilično dobre gospodarske rezultate 2017. i 2018. ([29]) Čak i ako je profitabilnost poljoprivrednog gospodarstva specijaliziranog za pšenicu u Francuskoj 2013. bila negativna ([30]), na stranici 79 izvješća „EU Agricultural outlook for markets and income 2018-2030 (Izgledi za poljoprivredu EU-a u pogledu tržišta i prihoda u razdoblju 2018.–2030.)" ([31]) upućuje se na stabilizaciju poljoprivrednih prihoda po godišnjoj jedinici rada tijekom cijelog razdoblja na koje se odnose izgledi. U istom je dokumentu navedeno da će u razdoblju na koje se odnose izgledi nominalni poljoprivredni prihodi ostati stabilni, odnosno na razini razdoblja 2016.–2018., i da sadašnja situacija u pogledu subvencija vrijedi za cijelo razdoblje na koje se odnose izgledi. U skladu s istim dokumentom, predviđeno je da će proizvodnja žitarica u Uniji nastaviti rasti i da će 2030. iznositi 325 milijuna tona (u usporedbi s 284 milijuna tona 2018.) te se očekuje da će cijene ostati prilično stabilne, primjerice cijena obične pšenice bit će oko 180 EUR po toni.

(256) Komisija u pogledu prethodno navedenog napominje da su se dva udruženja korisnika iz prethodno navedene uvodne izjave 252. složila s izjavom Komisije da se većina poljoprivrednika iz Unije oslanja na nekoliko usjeva. To može biti poljoprivredna potreba, ali se u svakom slučaju smatra zaštitnim mehanizmom za poljoprivrednike s obzirom na to da se kretanja cijena i prihodi razlikuju od usjeva do usjeva. Oko 50 % proizvodnje francuskih poljoprivrednika specijaliziranih za običnu pšenicu (tj. skupine koja se razmatra u „najgorem mogućem scenariju") diversificirano je za druge usjeve.

(257) Čak i ako Komisija ne može isključiti mogući negativan utjecaj konačnih antidampinških pristojbi na utvrđenoj razini na neke djelatnosti određenih poljoprivrednih gospodarstava, utjecaj u smislu budućeg gubitka dobiti poljoprivrednih gospodarstava nije mjerljiv s obzirom na cikličnost i nesigurnosti svojstvene poljoprivrednoj proizvodnji. U svakom slučaju, ispitni postupak pokazao je da ne postoji veza između cijene UAN-a i neto marže proizvodnje obične pšenice francuskih poljoprivrednih gospodarstava u „najgorem mogućem scenariju" ili francuskih poljoprivrednih gospodarstava specijaliziranih za žitarice, uljarice i proteinske usjeve. Doista, u dokumentaciji ne postoji naznaka za to da se u prošlosti povećanje prihoda poljoprivrednika moglo povezati sa smanjenjem cijena UAN-a ili da se smanjenje prihoda poljoprivrednika moglo povezati s povećanjem cijena UAN-a, kako je vidljivo iz tablice u nastavku:

([27]) Za predviđanje vidjeti stranicu 35 izvješća GU-a AGRI „EU Agricultural outlook for markets and income 2018-2030 (Izgledi za poljoprivredu EU-a u pogledu tržišta i prihoda u razdoblju 2018.–2030.)", prosinac 2018.
([28]) Cijene i prinosi navedeni su na stranici 4 podneska podnositelja pritužbe u pogledu interesa Unije u t19.002111.
([29]) Vidjeti podnesak podnositelja pritužbe u t19.002185, osobito ankete o poljoprivrednim računima u prilozima.
([30]) Prema izvješću „EU Cereal farms report base on 2013 FADN data (Izvješće EU-a o proizvođačima žitarica za 2013. na temelju podataka FADN-a)", GU AGRI, str. 44., na poljoprivrednom gospodarstvu specijaliziranom za običnu pšenicu u Francuskoj 2013. bruto marža bila je +49 EUR/tona, dok je neto marža (prije vlastitih čimbenika) bila –19 EUR/tona.
([31]) https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/food-farming-fisheries/farming/documents/medium-term-outlook-2018-report_en.pdf.



(258) Nakon konačne objave udruženja korisnika AGPB i IFA istaknula su da je skupina poljoprivrednika na koju su mjere najviše utjecale tijekom duljeg razdoblja bilježila smanjenje prihoda i stoga, čak i kad bi se njihovi prihodi stabilizirali, bili bi na niskim razina i pod snažnim utjecajem mjera. Međutim, zbog izostanka poveznice između cijene UAN-a i marže prethodno prikazane u tablici ne može se predvidjeti da će učinak mjera na dobit poljoprivrednika biti znatan. Razmjeri stvarnog učinka ovisit će o prevelikom broju čimbenika.

(259) Udruženje korisnika IFA zatražilo je od Komisije da ne podupire neučinkovit proizvodni sektor koji, za razliku od poljoprivrede, ima ograničen utjecaj na strukturu ruralnog gospodarstva Unije. Ta je tvrdnja neopravdana i stoga se odbacuje. Industrija Unije održiva je i učinkovita u ravnopravnim uvjetima.

(260) Udruženja korisnika AGPB i IFA dovela su u pitanje, suprotno nalazu Komisije, postojanje osiguranja za zaštitu marži koja su na raspolaganju poljoprivrednicima iz Unije. Komisija je napomenula da se stajališta stranaka o tom pitanju razlikuju: u podnesku ([32]) proizvođača izvoznika CFI od 29. travnja 2019. navedeno je da se upotrebljavaju instrumenti spomenuti u uvodnoj izjavi 251. privremene uredbe. Nakon konačne objave AGPB i IFA tvrdili su da se „osiguranja marži trenutačno ne upotrebljavaju u većoj mjeri u poljoprivredi EU-a" te da za poljoprivredne sirovine ne postoje široko dostupni instrumenti zaštite cijena. Međutim, ta je tvrdnja bila neutemeljena.

(261) Predmetni proizvođač izvoznik doveo je u pitanje vrijednost nalaza Komisije iz uvodne izjave 251. privremene uredbe, odnosno i. da se mnoga poljoprivredna gospodarstva u Uniji oslanjaju na nekoliko usjeva i ii. da poljoprivrednici imaju na raspolaganju više instrumenata za nabavu UAN-a po razumnim cijenama. U pogledu točke i. smatrao je da su poljoprivredna gospodarstva specijalizirana za pšenicu, uključujući ono na koje Komisija upućuje kao primjer, već relativno diversificirana, ali da bi antidampinška pristojba znatno utjecala i na druge usjeve osim pšenice, kako su pokazala udruženja poljoprivrednika. U pogledu točke ii. napomenuo je da poljoprivrednici već upotrebljavaju te instrumente u sadašnjoj situaciji i stoga se tom činjenicom neće ublažiti utjecaj nijedne pristojbe. Komisija se nije složila s tom strankom jer nema razloga zbog kojeg točke i. i ii., s obzirom na to da su općenito korisne za poljoprivrednike, neće biti korisne i u kontekstu povećanja troškova kao posljedice antidampinških mjera.

([32]) t19.002016.

(262) Proizvođač izvoznik Acron izjavio je da to što Komisija nije mogla procijeniti broj radnih mjesta povezanih s UAN-om na poljoprivrednim gospodarstvima ne znači da takvih ugroženih radnih mjesta nema. Proizvođač izvoznik CFI nije se složio s mišljenjem Komisije da će utjecaj antidampinških mjera na zaposlenost biti ograničen s obzirom na predviđeno znatno smanjenje količine radne snage u sektoru zbog poboljšanja produktivnosti. Ta je stranka isto tako istaknula očekivano povećanje troškova (određenih) poljoprivrednika u razdoblju 2017.–2030.

(263) Komisija je pojasnila da bi uvodnu izjavu 252. privremene uredbe trebalo razumjeti u smislu da se ne očekuje da će se antidampinškim pristojbama ubrzati smanjenje količine radne snage za koje je već (prethodno) predviđeno da će se nastaviti na poljoprivrednim gospodarstvima u Uniji. Kada je riječ o predviđenom povećanju troškova, prethodno navedena uvodna izjava 254. u svakom se slučaju odnosi na stabilizaciju poljoprivrednih prihoda.

(264) Budući da nije bilo drugih primjedbi u pogledu interesa korisnika, potvrđeni su zaključci utvrđeni u uvodnim izjavama od 241. do 252. privremene uredbe.

7.4. **Ostali čimbenici**

(265) Proizvođač izvoznik CFI tvrdio je da je Komisija pogrešno zaključila da ništa u dokumentaciji ne upućuje na to da će eventualno povećanje cijene UAN-a znatno utjecati na cijene drugih gnojiva jer se, prema mišljenju te stranke, cijene UAN-a i amonijeva nitrata kreću zajedno. Međutim, ta je tvrdnja bila u suprotnosti s materijalima za saslušanje koje su dostavili korisnici ([33]), prema kojima cijene amonijeva nitrata u Uniji nisu usklađene sa svjetskim cijenama. Zbog istih razloga odbačena je i tvrdnja udruženja korisnika Copa-Cogeca da će pristojbe dovesti do povećanja cijena drugih dušičnih gnojiva.

(266) Proizvođač izvoznik CFI kritizirao je nalaze Komisije o broju radnih mjesta povezanih s UAN-om iz uvodne izjave 257. privremene uredbe. Stranka nije dostavila alternativni izračun ili izračun broja radnih mjesta povezanih s UAN-om na poljoprivrednim gospodarstvima u Uniji. Stoga su njezine primjedbe odbačene.

(267) Ruski proizvođač izvoznik Acron doveo je u pitanje bilješku 32. privremene uredbe („ugljični otisak amonijeva nitrata u EU-u iznosi 1,1 tonu ekvivalenta CO_2/tona proizvoda, 2,3 u SAD-u i 2,6 u Rusiji") i naveo da njegov ugljični otisak proizvodnje UAN-a iznosi 0,7 tona ekvivalenta CO_2/tona proizvoda ([34]), dok ugljični otisak proizvodnje UAN-a u Rusiji iznosi 0,6–0,8. Komisija nema vlastite referentne podatke o ugljičnom otisku UAN-a. Stoga, kako je jasno navedeno u predmetnoj bilješci, podaci uključuju vrijednosti amonijeva nitrata iz izračuna otiska treće strane. Europska tijela objavljuju podatke koji pokazuju smanjenje ugljičnog otiska društava iz Unije ([35]).

(268) Središnji sindikat proizvođača poljoprivrednih proizvoda i vlasnika šuma u Finskoj, MTK, ustrajao je na tome da će se mjerama otežati uporaba UAN-a, koji je navodno ekološki vrlo prihvatljiva metoda gnojidbe. Proizvođač izvoznik Acron tvrdio je da su alternative UAN-u ne samo puno skuplje za primjenu već i štetnije za okoliš. Stranka je uputila na studiju o poljoprivredi kao glavnom izvoru onečišćenja dušikovim oksidom u Kaliforniji i tvrdila da zbog opasnosti uporabe alternativa UAN-u za okoliš Komisija ne bi trebala uvođenjem antidampinških pristojbi spriječiti upotrebu cjenovno pristupačnog UAN-a u Uniji. Međutim, u uvodnoj izjavi 256. privremene uredbe podsjeća se da čak i ako UAN ima višestruke agronomske prednosti, nije neutralan za okoliš. Budući da stranke nisu dostavile dostatne relevantne popratne dokaze o tom pitanju, tvrdnje su odbačene.

(269) Acron je isto tako tvrdio da će pristojbe negativno utjecati na europske distributere i opskrbne lance. Budući da stranka nije dostavila nikakve relevantne popratne dokaze o tom pitanju, tvrdnja je odbačena.

([33]) Slajd 10. materijala stranaka za saslušanje, t19.002212.
([34]) Izračun Acrona dostupan je u t19.002053.
([35]) https://www.eea.europa.eu/themes/industry/industrial-pollution/industrial-pollution-country-profiles-2018/2018-industrial-pollution-country-profiles

(270) Udruženje MTK postavilo je pitanje tko će ostvariti koristi od antidampinških pristojbi, istaknuvši da većina velikih društava za proizvodnju gnojiva u Uniji nema sjedište u Uniji. Komisija je u tom pogledu podsjetila na svoju pravnu obvezu uvođenja antidampinških pristojbi kada su ispunjeni pravni zahtjevi, neovisno o poreznim doprinosima ili drugim naknadama.

(271) Proizvođač izvoznik Acron tvrdio je da proizvođači iz Unije pokušavaju manipulirati cijenama UAN-a. Udruženja korisnika koja surađuju istaknula su povećanu koncentraciju među proizvođačima iz Unije i moguće protutržišne prakse proizvođača gnojiva iz Unije. Budući da relevantna tijela nisu utvrdila da proizvođači UAN-a iz Unije primjenjuju protutržišne prakse, te su primjedbe odbačene.

7.5. **Zaključak o interesu Unije**

(272) Na temelju prethodno navedenog te u nedostatku drugih primjedaba potvrđeni su zaključci iz uvodnih izjava 239. do 258. Privremene uredbe.

8. **KONAČNE ANTIDAMPINŠKE MJERE**

(273) S obzirom na zaključke donesene u pogledu dampinga, štete, uzročnosti i interesa Unije, trebalo bi uvesti konačne antidampinške mjere kako bi se spriječila daljnja šteta koja se industriji Unije nanosi dampinškim uvozom predmetnog proizvoda.

8.1. **Oblik mjera**

(274) Proizvođač izvoznik CFI tvrdio je da pristojbe *ad valorem* ne bi bile prikladne u trenutačnom kontekstu rastućih cijena jer bi dovele do previsoke razine zaštite, nedostatka poticaja za proizvođače iz Unije da smanje troškove, neopravdanog povećanja cijena u Uniji i poticanja Gazproma da nastavi prodavati plin na tržištu Unije po previsokim cijenama. Stoga je tvrdio da bi svaka pristojba trebala biti u obliku najniže referentne cijene CIF, neocarinjeno, jer bi se time industriji Unije pružila prikladna razina zaštite bez neopravdanog kažnjavanja poljoprivredne industrije. Udruženja korisnika AGPB i IFA izjavila su da bi najniža uvozna cijena bila u skladu s praksom Komisije ([36]) u slučaju povećanja cijena nakon razdoblja ispitnog postupka te bi se njome osigurao zaštitni mehanizam za industriju gnojiva Unije i istodobno ograničili povećanje troškovnog opterećenja poljoprivrednika iz Unije i šteta nanesena izvoznoj konkurentnosti Unije u poljoprivrednom sektoru.

(275) Međutim, Komisija je s obzirom na nalaze ispitnog postupka u pogledu utjecaja na korisnike zaključila da mjere u obliku najniže uvozne cijene ne bile opravdane u ovom slučaju. Stoga su zahtjevi za najnižu uvoznu cijenu odbačeni.

(276) Proizvođač izvoznik MHTL zatražio je posebnu pristojbu i. s obzirom na povećanje cijena UAN-a nakon razdoblja ispitnog postupka; ii. kako bi se ograničio svaki mogući ozbiljan utjecaj na korisnike; i iii. jer je posebna pristojba po toni prikladnija za podnositelja zahtjeva s obzirom na to da se uvoz od predmetne stranke odvija samo preko povezanog prodajnog društva.

(277) Komisija je analizirala prosječne uvozne cijene UAN-a tijekom razmatranog razdoblja i razdoblja ispitnog postupka te nakon razdoblja ispitnog postupka. Cijene su znatno varirale, uglavnom zbog velike fluktuacije cijene plina, glavne sirovine UAN-a. S obzirom na volatilnost uvoznih cijena UAN-a, postoji stvarni rizik da bi pristojba *ad valorem* mogla biti nedostatna za uklanjanje štete kada su cijene niske ili bi se njome mogla nanijeti neopravdana šteta industriji korisnika kada su cijene visoke. Stoga je Komisija zaključila da je s obzirom na posebne okolnosti ovog slučaja posebna pristojba prikladnija od pristojbe *ad valorem*.

([36]) Stranke su uputile na Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2015/1953 od 29. listopada 2015. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih plosnato valjanih proizvoda od silicijskog elektročelika s orijentiranim kristalima, podrijetlom iz Narodne Republike Kine, Japana, Republike Koreje, Ruske Federacije i Sjedinjenih Američkih Država (SL L 284, 30.10.2015., str. 109.), Uredbu Vijeća (EZ) br. 901/2001 od 7. svibnja 2001. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz uree podrijetlom iz Rusije (SL L 127, 9.5.2001., str. 11.) i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 457/2011 od 10. svibnja 2011. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz melamina podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 124, 13.5.2011., str. 2., uvodne izjave od 62. do 65. i 76.).

(278) Nakon konačne objave podnositelj pritužbe, Grupa Azoty i Agropolychim usprotivili su se mjerama u obliku posebne pristojbe. S obzirom na činjenicu da proizvođači iz Unije još nisu potpuno oslobođeni pristojbi, uzimajući u obzir volatilnost cijena plina i UAN-a te pad cijena UAN-a tijekom razdoblja ispitnog postupka, smatrali su da je pristojba *ad valorem* prikladnija. Kao što je objašnjeno u prethodno navedenoj uvodnoj izjavi 276., upravo je visoka volatilnost cijena jedan od ključnih razloga za utvrđivanje posebne pristojbe. Na temelju toga tvrdnja je odbačena.

(279) Nakon konačne objave AGPB i IFA ponovili su da bi Komisija, ako uvede konačne pristojbe, to trebala učiniti u obliku najniže uvozne cijene. Stranke su smatrale da su relevantni nalazi u ovom ispitnom postupku isti kao oni koji su opravdali takav pristup u ispitnom postupku koji je Komisija zaključila 2011. ([37]). Kad je riječ o toj tvrdnji, čak i da su okolnosti slične, Komisija dosljedno svaki predmet ocjenjuje zasebno. U ovom predmetu, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 274., nalazi o interesima korisnika ne opravdavaju najnižu uvoznu cijenu. Podsjeća se na to da su cijene tijekom razdoblja ispitnog postupka bile relativno niske i da bi, kada bi se na temelju toga utvrdila najniža uvozna cijena, postojao stvaran rizik da se tim mjerama industrija Unije ne bi na odgovarajući način zaštitila od utvrđenog štetnog dampinga. Stoga je tvrdnja odbačena.

8.2. **Konačne mjere**

(280) Na temelju prethodno navedenog, iznos pristojbe jednak je fiksnom iznosu po toni UAN-a kako je navedeno u nastavku:

Zemlja	Društvo	Dampinška marža (%)	Marža štete (%)	Konačna stopa pristojbe (%)	Konačna fiksna stopa pristojbe – EUR po toni
Rusija	PJSC Acron	31,9	31,9	31,9	42,47
Rusija	dioničko društvo „Azot”	20,0	20,0	20,0	27,77
Rusija	dioničko društvo „Nevinnomyssky Azot”	20,0	20,0	20,0	27,77
Rusija	Sva ostala društva	31,9	31,9	31,9	42,47
Trinidad i Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8	16,2	16,2	22,24
Trinidad i Tobago	Sva ostala društva	55,8	16,2	16,2	22,24
Sjedinjene Američke Države	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	23,9	23,9	29,48
Sjedinjene Američke Države	Sva ostala društva	37,3	23,9	23,9	29,48

(281) Stope pojedinačne antidampinške pristojbe za svako društvo određene u ovoj Uredbi utvrđene su na temelju nalaza ovog ispitnog postupka. Kako je objašnjeno u uvodnim izjavama 35., 74. i 90. privremene uredbe, razina suradnje u ovom je slučaju bila visoka jer je uvoz proizvođača izvoznika iz predmetnih zemalja koji surađuju činio ukupni izvoz u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka. Stoga su preostale antidampinške pristojbe utvrđene na razini društava koja surađuju.

([37]) Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 457/2011 od 10. svibnja 2011. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz melamina podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 124, 13.5.2011., str. 2.).

(282) Društvo može zatražiti primjenu svoje pojedinačne stope antidampinške pristojbe ako naknadno promijeni naziv subjekta. Zahtjev se mora uputiti Komisiji ([38]). Zahtjev mora sadržavati sve relevantne informacije kako bi se dokazalo da ta promjena ne utječe na pravo društva na ostvarivanje koristi od stope pristojbe koja se na njega primjenjuje. Ako promjena naziva tog društva ne utječe na njegovo pravo na ostvarivanje koristi od stope pristojbe koja se na njega primjenjuje, obavijest o promjeni naziva objavit će se u *Službenom listu Europske unije*.

8.3. **Konačna naplata privremenih pristojbi**

(283) S obzirom na utvrđene dampinške marže i razinu štete koja je prouzročena industriji Unije, trebalo bi konačno naplatiti iznose osigurane privremenom antidampinškom pristojbom, koja je uvedena privremenom uredbom.

(284) Konačne stope pristojbe na uvoz iz Rusije i Trinidada i Tobaga niže su od privremenih stopa pristojbe. Stoga bi se trebali osloboditi iznosi osigurani iznad konačne stope antidampinške pristojbe na taj uvoz.

8.4. **Retroaktivnost**

(285) Kako je navedeno u odjeljku 1.2., Komisija je uvela obvezu evidentiranja uvoza smjesa uree i amonijeva nitrata u vodenoj ili amonijevoj otopini tijekom razdoblja prethodnog objavljivanja u skladu s člankom 14. stavkom 5.a osnovne uredbe.

(286) Tijekom konačne faze ispitnog postupka ocijenjeni su podaci prikupljeni u kontekstu evidentiranja. Komisija je analizirala jesu li ispunjeni kriteriji za retroaktivnu naplatu konačnih pristojbi na temelju članka 10. stavka 4. osnovne uredbe.

(287) Analiza Komisije nije pokazala znatan rast uvoza tijekom trotjednog razdoblja prethodnog objavljivanja u usporedbi s razinom uvoza tijekom razdoblja ispitnog postupka. Na temelju mjesečnog prosjeka uvoz iz triju predmetnih zemalja smanjio se sa 144 020 tona na 66 080 tona, odnosno za 54 % (izvor: prilagođeni podaci Eurostata, uključujući prema načelu *prorata temporis*). Stoga taj uvjet na temelju članka 10. stavka 4. točke (d) osnovne uredbe nije ispunjen.

(288) Komisija je stoga zaključila da retroaktivna naplata konačnih pristojbi za trotjedno razdoblje tijekom kojeg je evidentiran uvoz nije opravdana u ovom slučaju.

9. **PONUDA ZA PREUZIMANJE OBVEZE**

(289) Jedan ruski proizvođač izvoznik („podnositelj zahtjeva”) dostavio je dobrovoljnu ponudu za preuzimanje obveze u pogledu cijena u skladu s člankom 8. osnovne uredbe. Komisija je primijetila da je ta ponuda zaprimljena znatno nakon roka utvrđenog člankom 8. osnovne uredbe u vezi s člankom 20. osnovne uredbe, u kojem se upućuje na konačnu objavu.

(290) Člankom 8. osnovne uredbe predviđa se mogućnost da se obveze u pogledu cijena u iznimnim okolnostima ponude (i prihvate) i nakon tog roka. Međutim, Komisija je analizirala ponudu za preuzimanje obveze i smatrala da bi njezino prihvaćanje bilo nepraktično zbog razloga navedenih u nastavku.

(291) Predložena najniža uvozna cijena nije bila prikladna za uklanjanje štetnih učinaka dampinga. Ponuda nije bila u skladu s člankom 8. osnovne uredbe. U skladu s člankom 8. stavkom 1. trećim podstavkom osnovne uredbe, najniža uvozna cijena u okviru ponude za preuzimanje obveza u pogledu cijena trebala bi biti na razini potrebnoj da se ukloni šteta za industriju Unije. U sljedećem stavku istog članka navodi se da bi se pri ispitivanju te razine trebali primjenjivati članak 7. stavci od 2.a do 2.d.

(292) Nadalje, podnositelj zahtjeva prodaje predmetni proizvod preko povezanih društava u Uniji te se dio uvezenih proizvoda dodatno obrađuje u Uniji prije nego što se proda nepovezanim strankama. Osim toga, u skladu s informacijama dostupnima Komisiji, jedno od tih povezanih društava prodaje proizvod koji je predmet ispitnog postupka i druge proizvode (tj. gnojiva) na tržištu Unije te je vjerojatno da se ti drugi proizvodi prodaju istim kupcima.

(293) Ako povezana stranka u Uniji i podnositelj zahtjeva prodaju predmetni proizvod i druge proizvode istim kupcima u Uniji, cijene tih transakcija mogle bi se odrediti na način da se ostvari kompenzacija za najnižu uvoznu cijenu uvjetovanu preuzimanjem obveze. Međutim, takva kompenzacija ne bi se mogla utvrditi aktivnostima praćenja jer struktura cijena za većinu proizvoda koje proizvodi i prodaje povezano društvo u Uniji nije dostupna u nijednom

([38]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgija.

javno dostupnom izvoru. Stoga nije moguće procijeniti odgovaraju li cijene koje je kupac platio vrijednosti proizvoda niti je li njima uzet u obzir potencijalni rabat kako bi se kompenzirale transakcije uvjetovane preuzetom obvezom za koje se mora poštovati najniža uvozna cijena. U skladu s tim, postoji velik rizik od unakrsne kompenzacije u odnosu na prodaju UAN-a i drugih proizvoda istim kupcima.

(294) Stoga bi praćenje takve preuzete obveze bilo nepraktično i neizvedivo.

(295) Komisija je podnositelju zahtjeva poslala dopis u kojem navodi razloge za odbijanje ponude za preuzimanje obveze i daje mu priliku da se očituje o toj odluci. Komisija je od podnositelja zahtjeva zaprimila primjedbe o činjenici da je ponuda zaprimljena prekasno u okviru postupka, o razini najniže uvozne cijene i o praktičnosti preuzimanja obveze.

(296) Podnositelj zahtjeva tvrdio je da je ponuda podnesena u roku za podnošenje primjedbi na dodatnu konačnu objavu i uputio na članak 20. stavak 5. osnovne uredbe. Međutim, ponudu je trebalo poslati do roka za podnošenje primjedbi na konačnu objavu, a ne do roka određenog za dodatnu konačnu objavu. Stoga je Komisija odbacila tu tvrdnju.

(297) U svojim se primjedbama podnositelj zahtjeva nije složio s Komisijinim zaključkom da je najniža uvozna cijena preniska te je predložio uvođenje količinske gornje granice u kombinaciji s najnižom uvoznom cijenom. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 290., pri ispitivanju toga bi li najniža uvozna cijena bila dostatna za uklanjanje štetnog dampinga trebao bi se primjenjivati članak 7. stavci od 2.a do 2.d te bi tvrdnju stoga trebalo odbaciti.

(298) Podnositelj zahtjeva ponudio je najniže razine cijena za ostale proizvode koje prodaje na tržištu Unije. Međutim, to bi dovelo do velikog opterećenja u pogledu praćenja te je Komisija ostala pri svojem stajalištu da bi praćenje predložene preuzete obveze bilo nepraktično.

(299) Podnositelj zahtjeva poslao je revidiranu verziju ponude za preuzimanje obveze u vrlo kasnoj fazi postupka. Iako je podnositelj zahtjeva ponudio najnižu uvoznu cijenu na razini nužnoj za uklanjanje štete za industriju Unije, Komisija je praćenje te preuzete obveze i dalje smatrala nepraktičnim i neizvedivim zbog razloga utvrđenih u prethodnim uvodnim izjavama 291., 292. i 297. te je odbila konačnu ponudu.

10. **ZAVRŠNA ODREDBA**

(300) Uzimajući u obzir članak 109. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća ([39]), kada se iznos treba nadoknaditi zbog presude Suda Europske unije, trebala bi se primijeniti kamatna stopa koju primjenjuje Europska središnja banka za svoje glavne operacije refinanciranja, objavljena u seriji C *Službenog lista Europske unije* prvog kalendarskog dana svakog mjeseca.

(301) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Odbora osnovanog člankom 15. stavkom 1. osnovne uredbe,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Uvodi se konačna antidampinška pristojba na uvoz smjesa uree i amonijeva nitrata u vodenoj ili amonijevoj otopini, trenutačno razvrstanih u oznaku KN 3102 80 00, podrijetlom iz Rusije, Trinidada i Tobaga te Sjedinjenih Američkih Država.

([39]) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL L 193, 30.7.2018., str. 1.).

2. Antidampinška pristojba koja se primjenjuje na uvoz proizvoda opisanog u stavku 1. koji proizvode društva navedena u nastavku utvrđuje se u sljedećem fiksnom iznosu po toni:

Zemlja	Društvo	Fiksni iznos pristojbe (EUR po toni)	Dodatna oznaka TARIC
Rusija	PJSC Acron	42,47	C500
Rusija	dioničko društvo „Azot”	27,77	C501
Rusija	dioničko društvo „Nevinnomyssky Azot”	27,77	C504
Rusija	Sva ostala društva	42,47	C999
Trinidad i Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	22,24	C502
Trinidad i Tobago	Sva ostala društva	22,24	C999
Sjedinjene Američke Države	CF Industries Holdings, Inc.	29,48	C503
Sjedinjene Američke Države	Sva ostala društva	29,48	C999

3. Uvjet za primjenu pojedinačnih stopa pristojbi utvrđenih za trgovačka društva navedena u stavku 2. podnošenje je carinskim tijelima država članica valjanog trgovačkog računa na kojem se nalazi datirana izjava koju je potpisao službenik subjekta koji izdaje račun, uz navođenje imena i funkcije, koja glasi: *„Ja, niže potpisani, potvrđujem da je (obujam) (predmetnog proizvoda) iz ovog računa koji se prodaje za izvoz u Europsku uniju proizvelo društvo (naziv društva i adresa) (dodatna oznaka TARIC) u [predmetna zemlja]. Izjavljujem da su podaci na ovom računu potpuni i točni.”* Ako se takav račun ne predoči, primjenjuje se pristojba koja se primjenjuje na sva ostala društva.

4. Osim ako je drukčije određeno, primjenjuju se važeće odredbe o carinama.

Članak 2.

Konačno se naplaćuju iznosi osigurani privremenom antidampinškom pristojbom na temelju Provedbene uredbe (EU) 2019/576. Oslobađaju se iznosi osigurani iznad konačnih stopa antidampinške pristojbe.

Članak 3.

Konačna antidampinška pristojba ne naplaćuje se retroaktivno na evidentirani uvoz. Podaci prikupljeni u skladu s člankom 1. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2019/455 više se ne čuvaju.

Članak 4.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 8. listopada 2019.

Za Komisiju
Predsjednik
Jean-Claude JUNCKER